Jon Peniel

Ultimele Zile ale Atlantidei

Ultimele Zile ale Atlantidei

de Jon Peniel

© 1997 Network
ISBN # 0-9710740-0-3

Traducere de Victor S.
2012

Cuprins

CAPITOLUL UNU – A fost Unul dintre Acei Ani 4
Sidome 6
Iată-mă, Sunt Aici pentru Sănătatea Mea 7
Privind și Așteptând 10
Două Căi 11
Cine Crezi Că Ești Tu? 13
„SOSIREA ... ACASĂ" 19
CAPITOLUL DOI - Pentru Mine De Știut 20
CAPITOLUL TREI 28
CAPITOLUL PATRU - Un Bănuț pentru Gândurile Tale 33
CAPITOLUL CINCI - Cavaleri Îmbrăcați în Satin Alb 37
CAPITOLUL ŞASE - Cavalerul Delfin 43
CAPITOLUL ŞAPTE - Vă rog, adevăratul Gardian să se ridice 48
CAPITOLUL OPT - Una zilele Grele ale Cavalerului 53
ÎNTRE TIMP, ...ÎNAPOI ACASĂ 54
ÎNAPOI LA ATLANTIS BEL – OSIRUS ŞI HOTEP PLEACĂ DE LA CENTRALĂ 54
CAPITOLUL NOUĂ 62
Articole pentru a te Ajuta de Unul Singur și pentru Dezvoltarea ta Spirituală 68

CAPITOLUL UNU
A Fost Unul dintre Acei Ani

Te Rog Doctore

Cerul era gri şi de rău augur în timp ce eu îmi pilotam nava mea de transport în oraşul Atros. Puteam „simţi" în oasele mele furtuna care se apropie. Deja zburam mai sus de 3 nori cumulus de „gradul A" foarte mari. Aceştia cu siguranţă erau şi aveau să fie un alt val de ciudate şi serioase anomalii meteorologice care afectau Atlantida în ultimii ani. Însă, avea să fie de asemenea şi un tip foarte diferit de furtună, unul pe care numai unii dintre noi îl puteau vedea cum apare – şi avea să fie mult mai devastatoare decât majoritatea dintre oameni îşi puteau imagina vreodată – chiar şi în cele mai cumplite coşmaruri ale lor.

În timp ce mă apropiam în final de Templul din Thera, marea piramidă care avea un vast centru de vindecare construit în jurul ei, îmi umplea câmpul vizual. A trebuit doar să-mi setez ecranul pe unghi larg pentru a vedea întregul complex de temple. Am oftat în timp ce am văzut totul. Era o uimitoare privelişte de admirat. De la aproape 10 kilometri înălţime, toate structurile atlante erau grandioase. Marea Piramidă de un alb sclipitor era înconjurată de o reţea întinsă de domuri translucide. Modul în care domurile erau legate de piramida care se afla în centrul lor creea un frumos efect de mandala atunci când era privit din aer direct în jos. Niciodată nu m-a părăsit uimirea şi impresia acestui model, ca să nu mai vorbim de faptul că acesta era cel mai avansat centru de vindecare pe care l-a cunoscut lumea vreodată.

Călătoream mult mai repede decât viteza acceptabilă, viteză care era restricţionată în oraşe (din cauza inevitabilului zgomot de tunet care se producea atunci când nava zbura mai repede decât viteza sunetului). Însă, atâta timp cât eu consideram că aceasta este o „urgenţă medicală", aveam şi o scuză bună – cel puţin asta mi-am spus eu însumi. Adevărul era că îmi plăcea să zbor repede, în special în interiorul canioanelor (naturale, ori în cele create de structurile dintr-un mare oraş). Şi nici de această dată nu m-am putut abţine, chiar dacă am fost urmărit. Însă o spun din nou, urmărirea nu era oricum un motiv de îngrijorare cu adevărat. Nici măcar o navă de interceptare belialiană nu mă putea prinde vreodată pe mine – nu după modificările de performanţă pe care le-am făcut (mai ales cu accesoriile de control mental al pilotării). Şi chiar dacă aş fi fost prins, aveam imunitate politică ce mă proteja de astfel de probleme triviale juridice. Într-o clipită am ajuns de la marginea oraşului până la frumosul Templu din centrul oraşului. Floare la ureche. Desigur, locul de parcare era o altă problemă. Situaţia parcării nu a reuşit niciodată să mă „dea pe spate", ci m-a făcut să murmur ceva pentru mine însumi. Având dureri extreme şi având de mers la un thera-preot pentru o problemă fizică destul de rea, chiar dacă aş fi venit cu insulte şi injurii, tot nu aş fi putut găsi undeva o staţie de andocare în apropierea acestui „mare centru al vindecării". La ce bun să faci o astfel de instalaţie therană dacă cei ce au

nevoie de ea nu pot parca undeva pentru a intra în aceasta!? Am setat controalele pentru a urca la 15 kilometri și pentru a descrie un cerc deasupra Templului astfel încât să pot avea o imagine de ansamblu a situației. O Vai! Încă nu se vede vreun spațiu de andocare! De ce nu asigură nimeni nișele de andocare pentru această intensitate a traficului? Ei bine, numai un singur lucru în plus mai este de adăugat la „lista mea de lamentări". Dacă eu însumi nu aș fi fost implicat în proiectarea și construcția Templului (inclusiv a zonelor de andocare), aș fi fost chiar și *mai* iritat!

După ce m-am rotit pe toate nivele de trei ori, am renunțat și am hotărât să ies din zona publică a docurilor și să merg chiar pe jos la centrul de diagnostic și vindecare. Mi-am setat nava să coboare, am coborât trapa și am trimis nava afară pe pilot automat, prin telecomandă, undeva deasupra Templului.

Da, acest lucru a fost cu siguranță în afara cazului clasic de a fi „una din acele zile". Nu știam încă acest lucru, dar a fost numai prima dintr-un lung șir. Curând, aceasta s-a transformat într-„unul dintre acei ani".

Isis m-a avertizat că au fost scrise în stele multe probleme pentru mine în această lună și în lunile următoare, însă până în prezent, am reușit să-mi trăiesc viața confortabil negând aceste lucruri. Eu nu sunt genul care aleargă la thera-preot pentru orice mică durere. Însă, durerea are un mod de „a-ți vorbi prin obținerea unei consultații", care este mult mai eficientă decât atunci când soția ta încearcă să-ți vorbească despre aceasta. Mai ales atunci când durerea se dublează în timpul dușului tău de dimineață.

Întotdeauna am considerat corpurile noastre fizice a fi precum o durere în cur (literalmente vorbind, acum în cazul meu). Acestea pot fi cu mult mai rele atunci când ceva nu funcționează în mod corespunzător sau în momentele de boală (în textul autorului este un joc de cuvinte „dis-ease", ceva care nu este ușor de trăit, neliniște, dar eliminând cratima cuvântul înseamnă boală). Au fost momente precum acesta, momente în care mi-am dorit acele zile de demult, atunci când nu erau așa de multe obligații fizice, în care nu eram atât de implicat pe aceste tărâmuri vibratorii lente ale planului Pământului. Dar iată-ne aici, blocați în forme fizice care se potrivesc acestui plan animalic grosier al existenței.

Trupul meu a fost „reactivat" în ultimul timp, însă nu am acordat prea multă atenție acestui lucru, pentru că eram aproape de vârsta mijlocie, simțeam dureri ocazionale iar acestea făceau parte din pachet. Cu toate astea, un om care are formă fizică și a văzut 4 sezoane, care a mers ‚823 de timpuri' nu se poate aștepta să se simtă precum un copil mereu – așa presupun. Dar la naiba, eu eram încă un tânăr de 823 și în general, în bună condiție. Sigur. Tocmai continuam să-mi spun mie însumi acest lucru, din nou și din nou, în timp ce intram în templu pentru o completă reactivare.

După ce aparent a fost necesară o ne-necesară așteptare în sala de recepție, de răsfoire a câtorva reviste, nemaiavând nici o nevoie sau dorință de a citi, am fost admis într-o cameră de examinare. Era un mediu steril, dar erau făcute încercări de a folosi culoarea, lumina, sunetul și forma pentru a o face confortabilă și relaxantă. Cu toate acestea, niciodată nu a fost relaxantă pentru cineva care *trebuia* să se afle acolo din

motive medicale. Fără tragere de inimă, am fost fost supus unor scanări standard, teste *și* chiar „sondarea personală" care însoțește o formă fizică de diagnostic general. Aurografia trupului meu arăta o ardere de energie și un blocaj de meridian în zona stomacului meu. Thera-preotul de serviciu, Re-Te, era un generalist și prieten de-al meu

„Osirus, după ce mă uit peste scanările tale, îți sugerez să mergi la un specialist pentru a face imediat o reactivare completă cu un diagnomatrix."

„De ce Ret? Ce înseamnă ceea ce vezi tu?"

„Ei bine, văd tot felul de lucruri, însă nu asta e important acum, vorbim acum despre ceea ce arată scanările tale."

„Ce???"

„Scuze, a fost doar puțin umor de clinică,"

„Dacă este puțin, e bine."

„Acum știi de ce ai venit la terapie în loc de comedie. Oricum, să știi că ar trebui să mergi. Și nu amâna."

Știam. Am luat un transmat până la aripa de vest, pentru a încerca „să obțin o întâlnire" cu evazivul meu suflet pereche, Sid-Ome. Ea era cea mai bună thera-preot chirurg din toată Atlantida. Din păcate, acest lucru mai însemna de asemenea că era cea mai ocupată. Însă, știam că ar fi dorit să-mi vadă scanările imediat. Și la naiba, aceasta era probabil singura cale de a putea să o văd într-o lună întreagă.

Sidome

Pe lângă faptul că ea muncea ca thera-preot, Sidome mai era de asemenea și Mamă Supremă a Fiilor Legii Lui Unul. Era dotată cu marile talente ale inimii și minții – puterile sale psihice fiind adesea uimitoare atunci când era vorba de grija pentru ceilalți (aceste trăsături erau de asemenea aceleași folosite bine în munca sa ca și thera-preot). Frumusețea ei interioară eclipsa tărâmurile simțurilor și o făceau minunată ca Mamă-a-Pământului în vremurile ei de Primăvară. Iar ca Mamă-a-Pământului, Sidome îngrija și hrănea toate ființele în numele lui Yod, cu o compasiune și inteligență extraordinară chiar și pentru o persoană de statutul *ei*. (Așa cum probabil ați ghicit, o plăceam puțin mai mult).

„Siddy" și eu eram foarte apropiați, însă nu ajungeam să ne vedem foarte des unul pe celălalt.

Ea și eu am Împărțit Apa și ne-am legat cu aproape 3 anuls în urmă (de fapt, acum dacă mă gândesc la acest lucru, parcă ar fi trecut 3 anuls într-*o zi*). Oricum, în acea zi, noi am făcut de asemenea Riturile Alăturării și am devenit în esență ca O singură ființă (pentru totdeauna, atâta timp cât nu am fi ales separarea). În multe feluri, inimile și mințile noastre erau acum una și aceeași.

Eram conștienți amândoi de faptul că suntem Unul de dinainte de timp, că avem nevoie unul de celălalt pentru a fi așa cum am fost odinioară, dar cu toate acestea, eu încă mă simțeam foarte norocos. Legătura mea cu Sidome m-a extins în mai multe

feluri. Ştiam de asemenea că îi furnizam lucrurile pe care le dorea şi de care avea nevoie, însă m-am simţit întotdeauna apreciat pentru ceea ce ea mi-a adus în viaţa mea.

De asemenea, alăturarea noastră ne-a favorizat o legătură psihică ce ne-a permis să experimentăm simultan multe lucruri. Dar, în timp ce subconştientul nostru era întotdeauna sincronizat, circumstanţele au făcut şi legătura dintre inconsistentul nostru conştient. Aveam în mod frecvent funcţii separate, în scopul de a ne îndeplini responsabilităţile individuale. Acest lucru a necesitat concentrarea gândurilor noastre în diferite direcţii, iar în astfel de perioade, eram în legătură conştientă unul cu celălalt. Se părea că în ultimul timp noi eram separaţi în conştient mai multe decât oricând. Astfel că, am fost foarte mulţumit pentru că ne-am văzut unul pe celălalt, chiar dacă asta se *întâmpla* pentru că trupul meu trebuia să fie văzut numai într-un fel „profesional" de ea – şi numai pentru câteva minute.

Iată-mă, Sunt Aici pentru Sănătatea Mea

Sidome a intrat în camera de vindecare în linişte, mi-a aruncat o privire grijulie şi atrăgătoare. Am vorbit fără cuvinte – nu aveam nevoie – gândurile noastre erau una. Însă, chiar dacă nu aveam *nevoie* să comunicăm prin cuvinte, noi totuşi am făcut-o de multe ori, chiar numai aşa de amorul artei.

Sidome era numai cu un pacient, iar acum numai în tranziţia din starea ei pentru vindecare profundă. Ea prefera să rămână tăcută imediat după o intensă sesiune de vindecare. Am privit-o cum ea se uita la *mine* ca la un pacient. Ochii ei mari ca de pisică aveau o calitate fermecătoare. Privind în ei, era precum într-un vis, în transă şi orizontul oceanului Atlantic în zori – curenţi hipnotici de albastru şi verde sclipind cu reflexii aurii ale Soarelui care răsare. Când ea se pregătea să mă aşeze într-o poziţie de scanare, nu am putut fi de ajutor, însă am zâmbit – mişcările ei curgând cu harul unei meditaţii-dans, era pură plăcere numai să-i privesc mişcările în timp ce lucra.

Cristalele în formă de matrice dădeau o strălucire frumoasă, caldă, în timp ce îmi era analizat trupul. Sidome a trecut cristalul scaner principal peste trupul meu. Am observat că, atunci când ea a mişcat cristalul în apropierea buricului meu, mâna ei a vibrat subtil ca şi cum cristalul ar fi vibrat în mina ei. Imediat, ea s-a schimbat către o stare mult mai analitică a minţii şi a rupt tăcerea.

„*Aici* este ce este", a spus ea în timp ce încrucişa traseul cu scino-cristalul.

Ea identificase locaţiile unor tumori maligne care se dezvoltaseră în zona plexului solar.

„Cancer?" Am întrebat eu.

„Da!", a spus ea cu îngrijorare.

Am oftat cu uşurare.

„De asta aveam acea durere intensă şi mă simţeam obosit în ultimul timp."

Ea m-a privit atent,

„Doar *parţial*. Acesta este destul de fixat acolo, însă adevărata problemă este...

cum şi de ce *a ajuns* aşa ceva acolo?..."

Ştiam că ea mă tachina în legătură cu faptul că mi-am lăsat forma fizică să intre într-o asemenea stare, şi în legătură cu starea de spirit care a dus la aceasta. Astfel că, am luat în considerare adevărul din ce a spus şi i-am răspuns la întrebare în cel mai bun stil satiric al meu, „E minunat să te văd Siddy.".

Ea a zâmbit la comentariul meu, apoi zâmbetul i s-a transformat într-un aspect de durere.

„Noi suferim destul de mult în ultimul timp, dragostea mea – lasă-mă să te ajut în legătură cu aceste lucruri care cântăresc atât de mult".

Amândoi, ea şi eu, ştiam că aceste tumori sunt numai rezultatul altor probleme. Am fost aşa de supărat în ultima vreme şi ştiam că acest lucru a contribuit la boala mea. Am suferit profund, însă nu din pricina bolii mele şi într-adevăr nu era nimic să poată face Sidome pentru a mă ajuta. Precum mi-a spus Toth de atâtea ori, viitorul era în mâinile mele. Însă au existat atât de multe lucruri greşite, şi atât de multe semne tulburătoare – acestea erau adevărata sursă a suferinţei mele. Acesta toate m-au ros pe interior – m-au sfâşiat mult mai violent decât m-au ros tumorile din stomacul meu. În parte, boala mea a fost cauzată de neliniştea mea.

În timp ce Siddy mă îngrijea, lucrurile care mă deranjau se zvârcoleau prin mintea mea ca o tornadă. Erau despre sesiunile mele cu Toth, cu severitatea sa, însă învăţătură cu dragoste care purifică sufletul prin foc. Previziunile sale despre soarta Atlantidei erau copleşitoare. Şi văzând prima serie dintre previziuni cum vine şi trece, miile de cutremure mici din Poseidia, asta m-a dus la rădăcina adevărului din viziunile sale. Acum începusem să am şi eu propriile viziuni ale evenimentelor ce aveau să vină, inclusiv despre rezultatul final al degradării sociale care creştea din ce în ce mai rău în fiecare an. O parte din mine dorea să poată crede că era numai paranoia psihotică pe care o împărtăşea Toth şi eu. Cu toate astea, nu puteam scăpa de faptul că toate acestea erau mult prea reale, şi nu m-am putut opri să nu mă gândesc la ele pentru un moment. Adânc în interiorul meu eram plin de groază în legătură cu aceste lucruri oribile care aveau să se întâmple curând, iar acestea începuseră să-mi afecteze sănătatea. Însă, cea mai mare deteriorare a sănătăţii mele a venit din reţinerea mea în legătură cu necesitatea rolului pe care îl jucam eu în această mare epopee care se desfăşura în faţa ochilor mei. Încordarea mentală în legătură cu toate acestea era mult mai mare decât forma mea fizică putea să trateze chiar atunci.

Sunetul îndepărtate al vocii lui Siddy mă chema să mă întorc înapoi din rătăcirile mele mentale. „Bine ai venit înapoi, Iubire. Ei bine, eu cel puţin îţi pot oferi o oarecare *uşurare* fizică. Când vom ajunge din nou acasă, îţi voi oferi şi *alte* câteva tipuri de uşurare." M-a privit cu un zâmbet straniu în timp ce mi-am ridicat sprâncenele în semn de răspuns. Ea şi-a continuat sentinţa fără a pierde nici un mic detaliu, „Şi încearcă să-ţi calmezi emoţiile, adu-ţi în minte mai multă necesitate de relaxare. Dar deocamdată, eu am izolat semnătura vibraţională a sănătăţii trupeşti în ţesutul plexului solar", ea a spus că a aşezat câteva cristale în formă de matrice vindecătoare. Ea aşezase un cristal mare

în centrul matricei. „Hai să ne concentrăm împreună pe distribuția principală a cristalului". Ea dorea să mă alătur vizualizării ei pentru a-mi aduce energia mea către a ei, făcând astfel o vindecare mai rapidă și mult mai eficientă. Propriile mele abilități erau în creștere și în curs de dezvoltare din ce în ce mai rapidă de când începusem procesul de ghidare alături de Marele Maestru Toth, proces de transcendere a limitelor mele auto-limitate de conștiință. Astfel, chiar dacă vindecarea era una dintre abilitățile speciale ale lui Sidome, adăugarea energiei mele, plus efectele existenței noastre împreună ca suflete pereche „în acord", a făcut ca forțele noastre combinate să fie mult mai puternice decât energia pe care o avea ea în mod separat. Importanța și totala putere a acesteia avea să fie totuși revelată în cărțile viitorului nostru. Sidome și-a pus o mână pe matrice iar pe cealaltă peste plexul solar. „Vizualizează-l acum împreună cu mine", a spus ea în timp ce se apleca peste mine și începea să canalizeze energia. Părul ei lung și mătăsos a căzut peste pieptul meu – îl simțeam moale și reconfortant (– și destul de erotic). Am început să am gânduri și sentimente ale *altor* energii și munca noastră de concentrare nu era la îndemână. Sidome s-a oprit și m-a privit atent cu o încruntare, un gen de „supărare în glumă".

„*Osirus*... tu *ar trebui* să faci acest lucru împreună *cu* mine. Acum *concentrează-te*."

„Îmi pare rău, nu eram atent. Este bine că ți-ai dat seama."

„Știu, crede-mă că știu. Însă, nu este acum momentul."

Am văzut lumina și culorile strălucind adânc în trupul meu, întinerirea celulelor prin intermediul Forței Universale a Vieții. Acestea dădeau sentimentul de „ace și înțepături" atunci când parte a trupului tău să redeștaptă după căderea în somn. Era un fel de sentiment de tot-în-totul.

„Asta este!" a spus ea. „Țesutul normal este restabilit, ești gata cu totul – ieși afară și să nu te mai văd aici din nou – desigur, numai să mă iei la masa de prânz pe care mi-ai promis-o cu două săptămâni în urmă". A zâmbit drăguț, cu un zâmbet pe jumătate.

„Îmi pare rău Siddy. Am încercat în urmă cu ceva timp să te văd, dar între programul nebunesc de lucru al acestei epidemii în care ești, toate întâlnirile la care am dorit să fiu din cauza obligației de muncă,... și... am avut atât de multe în mintea mea în ultima vreme... știi, întâlnirile cu Toth?"

Sidome și-a înfășurat mâna ei moale și subțire peste a mea, fața ei căpătând acel aspect – acela al unei mame care își privește cu tandrețe copilul, „Înțeleg Osirus, am vorbit de asemenea și cu Toth ieri. Dar mai cu seamă acum, să ai grijă de tine însuți. Toth a spus lucruri importante despre tine în magazin, lucruri care îi vor afecta și pe mulți dintre ceilalți. El a spus că ești destul de implicat în șocul care te va pregăti pentru Inițierea finală, și de asemenea, am simțit și eu acest lucru."

Într-un fel, acest lucru m-a făcut să mă simt bine. Însă am fost puțin nedumerit și îngrijorat în legătură cu ceea ce putea să însemne asta.

„Va trebui să-l întreb în legătură cu acest lucru. Dar oricum, ce ai zice dacă aș

veni să te iau vineri după schimb, tu, eu și Isis, ca să ne petrecem sfârșitul de săptămână împreună retrași în Eden?"

„Sună *bine*. Cu toate că avem o mulțime de lucruri de vorbit (ca să nu mai vorbim despre lucrurile de făcut). Știi, astăzi se fac trei anuls de când ne-am împreunat."

„*Știu*. Să știi că îmi amintesc mereu despre astfel de lucruri."

„O, sigur, așa cum îți amintești să uzi planta juju de la intrarea în casă, nu-i așa?"

„Nu e vina mea că a murit, este numai pentru că mediul din cameră nu avea Soare direct. OK, poate că puțină apă ar fi ajutat… Dar Siddy, nu am timp pentru acest gen de lucruri în plus."

„Știu, iubire. Doar te tachinam."

„Ce ai zice de refacerea legăturii noastre într-o celebrare de Împărțire a Apei la sfârșitul acestei săptămâni?"

„Acest lucru ar fi așa de frumos, Osirus…" Ea pentru un moment a alunecat într-o stare de extaz, apoi s-a mutat într-o stare a conștiinței care era în parte thera-preot, în parte mamă și parte iubită. „Dar până atunci, asigură-te că faci baie de culoare-sunet în nota 3, cu un ton de Do (C#) timp de 30 de minute în fiecare zi, altfel va trebui să te bat!"

„Asta este o promisiune?"

Ea m-a prins și m-a certat ca pe „micuțul ei școlar" fără a omite și bătaia.

„Și fă zilnic vizualizările de reîntinerire!"

„OK, *OK*."

„Și ia în seamă medicația!" m-a avertizat ea pentru ultima dată stând în pragul ușii înainte de a-și primi următorul pacient.

Privind și Așteptând

Mi-am apelat nava prin noul meu sistem mental de comandă, însă ia luat ceva mai mult timp decât de obicei să ajungă la mine. În loc de a fi cum era de obicei andocată în spațiile interne care erau acum supraaglomerate, nava mea fusese parcată în plutire la mai mult de 5 kilometri mai sus pe cel mai înalt vârf la Templului. Chiar toate spațiile externe desemnate pentru acostare erau pline cu nave în plutire, toată calea până la nivelul 70. În trafic, prin faptul că aceasta nu fusese andocată în spațiul interior, precum și din cauza problemelor de flux energetic din atmosferă care afectau toate transmisiile de putere de la distanță din ultima vreme, aș fi fost norocos dacă nu aveam nevoie să închiriez o cameră pentru a dormi între timp. OK, totuși acest lucru este o exagerare – însă am hotărât să beau o ceașcă de koka în timp ce așteptam. Traficul și așteptarea nu mă deranjau cu adevărat, dar ce mă îngrijora, era *motivul* pentru care traficul era așa de îngreunat. Acest fapt nu era doar o coincidență. Era așa de mult trafic ce bloca locurile de parcare ale Templului de vindecare, pentru că atunci, în ultimul timp, erau mult mai multe forme fizice perturbatoare, toate cauzate de efectele neacordului dintre tot mai mulți oameni în a fi ca Unul, și astfel ei înșiși. Și de rapida împrăștiere a acestei noi boli a imuno-anemierii care avea una dintre cele mai grave

repercusiuni. Valurile de îmbolnăvire era parte a valurilor timpurilor. Şi asta nu era nimic. Acesta era numai începutul, iar thera-preoţii erau deja practic invadaţi de pacienţi. Erau chiar şi mai multe asemenea blestemate de semne ale viitoarelor catastrofe. În timp ce îmi sorbeam koka, admiram izbitoarea arhitectură a Templului cu pereţi şi coloane albe de alabastru. În timp ce stimulentul îmi punea sângele în mişcare, am devenit mult mai treaz şi alert iar mintea m-a dus din nou către ultima vizită la Toth.

„Osirus," a spus el, „Zilele amurgului coboară peste noi. Cei ai Lui Unul trebuie să stea deoparte de toate căile Fiilor lui Belial. Noi vom călători odată dincolo de dreapta Atlantidă şi vom trăi printre, dar despărţiţi de fiii omului. Acolo vom completa sarcinile noastre către libertate. Lasă-i pe Belialieni să ignore cu ochii lor orbi semnele lăcomiei lor – îşi vor întâlni aceeaşi soartă precum ţinutul. Un asemenea destin nu este şi *al nostru*."

Am avut un moment greu pentru a integra acest lucru în mintea mea, ideea că Atlantida avea să fie într-adevăr distrusă – şi că se va fi dus pentru totdeauna. Eram încă îndurerat de această părăsire. De renunţarea a tot ceea ce am cunoscut vreodată, oameni, locuri, amintiri, casa mea. Dar adânc în interior, ştiam că aşa trebuie să fie. Marea corupţie, dispreţul şi desconsiderarea pentru Unitatea cu Spiritul Universal şi ascultarea Legii Universale, toate acestea mergeau la culcare. Legea Cauzei şi Efectului avea să ne lovească puternic cu rezultatele propriilor noastre acţiuni – pe o scară largă. Aceasta era trecută acum de punctul fără întoarcere. Acum, nimic nu o mai putea opri. Aceste catastrofe au fost scrise în piatră. Însăşi Mama-Pământ nu a avut decât să răspundă, şi tot ce am putut noi să facem a fost să privim la aceste lucruri cum vin. De la an la an, vremea continua să fie tot mai ciudată. Seceta şi focul au pus stăpânire pe anumite locuri, inundaţiile pe multe altele. Tot ce am putut face a fost să privim incendiul şi inundaţia. Atmosfera era în schimbare. Pământul tremura. Vulcanii scuipau foc lichid din cauza urii şi lipsei noastre de respect. Societatea se prăbuşea – economia era pe marginea prăpastiei – nu puteai pune valoare pe nimic fără să fii furat, chiar de către corporaţiile de afaceri, şi într-un mod cât mai direct şi mai cinstit posibil – de către o persoană disperată cu o rază a morţii îndreptată spre capul tău. Totul era pe muchie de cuţit. Toată lumea părea să ştie cu adevărat că ceva era teribil de greşit – unii în mod conştient – alţii preferau să pretindă asta şi să se ascundă de cunoaştere, dar adânc în ei, aceştia ştiau totuşi – astfel ai putea spune. Chiar în timp ce mă aşezam în hol, am văzut toate acestea în jurul meu. Ca o mizerie.

Două Căi

În Atlantida, religia şi politica erau unele asemănătoare. Puterea a fost împărţită de mii de ani între două grupuri, Fiii Legii Lui Unul şi Fiii lui Belial. Iar cele două filozofii şi căi de viaţă, nu puteau fi polarizate şi în mai multă opoziţie decât erau. În ultimul timp, animozităţile dintre ei s-au încins cu adevărat. În Marea Sală, reprezentanţii Fiilor Legii Lui Unul (numiţi uneori şi Mare Frăţie Luminoasă) susţineau că Fiii lui Belial (numiţi uneori şi Frăţia Întunecată) erau sursa tuturor problemelor noastre. Ei subliniau

că lipsa de compasiune şi lăcomia dusă la extrem a acestor belialieni, erau motivul pentru marile greve care paralizau ţara, distrugeau mediul înconjurător şi pentru tulburările civile.

Ei au invocat continua înrobire a animataurilor care contribuia la cauza disputelor în muncă, demonstrau prin grafice cum era asigurată libertatea în muncă a animataurilor, standardele reduse pentru toată lumea şi lăsarea unora complet fără muncă. De asemenea, ei au subliniat managementul motivat pe profit al resurselor naturale ca factor principal în distrugerea din punct de vedere ecologic al Mamei-Pământ.

Desigur, Fiii lui Belial negau acuzaţiile aduse de Fiii Legii Lui Unul. Ei susţineau că predicţiile în legătură cu distrugerea mediului înconjurător erau exagerate şi nefondate. Şi mai susţineau că nu există nici o dovadă că era într-adevăr o problemă gravă în legătură cu Mama-Pământ. Într-o încercare de întoarcere a lucrurilor în legătură cu problemele de muncă, ei susţineau că aceasta era cauzată de *Legea Lui Unul* care este de vină pentru tulburările civile, pentru grevele şi strâmtorarea economică în care se aflau. Belialienii insistau că sufletele animataurilor erau pentru totdeauna pierdute, că aceştia erau acum numai nişte animale, fără inteligenţă sau „umanitate", şi prin urmare, trebuiau să fie trataţi la fel ca orice alt animal de povară.

Pentru Fiii, acesta era un argument slab – mai mult decât slab. În primul rând, chiar DACĂ ar fi fost numai nişte animale de povară, Fiii nu credeau în abuz ori în folosirea animalelor. În cel de-al doilea rând, Fiii ştiau că sufletele animataurilor nu erau „pierdute" aşa cum spuneau belialienii. Ei erau pur şi simplu nefericiţii fraţi şi surori ale noastre – cei care au făcut greşeala de a se înfunda adânc în materia fizică şi care au căpătat forme jumătate om - jumătate animal atunci când noi ne-am manifestat pe planul Pământului. De secole, animataurilor au fost supuşi la thera-programe speciale de ridicare a conştiinţei, programe care i-au făcut în mod radical mult mai „umani". „Umani" cel puţin în sensul existenţei NOASTRE, în acelaşi mod de condiţie curentă a dezvoltării. Iar recent, îmbunătăţirile programului au condus la rezultate interesante, a avut loc promisiunea recuperării complete a conştiinţei. Belialienii, şi-au întors totuşi ochiul lor orb şi au refuzat să admită acest lucru – preţioasa lor putere şi avere erau în joc.

Ulterior, unii dintre cei ai Legii Lui Unul au mers în unele „raiduri" pentru a-i elibera pe animataurii controlaţi de belialieni – i-au luat în temple secrete şi i-au supus la modificări chirurgicale pentru a le schimba caracteristicile lor de origine animală cu unele mult mai umane, în acelaşi timp consiliindu-i pentru a le ridica nivelul de conştiinţă. Belialienii au considerat acest lucru ca infracţiune, au spus că, dacă „sângele din inimile" lor s-ar opri, „furtul" proprietăţii lor particulare (animataurii) şi oprirea insistenţei de a li se permite liberul arbitru şi auto-determinarea, atunci noi am avea mai multă forţă ieftină de muncă şi nu recesiune.

Cine Crezi Că Eşti Tu?

De peste 300 de anuls, amândoi, atât eu cât şi fratele meu Sett, eram membri ai înaltului consiliu, reprezentanţi ai Fiilor Legii Lui Unul. Cu toate acestea, fratele meu nu a fost atât de judicios în legătură cu trăirea obligaţiilor noastre spirituale aşa cum eram eu. El era un arbitrator profesionist, cu puternice ambiţii politice. Sett era foarte instruit în căile Regulii Logicii Arbitraţionale – instruit pentru o presupusă „vedere a ambelor părţi" între pretenţiile susţinute de Fiii şi belialieni. El „vedea" un pic prea bine „partea belialiană", pentru că de mulţi ani el a permis (de fapt „a invitat" ar fi mai corect) grupurile de interese belialiene să-l „influenţeze" cu „daruri". El s-ar fi aruncat chiar şi în sălbatice orgii bestiale (pentru că îşi dezvoltase un oarecare gust la acestea). Desigur, Sett se aştepta să i se *reîntoarcă* „favoruri" în timpul sesiunilor de arbitrare ale consiliului.

Indulgenţele lui Sett i-au distrus sensibilitatea în legătură cu problemele, i-au permis să raţionalizeze votând în favoarea lor. Şi cu fiecare vot pe care îl arunca, el întorcea spatele conştiinţei sale, şi-a întunecat el însuşi o mică parte din el însuşi. Spre dezamăgirea lui Sett, eu am fost totdeauna interesat de problema animataurilor. Precum toţi cei din F.L.U (eng. CLO, Children of Law of One), eu eram sensibil în legătură cu situaţia lor. Însă, cu trecerea anilor, am devenit în mod treptat mai mult un „activist". Acum, cu infuzia de esenţă de la Isis şi Sidome, tăria şi puterea unităţii noastre ne-a dat o nouă energie pentru a fi pusă în slujba activismului nostru – devenind ceea ce belialienii numeau „terorişti radicali", şi ceea ce noi numeam „luptătorii pentru libertate". În ultimul timp, *eu am fost* într-o mare schimbare şi mă simţeam bine din ce în ce mai mult în legătură cu mine însumi. De asemenea, aş putea spune că lucrurile care urmau, m-au forţat să iau decizii – decizii care m-ar fi putut pune într-un clar dezacord cu cele mai puternice faţiuni belialiene şi care ar fi condus la o profundă zâzanie între mine şi Sett. Însă am fost confruntat dinainte cu pericolul şi nu era momentul să renunţ şi să joc în mod pacifist. Era timpul să fiu mult mai serios în legătură cu acest lucru. Deja îmi făcusem anumite angajamente morale *personale*. Eram implicat în raidurile eliberării animataurilor de câţiva anuls, iar acum eram conducătorul lor. Dar de asemenea, de curând am ştiut că ar trebui să iau poziţie publică şi în mod profesionist.

În timp ce îmi terminam băutura, am auzit o voce familiară şi totuşi iritantă.

„Osirus! Hei, ce faci prietene?"

Era Merek T, unul dintre conducătorii principali ai belialienilor şi un mare activist.

„Hei – mergem la noapte la o petrecere nebunească în Lu-Jac... Sett va fi acolo şi ştii, aş putea aranja să participi şi tu – şi aş putea avea câteva dintre fetele noastre care să te înveţe câteva noi şmecherii... Ce spui de asta, Osirus? Vrei să vii?"

Belialienii doreau să-mi umple din nou capul cu propaganda lor, însă nu aveam starea de spirit pentru a fi politicos. Doream acum numai să merg din nou pentru al vedea pe Toth. Tocmai când gândul venea în mintea mea, am auzit cu entuziasm sunetul semnalului care mă anunţa că nava mea sosise. În timp ce uşile se deschideau,

deveneam încă o dată diplomat.

„Îmi pare rău Merek – trebuie să fug!".

„Dar Osirus...". Am urcat la bordul navei mele și am intrat în cabina de pilotaj. Chiar înainte de a mă așeza am încălzit motoarele principale – le-am pornit cu mintea în timp ce urcam la bord folosind noua mea invenție, Controlul Mental al Navei. Eram oarecum un inventator. Aveam un talent pentru știința-magică aplicată și care a fost întotdeauna invidiat de către Fiii lui Belial și de către corporațiile lor de afaceri. Îmi voi aminti mereu cum mi-au furat descoperirile în legătură cu undele cerebrale atunci când le-am publicat. Ei le-au găsit o altfel de întrebuințare oribilă – aceea care îi ajuta să mențină controlul mental asupra animataurilor care încercau să-și manifeste propria voință liberă. Eu niciodată nu aș fi permis să se întâmple un asemenea lucru. De acum invențiile mele vor rămâne secrete, începând cu noul meu sistem de comandă prin gând a navei. Eu tocmai îl instalasem pe nava mea și am dorit să văd cum funcționează. L-am creat printr-o interfață cu un translator/decodor al undelor cerebrale EEG legată la computerul navei mele. Teoretic, eu puteam controla toate funcțiile computerului de pe navă, inclusiv cea de pilot automat sau manual, numai gândindu-mă la ce anume doresc să fac – decodorul EEG citea undele mele cerebrale, le decoda modelul pentru a se potrivi cuvintelor asociate iar acestea erau introduse automat în calculator. Am testat-o pe teren de mai multe ori. Însă, astăzi eram într-o așa stare de spirit și am zis „ce naiba", astfel am decis să o testez pe un drum către Marele Templu. M-am așezat și am ordonat în gând închiderea trapei {închide. trapa.}. Trapa se închise încet asigurându-se cu sunetul tipic al unei presurizări cu aer. Până acum toate bune. {„Computer Auto-pilot pornit"}, computerul a afișat, ---LOCAȚIA--- pe prompter. {„Marele Templu"} a fost comanda gândită de mine. Am fost *imediat* în aer și pe cursul stabilit. Experimentul meu era un succes. Sau cel puțin așa părea. Am decis să gândesc comanda cu Isis în timp erau pe traseul pentru al vedea pe Toth. Dar în timp ce gândeam la Isis, gândeam în același timp și acasă. Nu mi-a trecut repede prin gând că atunci nava se va întoarce violent înapoi, schimbând brusc poziția pentru deplasarea spre acasă (tocmai ce GÂNDEAM acest lucru), șocul era aproape să-mi rupă gâtul. Evident, toate erorile nu au fost încă corectate pentru programul calculatorului. Nervii mei erau așa de încordați prin faptul că schimbarea surprinzătoare a cursului cerea un efort de concentrare. Și atunci când nava zboară la 4000 de picioare altitudine, computerul fiindu-i controlat prin intermediul gândului, nu îți permiți un moment de relaxare a concentrării. Dar, prin reacția către o schimbare radicală a cursului, am avut un alt gând care a creat o altă problemă. Imediat ce nava a schimbat acest înalt curs G, am gândit eu însumi: „Ce naiba a fost asta? Oho!" Ei bine, vezi, „Oho" este un cuvânt din argou pentru „Oprire" iar computerul nu a fost programat să facă diferența între comanda mentală pentru stop și oricare alt gând pentru oprire... și prin urmare, modelul undelor cerebrale pentru gândul „Oho" a fost recunoscut de către navă ca modelul pentru „Oprire bruscă". Nava s-a oprit brusc, așa că imediat forma mea fizică era în zbor către ecranul de vizualizare. Puteai confunda trupul meu cu cel al unei molii

uriașe care se lovise frontal scutul de vizualizare. Asta nu a durut cu adevărat, însă nu pot spune același lucru despre demnitatea științei mele magice. După ce mi-am dat jos forma mea fizică de pe ecranul de vizualizare, am trecut din nou la tastatura de control a computerului navei. În mod normal, era bine pentru mine să am o minte foarte clară în gândurile comandă cu Isis – nu o puteam controla atunci când eram încordați sau supărați. Adrenalina era pompată cu furie în trupului meu de la izbitura de ecran, așa că am hotărât să mă relaxez 10 minute înainte de a încerca să o contactez. În timp ce eram pe cale să-mi recapăt nivelele mele normale de adrenalină, m-am dat la rejucarea câtorva amintiri ale lui Isis cu mine. Isis avea o formă fizică micuță, însă era intensă și foarte puternică – în multe feluri. Pe de altă parte, trupul meu era departe de a fi unul mic așa cum ai putea crede – acesta era înalt, mare, slab și bine făcut. Cu o diferență de metri între înălțimile noastre, și aspectul nostru destul de frapant, eram destul de însemnați. Judecând după formele noastre fizice, nu ai fi ghicit niciodată că ne-am născut ca frate și soră. Atunci când Isis era un copil, părul ei negru închis era brăzdat de fire argintii – un semn al puterii. Părul ei a devenit cu totul argintiu – un semn al vârstei (doar glumeam Isis). În schimb, părul meu, practic m-a părăsit – cu excepția a patru coloane argintii care au apărut la tâmplele mele precum o coafură în cascadă. Așa cum spuneam – destul de vizibil. Dar în cazul lui Isis, intensitatea și puterea erau o descriere mai bună decât aspectul ei. Încă îmi amintesc de primul raid politic al lui Isis. Nu a durat prea mult ca mulțimea să devină imediat conștientă de starea ei dinamică. Ea vorbea miilor de studenți într-o dezbatere cu un tânăr belialian – „Cum se poate justifica puterea și averea hoardei voastre atunci când aceasta vine din sângele ființelor pe care le abuzezi și le înrobești!? Ei sunt aceia care abia supraviețuiesc din cauza ta! Fiii sunt „vii" (dacă am putea spune astfel) în pustietatea foametei, în boală și în moarte! Lăcomia voastră, mintea îngustă, acțiunile vă vor duce cândva în *propria* suferință." Tânărul belialian o privea furios în timp ce alți belialieni din mulțime fluierau. Însă, unul dintre ei s-a mișcat pentru a merge dincolo de spectacolul verbal de dezaprobare – s-a aplecat, a luat o piatră mare colțuroasă și a aruncat-o către ea, Isis a făcut un gest cu mâna, a făcut o mișcare circulară ca și cum ar fi șters un geam. Instantaneu, piatra și-a schimbat cursul lovindu-l în cap pe ticălosul cu respirație de șopârlă care o aruncase. Am fost impresionat, cel puțin – uimit… în venerație, ar putea fi cuvintele pentru a descrie acest lucru. Am început un vis-transă ca și cum aș fi privit-o radiind Unitatea cu ea, atingând Unitatea cu toți ceilalți din mulțimea de suflete care nu erau pierdute în Întuneric. Am gândit pentru mine însumi, „*Ce* femeie incredibilă. Și ce suflet pereche incredibil ar face ea pentru cineva." Dintr-o-dată am avut o viziune – o amintire „prin vălul" lui Isis. Asta s-a întâmplat atunci când mi-am data seama că ea era mai mult decât sora mea. Am știut că eram suflete pereche, că ne-a fost destinat să fim împreună pentru eternitate. Isis a devenit Înalta Preoteasă între Surorile din cadrul Fiilor Legii Lui Unul, și puterea ei în exprimarea exterioară a mataștiinței magice era bine cunoscută pe tot cuprinsul ținutului. Ea nu avea abilitățile de vindecare pe care le avea Sidome, însă în toate celelalte exprimări, ea excela. De asemenea, memoria ei era destul de uimitoare,

înregistrând și stocând fiecare detaliu din orice îi era vreodată expus. Adesea eu glumeam în legătură cu ființa sa că ar fi un „depozitar uman al sentimentelor atrăgătoare". Literalmente spus, Isis era întotdeauna capabilă să-mi citească gândurile, așa cum și eu le puteam citi pe ale ei. Și, spre deosebire de legătura mea psihică cu Sidome, mințile noastre nu trebuiau să fie în *totalitate* capabile să cunoască gândurile celorlalți. Capabilitățile noastre erau mai mult asemănătoare cu acelea din vremurile când formele noastre erau mai mult spirituale decât fizice. Toth, Re-scha și Ra-Ta erau singurele ființe care au fost conștiente de faptul că mai aveau încă asemenea abilități mentale extinse, iar Toth a mers mai departe de oricine altcineva cu acestea. Isis și eu ne luasem obligații cu peste 440 anuls în urmă. Acestea erau minunate și ne umpleau anii, ne umpleau de înălțare și iubire. Iar acum, prin adăugarea lui Siddy la esența noastră, totul a fost dintr-o-dată consolidat mereu. Expansiunea a fost mai mare ca oricând, iar bucuria pe cu toții am simțit-o era într-un anume fel nouă și aproape de nedescris. Sidome a întâlnit-o pe Isis înaintea mea. S-au întâlnit la templu în timpul uneia dintre Inițierile lui Sidome. Amândouă au devenit instantaneu prietene, iar în scurt timp inseparabile. Ele erau precum surorile gemene – nu numai ca și forme fizice, ci arătau cu adevărat așa de asemănător. Cu toate acestea asemănările și calitățile complementare le făceau precum cele două fețe ale aceleiași monede. Și împărțeau totul. De fapt, Isis a fost cea care ne-a făcut cunoștință mie și lui Siddy. Încă îmi amintesc ziua așa de clar ca și cum ar fi fost cu numai câteva clime în urmă. Isis o cunoscuse pe Siddy de numai câteva zile iar eu am devenit conștient de asta după numai câteva schimburi de gânduri rapide pe care le-am avut cu Isis în acea săptămână. Oricum, Siddy o vizita pe Isis la casa noastră din Eden. Eram în biblioteca în care făceam cronica înregistrărilor atunci când ele două au venit pe ușă, iar casa a fost ca și cum ar fi luat foc. Am știut că acest lucru trebuie să fie important, deoarece Isis nu mă deranja în timpul unei înregistrări. Și am presupus că trebuie să aibă oarecare legătură cu Sidome, altfel Isis nu ar fi adus-o cu ea. M-am oprit imediat și m-am uitat în sus la ele, așteptând știri dure care erau atât de evidente și iminente. La început, ele doar stăteau acolo în liniște, au aruncat o privire înapoi după care una către cealaltă – arătau precum niște copii care se pregăteau să spună o glumă. Apoi, în cele din urmă Isis a rupt tăcerea. „Osirus, așa cum am ajuns să mă înalț aproape de Sidome – a devenit evident faptul că noi avem aceeași esență a sufletului original – odinioară am fost o singură ființă în cadrul Lui Unul. Este timpul acum să începem călătoria de întoarcere și să facem legătura cu ea. Am dori să facem acest lucru în acest ajun.". Ea a vorbit în maniera marei preotese, iar expresia era serioasă. „Ce îmi spui îmi dă de înțeles că tu crezi că această femeie este un suflet pereche de-al nostru?" „Da, și dorim să împărțim apa și să facem legăturile. Vrei de asemenea să faci și tu acest lucru în acest ajun?" „Acest *ajun*? Acest *ajun*? Isis, acesta nu este un templu. *La noapte* sau *deseară* o vom face la fel de bine." „Îmi pare rău Osirus, numai că acest lucru este foarte important și foarte sacru." Isis avea ca templu „aerul" ei. Pur și simplu ea știa că are dreptate și că așa a fost. Știa acest lucru, că eu știam la rândul meu că ea are dreptate.

Și desigur, asta am făcut. Însă, chiar dacă eu am respectat și am apreciat în mod intuitiv introducerea ei, dacă am avut încredere în judecata ei în cele mai multe dintre probleme, chiar nu am putut rezista provocării ei atunci când era așa de serioasă. Am privit-o cu duritate și am spus, „Această oră nu este timpul pentru a fi consumat cu asemenea probleme și în acest ajun." Isis a privit nedumerită. Apoi, a apărut o puternică energie roșu-trandafirie în jurul capului și umerilor ei. „Eu numai glumeam cu tine Isis, nu îți încrunta sprâncenele". În timpul cât eu și Isis vorbeam, Siddy zâmbea timid și privea în mod alternativ când la mine, când undeva între mine și podea. „Ei bine Isis, nu te superi dacă aș privi în ochii ei înainte de a face angajamentul etern?" Isis a zâmbit și a dat din cap în mod afirmativ. M-am ridicat și am mers aproape de Sidome, apoi am privit lung și adânc în ochii ei. Imaginile mi-au umplut mintea. Am văzut cine era ea cu adevărat și cine va fi să fie. Apoi, am cunoscut-o direct, așa cum făcusem deja cu Isis care deja era cu noi. Cu toate că nu o cunoșteam pe Sidome de mult timp (cel puțin în acest spațiu-timp), am știut în mod intuitiv că era în regulă. Încă privind în ochii lui Sidome, am vorbit încet și în mod deliberat, „Desigur voi împărți apa cu tine. Și voi lua obligațiunile. Aș fi onorat.". Și așa am făcut. Mai târziu, în vasul apei vieții, Isis a venit cu o altă sugestie. „Am făcut totul la timp cu Siddy în ultimele zile. De ce nu mergeți voi doi într-o excursie pe vârfurile de coastă lemuriene pentru câteva zile?" Sidome a vorbit pentru prima dată din întreaga seară, „Pentru mine sună bine acest lucru!" Am intervenit pretinzând a nu fi de acord, „Hei, eu nu am nimic de spus în legătură cu acest lucru?". „Oh, *nu* începe *asta* din nou Osirus." Lui Isis îi place să glumească. Am râs cu toții. Următoarea săptămână am ajuns să știm cu adevărat unii de alții și să știm chiar câtă dreptate a avut Isis cu primul instinct. Eram cu toții împreună. Nava mea anunța că eram aproape de a trece peste coasta din Alta, într-un final acest lucru aducându-mă în starea de visare cu ochii deschiși. Acum, în curând voi fi acasă. Am hotărât să inițiez o comandă gând cu Isis, așa că am „apelat-o". Ca răspuns, imaginea ei mi-a apărut în ochiul minții. {{Bună iubire. Vrei să călătorim cu nava?}}, a gândit ea. {{Da, Isis. O voi lua ca să folosesc din nou Cristalul Orbital de Afișare a Distanței.}} {{Ei bine, mi-ai cerut să rulez un diagnostic cu acesta dragule, și chiar mi s-a întâmplat să mă gândesc la tine în timp ce îl testam și...}} {{A venit și tu ai spus să rulez testul meu cu controlerul prin gând al navei mele. Doamne, ai testat o mulțime de cristale, așa este? Oricum, tocmai eram pe drum către Marele Templu pentru a-mi vedea tatăl, așa că m-am gândit să-ți trimit un apel pentru a ști de acest lucru – asta în caz că nu știai.}} {{Ei bine, ar trebui să fii mai atent cu aceste invenții ale tale, te-ai putea răni!}} {{Da. Cred că ar trebui acum să fiu calificat pentru fondul de pensii al piloților în retragere.}} {{Fond de pensii pe naiba, ți-ai putea pierde părți serioase din pachetul tău tot agitându-te în asemenea lucruri și în interiorul navei. Și ce ar fi dacă te-ar vedea cineva. Ți-ai putea obține toate cele 32 de grade ale Inițierii în pământ sau...}} {{Foarte amuzant, dar mai bine ți-ai păstra cele mai bune glume pentru amatorii de noapte ai salonului din Templu. Înainte de a uita să o apelez pe Siddy voi fi în stare să-mi petrec sfârșitul de săptămână acasă.}} {{O, Doamne, ea a fost așa de ocupată în ultimul timp

când am văzut-o. Și de asemenea i-am simțit lipsa, în special în ultimele câteva zile. Putem toți împreună să împărțim apa la sfârșitul săptămânii!}} {{Sună bine pentru mine! Voi fi și eu împreună cu ea vineri după-amiază,}} {{Lucrurile au mers bine la templul de vindecare?}} Isis jumătate mă întreba, jumătate îmi spunea. {{Bine. Știi, numai câteva tumori extirpate de Siddy cu mâna ei?}} {{Asta e bine. Cum a fost băutura ta?}} {{Isis... Dă-mi un timp de răgaz!}} Am râs împreună mental. Am avut un sentiment straniu și am hotărât să continui cu o întrebare. {{Cum merge totul cu *tine* astăzi Isis?}} {{OK, dar am primit un mesaj straniu de la Keph. El a spus că a descoperit câteva informații pe care ar trebui să le auzi imediat, însă nu a putut vorbi despre acestea pe oricare linii de comunicație, securizate sau nesecurizate. Spunea că va suna mai târziu pentru a-ți spune unde să vă întâlniți.}} {{Acest lucru sună ciudat. Un pic a dramă de capă și spadă, cam așa?}} {{Știi, Keph se uită prea mult la visicom}} {{E adevărat – însă eu am aflat ceva în legătură cu acest lucru – ceva care nu este așa de în regulă – poate că în orice caz ar trebui să mă îndrept către casă (m-am cutremurat pentru o secundă atunci când am spus „casă" - amintindu-mi manevra bruscă de mai devreme a navei.) Îl pot vedea mai târziu pe Toth.}} {{Indiferent ce crezi tu, asta e cel mai bine. Îți este foame? Am luat o bună salată vie și am făcut 7 pâini minunate / crocante – sună bine?}} {{Ce bun! Ne vedem într-o săptămână Isis.}} {{Ce vrei să spui cu asta!?}} {{Nu contează. La revedere dragule.}}

Keph era uneori extrem de agitat și dramatic. El era unul dintre prezentatorii de știri locale, dar se considera un presupus reporter de investigație. În ultima vreme erau mari probleme cu mediul înconjurător. În ultimul timp el „el trebuia oricum să vorbească cu mine!" despre o poveste ascunsă în legătură cu distrugerea culturilor de cartofi albaștri din cauza prea multor ploi. Dar în mare el era un băiat bun. Îl iubeam pe Keph ca pe un frate apropiat. Am trecut prin antrenamentul primar împreună și prin primele 10 Inițieri ale Frăției. Însă expansiunea mea accelerată după alăturarea de Isis, m-au dus departe de el în nivele de inițiere de atunci. Dar cel puțin am rămas asociați de primul grad și am fi făcut orice unul pentru celălalt. Am fost de asemenea membrii în taină și am participat la multe misiuni de eliberare a animataurilor. Au fost mai multe ocazii de una singură în care unul dintre noi a terminat prin a-i salva curul celuilalt.

„SOSIREA... ACASĂ"

Nava mă anunța că ne apropiem în final de casă. Domul de parcare a simțit prezența noastră, iar ușile s-au despărțit încet pregătindu-se să ne înghită în sălile întunecate din subteran asemenea unei gigantic monstru mecanic.

Aveam un sentiment rău atunci când am ajuns, când Isis mi-a spus despre Keph care avea să mă sâcâie. Astfel că, am coborât în domul de parcare, luminile s-au aprins, s-a risipit umbra din sloturile de parcare, dar nu și umbra care plutea peste emoțiile mele. În timp ce ușa navei se deschidea, am avut un și mai puternic sentiment rău – un rău sentiment în stomac. Plexul solar îmi pulsa și știam că asta nu era din cauza problemelor de sănătate – se întâmpla ceva rău. Eram alertat, așa că am părăsit nava și

am mers către poarta de acces, am păşit pe transmat în tunelul care ducea spre casă. Când am ajuns pe alee, Isis a venit în întâmpinarea mea. Aura ei era extrem de perturbată iar ochii ei păreau să se agațe de mine. „Ce este în neregulă?", am spus eu cu anxietate. „Este Keph… tocmai am primit un apel… Forma sa fizică a fost distrusă…"

„Cum?! Cine a spus asta?"

„Gardienii Templului mi-au spus… El a fost atacat cu un fel de armă cu rază a morții… așa au spus ei, nimic mai mult despre plecarea lui."

CAPITOLUL DOI

Pentru Mine de Ştiut

Moartea lui Keph îmi aducea preocupări întemeiate în legătură cu ce avea să vină în Atlantida. Știam că numai trupul era cel care a murit, faptul că el continuă să existe în alte zone ale spectrului vibrațional, însă acestea nu erau zone accesibile pentru mine atâta timp cât trăiam în formă fizică. Aşa că din scopuri practice, pentru mine, el era plecat. Şi cu siguranță nu știam că durerea mea face vreo diferență. Îmi doream să fi fost dincolo de fizic, astfel încât să-l mai pot vedea, să-i spun cum mă simt. Însă cu toate puterile şi abilitățile mele, nu puteam să fiu conștient de ambele tărâmuri în acelaşi timp. Ar fi fost nevoie de o zi întreagă pentru a deveni destul de elevat şi pentru a ajunge în planul său. Probabil în curând voi avea timp pentru a merge dincolo de văl ca să mă întâlnesc încă o dată cu el. Dar aveam prea multe lucruri de făcut în forma fizică de acum.

Se părea că lacrimile nu se vor opri niciodată. Însă revărsarea care venea din ochii mei nu era nimic în comparație cu anxietatea ce îmi inunda inima. Un milion de gânduri păreau să alerge prin mintea mea – atât de rapid încât parcă îmi răsuceau capul. Trebuia să mă concentrez. Atât de multe sentimente… aşa de multe întrebări…

Isis mi-a oferit o îmbrățişare tandră.

„Vino înăuntru, Osirus."

„Numai o clipă, Isis… dacă trebuie să fac ceva, atunci trebuie să merg să-l văd pe Toth."

„În acest caz ar trebui mai înainte să te eliberezi de încordare."

„Dar este posibil ca el să aibă unele răspunsuri. El probabil că ştie mai multe în legătură cu ce s-a întâmplat. Trebuie să merg la el… Am sentimentul că acestea implică şi alte lucruri… ceva ce trebuie să fac… Sidome mi-a spus anumite chestii mai devreme… îți voi spune mai târziu ce… acum trebuie doar mă concentrez."

„Aşa să fie, dragostea mea. Mergi şi vezi-l pe Toth. Însă fi atent, se pare că asasinarea lui Keph a avut ceva de-a face cu o poveste la care el lucra – sau cu ceva ce el a dorit să-ți spună în particular. Cel care l-a ucis ar putea şti faptul că încerca să te contacteze, şi ar putea crede că deja a făcut-o."

„Spui că Gardienii îl considerau ca pe un profesionist de succes. Numai gardieni din Agenția Belialiană de Securitate ar fi putut face un asemenea lucru unei ființe precum Keph. Şi dacă A.B.S. este în spatele acestul lucru – se pare că ei cunoşteau faptul că a sunat aici, prin urmărirea înregistrărilor com… şi dacă asta au făcut, atunci vor încerca să „neutralizeze" pe oricine este chiar şi numai puțin asociat cu casa noastră. Ei ar putea chiar să ştie că a vorbit în mod special cu tine, Isis. Porneşte sistemul de apărare al casei, cere delfinilor să stea cu ochi pe afară şi stai pregătită să pleci."

„Nu îți face griji în legătură cu mine, iubito. Oricine ar intra aici cu intenții urâte

va întâlni aceeași soartă pe care o are destinată pentru mine. Îți amintești de 'oglinda' mea 'de iluminare' a câmpului? Eu îmi pot vizualiza imediat ce se află în jurul meu, orice atac va fi reflectat înapoi cu o forță și semnătură energetică care este imaginea în oglindă a ceea ce a fost lansat către mine."

Uitasem pentru un moment de ceea ce era capabilă Isis. „Știu că poți avea grijă de tine însuți, acum cred că mă gândesc la prea multe lucruri... sau nu suficient."

„Este OK, Osirus. Ai nevoie doar de ceva timp. Și mai bine ai avea grijă de *tine* însuți. Nu uita, ești și tu la fel de capabil de micul truc cu oglinda de energie precum sunt și eu, și chiar de altele. Și mai bine ai fi pregătit s-o folosești dacă A.B.S. este prin apropiere."

„Se pare că și acum am putea avea nevoie. Am de altfel și alte câteva trucuri în mânecă. Știi, toate sesiunile mele cu tata nu au fost numai despre filozofie." Am mers în biroul meu și m-am apropiat de peretele din este al bibliotecii, mi-am pus mâinile și am făcut gestul piramidei de lumină. Biblioteca s-a deschis încet dezvăluind o cameră ascunsă ce conținea colecția mea particulară de arme cu fascicol de particule și arme laser. Am ales o armă cu fascicol de particule mică dar puternică, pe care să o pot transporta în buzunar.

„Dar uneori ai nevoie să lupți cu arme care trag foc cu foc. Așa că, nu îți face griji în legătură cu mine, am fost în alertă și pregătit mental pentru probleme încă de când am aterizat – și nu voi ezita niciodată să acționez în caz de atac. Eu sunt mult mai îngrijorat în legătură cu tine. Voi încerca să rămân în contact mental cu tine atât cât pot de mult dar..."

„Știu dragule. Mai degrabă ai grijă ce faci decât să-ți împarți atenția către mine."

„Ne vedem după sesiunea mea."

În timp ce mă grăbeam către poarta de acces a tunelului pentru a mă întoarce la navă, Isis mi-a apucat brațele și m-a îmbrățișat. M-a privit în ochi și mi-a dat un sărut care avea ceva din sărutul unei Dansatoare de Podium Belialienă. Cu toate că nu a dorit să-mi ofere un sărut sălbatic – cam așa ceva a ieșit. Gândul ei a fost ceva de genul, „oh, ce inteligent" - și-a trecut apoi mâna peste fruntea mea. Capul meu a primit un sentiment de... „pufos". A fost o uimitoare și mică incursiune în „chestia" ei, în același timp, în timp ce mă săruta! Dintr-o-dată am simțit mai mult calm, mai multă concentrare. Ea a privit adânc în ochii mei, apoi m-a trimis pe drumul meu cu o palmă peste fund.

Am resetat pilotul automat pentru Marele Templu – nu am mai avut sentimente în timpul zborului. Era important să acționez cu prudență chiar acum. Am avut grijă să gândesc cu mai multă atenție decât oricând și nu am avut timpul pentru a-l plânge cum se cuvenea pe Keph. Trebuia să-mi păstrez gândurile adunate, să-mi direcționez gândurile pe o canalizare constructivă. Ce descoperise Keph așa de important încât cineva să-l dorească mort? Ce să fi fost...? Chiar acum nu găseam nici un punct de conjunctură... Puteam foarte bine să ascult ce avea Toth de spus în legătură cu asta și să încep de acolo. *El* ar fi putut să știe mai multe decât oricine în legătură cu asta, să

cunoască cel mai bun curs al acțiunii pentru a începe.

Am hotărât să fac o meditație de relaxare înainte de a ajunge la Marele Templu. Am pornit unitatea mea de meditație pentru starea mea de frecvențe Beta. Am setat o comandă pentru unitatea de meditație astfel încât să se oprească în mod automat atunci când ajungem în perimetrul Templului. Curând, valurile calmante de energie m-au condus într-o stare profundă și de minte clară a contemplării.

Gândurile mele au mers imediat la Toth. Numele complet care îi fusese dat (și pe care îl acceptase) Marele Maestru, Hermes Trismegistus Toth. În prezența sa eu îi spuneam tată și mă refeream la el ca maestru, dar în public mă refeream la el ca Toth, Megustis sau Megus. De asemenea și belialienii aveau pentru el un nume plin de culoare. Dar indiferent cu l-ai fi numit, el era fără îndoială *cel mai înțelept*, *cel mai* puternic și *cel mai* important – cea mai grijulie ființă de pe Pământ. Dar înainte de zilele în care am devenit ucenicul său, eu îl găseam ca pe *cel mai* înfricoșător. Profunzimea sa era așa de mare, o folosea pentru a tremura din interior atunci când vorbea – iar atunci când își ridica vocea, literalmente vibra din capul pieptului! Iar atunci când era foarte grav – Isis era prin comparație, precum un comediant stand-up – cu siguranță nu un tip pe care să-l aduci la o petrecere dacă vrei să faci un pic de animație. Însă, atunci când te gândești la lucrul acesta, comedia este singura relevantă, pentru că există atât de multă suferință pe Pământ, iar prezența lui Toth aici nu era în scopul de a ne aduce comedia pentru a ne *alina* un pic durerea – scopul său de a fi aici era acela de a elimina suferința prin a ne elibera de robia ce ne fusese dată prin separarea noastră de Unitate. Măreția lui Toth fusese recunoscută în lung și în lat, iar poziția sa de lider al Fiilor Legii Lui Unul, care nu fusese ales, era pur și simplu – și o câștigase puțin câte puțin.

Forma fizică a lui Toth îi reflecta profunzimea. Ca și mine, el era destul de înalt, îi domina pe majoritatea dintre oameni. Ochii de un albastru aprins îi erau încadrați de o draperie de păr lung castaniu și barbă. Știai că atunci când te privește, erai destul de transparent pentru el. Nu era nimic de ascuns de el, sau ceva cu care să-l înșeli. Ar fi putut să fie o intimidare pentru oricine nu îl *cunoștea* suficient de bine. Dar *altfel,* era bun și compasional. El nu avea egal în acestea, și nici în menținerea conștiinței sale. Nimeni nu văzuse atât de multă obiectivitate – vedea lucrurile de la înălțimea și din toate punctele de vedere ale cuprinzătoarei Unități. El era adevăratul meu ideal, și cu multă cale de urmat, prin muncă grea, cu timpul, am urcat pe scara Inițierii, pentru a deveni unul dintre cei mai avansați ucenici ai săi. Eram aproape de Inițierea finală, aproape de a fi chiar acolo cu el.

În timp ce nava mea se apropia de Templu, unitatea de meditație s-a întrerupt brusc și a încheiat influența relaxantă asupra undelor mele cerebrale. Gândurile mi-au fost întrerupte de indicatorul de avertizare verde luminos intermitent, așa că m-am întors la sentimentele mele obișnuite, în starea mea „de veghe" normală de conștiință. „Încordându-mă" înapoi în starea de vigilență completă, mi-am amintit ce făceam. Trebuie să fi ajuns la intrarea Marelui Templu. Nu prea devreme am ajuns la concluzia

că nava își făcea anunțul, „SOSIRE... MARELE TEMPLU --- TRANSFER SISTEMUL DE GHIDARE CĂTRE SISTEMUL DE CONTROL AL TEMPLULUI". Gardienii Templului au preluat controlul computerului de pe nava mea și m-au îndrumat către vestul Templului – în stabilimentele unde locuia Toth. Chiar dacă nu eram în cea mai bună stare de spirit, vederea de la înălțimea de 600 metri a piramidei de un alb strălucitor, încă mă umplea ca întotdeauna de un sentiment de respect amestecat cu teamă.

Trei gardieni m-au întâmpinat la trapa de acces, inclusiv gardianul șef An-Gel.

„Maestrul Toth vă așteaptă prezența." a spus Angel pe un ton grăbit. Am intrat în marea galerie printr-un pasaj secret a cărui existență nu mi se părea chiar suspectă, și care ducea către intrarea în sala Inițierii. Pe la jumătatea din ceea ce eu credeam că este sfârșitul pasajului (din câte am putut eu vedea), Angel s-a oprit și a spus, „Puteți merge singur de aici.", pe tonul său cel mai solemn.

„Să ai de asemenea o zi bună!" am spus eu cu un ton jumătate glumeț, jumătate surprindere. Drumul nu se încheia unde credeam eu. Acesta era înțesat cu oglinzi – oglinzi de formă ciudată ce reflectau imagini distorsionate – unele care umpleau imaginea – altele care o comprimau. Mă simțeam amețit, am început să mă simt ca și cum nu aș fi putut spune care imagini sunt reale și care iluzii. Apoi, mi-am amintit ultima mea convorbire cu Toth și mi-am dat seama că *toate* erau *iluzii*. Chiar atunci una dintre oglinzi s-a deschis prin culisare – spre calea care ducea direct la camera de meditație a lui Toth, acolo unde el aștepta. El era așezat în poziția florii pe un loc al lui Om și purta mantia sa aurie de Inițiere.

M-am apropiat cu multă temere. Muream să pot găsi răspunsuri la atât de multe lucruri, dar eram îngrozit și de ceea ce ar fi putut să însemne răspunsurile.

„Toth..."

„Da, Osirus."

„Keph a fost ucis."

„Știu asta, Osirus. Este o mare pierdere pentru această lume."

„Știi cine l-a ucis!?"

„Da, Osirus."

Așteptam cu atenție – piesele lipsă al puzzle-lui care trebuiau să se potrivească – cuvintele înțelepciunii pentru a le potrivi. Nu s-a spus nimic timp de cinci minute!

Mintea mea era în cursă. De ce nu spunea nimic?!

„Ei bine, cine și de ce?!" am izbucnit eu în final.

„Asta este pentru mine de știut, iar tu vei afla." a spus Toth.

M-am gândit în sinea mea, {{oh bine, el mă găsește impenetrabil acum. *Asta este pentru mine de știut iar tu vei afla*! - Bună treabă, Toth!}}

Am gândit în sinea mea cu sarcasm, {{Asta îmi dă toate bucățile de pizza așa cum se spune și pe care le-am prins cu adevărat – yucckk! Ce mare chestie pentru posteritate! Mai lasă-mă!}}

„*Serios* Toth, am nevoie de ajutor, am nevoie de unele răspunsuri."

„Ascultă-mă Osirus, ajutorul meu este cu tine. Răspunsul *tău* trebuie găsit în interior și în exterior."

„Ce vrei să *spui*?"

„Osirus, de mulți ani tu ai mers alături de fiii lui Belial, te-ai alăturat fiicelor lui Belial. Cu toate astea, ai jucat și cu Legea Lui Unul. Confuzia a fost întotdeauna cu tine. Întotdeauna ai fost între. Acum ești la răscruce, Osirus. Acum tu trebuie să experimentezi noaptea întunecată a sufletului, trebuie să găsești o nouă lumină a Unității care să se nască în tine și prin ființa ta. Găsind aceste răspunsuri, vei afla sfârșitul confuziei și angajamentelor tale. Și găsind aceste răspunsuri, vei găsi Inițierea ta finală. Cu 21 vei ști totul. Cu 22 vei închide complet cercul și vei deveni un prost care nu știe nimic, te vei alătura fraților și surorilor tale care s-au întors. Ai multe de învățat. Ai multe de reconciliat. Contribuțiile tale pentru Belial au făcut mult rău acestei planete și ființelor care trăiesc în granițele ei. Avem distrugerea pe termen lung a mediului înconjurător. De ce? Pentru câștigul personal și confortul câtorva. La acest lucru ai ajutat și tu. Noi care suntem ai Legii Lui Unul am trăit întotdeauna ca Unul cu Pământul-Mamă. Noi trăim în moduri care sunt benefice pentru natură. Belialienii cam așa vorbesc – picături de propagandă ecologică picură de pe limbile lor, și totuși, ei nu folosesc întotdeauna resursele Pământul-Mamă pentru profit, fără să se gândească la reînnoire și la consecințe? Nu ai votat tu în înaltul consiliu pentru a permite acest lucru? Este timpul să găsești răspunsuri adevărate pentru aceste lucruri – mergi și găsește! Belialienii nu trăiesc în Legea Lui Unul, ci printr-o lege – a alimentării dorinței fiecăruia, negândindu-se la nimeni și la nimic altceva. Regula lor este aplicată asupra oamenilor precum și asupra ținutului, ne înrobește frații și surorile și îi oprimă pe primitivii care trăiesc în alte ținuturi îndepărtate. Urmezi și tu această cale?! Te lași între două legi, două căi. Vezi încotro te îndrumă acestea, Osirus! Vezi auto-distrugerea care îi orbește pe belialieni. Doar nu aceasta este calea care duce numai la *auto*-distrugere? Sau la distrugerea a însăși existenței lumii și a locuitorilor ei? Acesta este costul pentru această viață, iar acum este timpul plății. Nu ei au făcut lumea de nelocuit, una a suferinței, totul în schimbul puterii și bogăției! Aceștia sunt prietenii tăi, Osirus? Tu mă întrebi pe mine cine la ucis pe Keph, Osirus? Nu-i așa că deja știi? Tu cauți motivele în timp ce ești orb ca să vezi motivele ce îți sunt dinainte."

Nu puteam să cred asta – Toth îmi spunea cumva că în parte eu sunt responsabil pentru uciderea lui Keph! Îmi era greu să accept sau să înțeleg asta.

„Dar Toth, chiar dacă înțeleg mai multe decât unul dintre punctele de vedere ale belialienilor, eu nu am devenit niciodată complet cufundat în îngăduința mea iar acest lucru nu m-a făcut să-mi pierd întreaga conștiință a legăturii noastre cu Unul, ori sensul și responsabilitatea pentru statutul și existența noastră aici." am argumentat eu.

„Eu nu ofer argumente, Osirus. Eu doar stabilesc înregistrările. Este în decizia ta ce adevăruri au urechile tale de auzit. În cazul în care cuvintele mele te-au ofensat, voi fi tăcut și te vei putea descotorosi de prezența mea."

„Îmi pare rău – știu că tu vorbești în adevăr, ego-ul meu are totuși uneori

momente grele. Te rog spune mai departe."

Toth s-a ridicat și a întins mâinile în sus, în aer. O expresie de îndurerare a trecut peste fața lui. „Vin acum catastrofe peste întreaga lume – răsplata pentru abuzarea de Pământului-Mamă. Dereglările din interiorul ei de pe mai multe nivele, au de luat un mare tribut, și au trecut dincolo de punctul fără întoarcere. Pământul-Mamă și forțele Cosmice vor crea condiții ostile pentru formele noastre de viață – acestea se întâmplă chiar acum, în timp ce noi vorbim! Ele nu fac asta din lăcomie sau răutate față de noi, acestea decurg din Legea Lui Unul. Atacul lor este o reacție normală – este pentru a-și curăța ființa sa de noi – la fel cum trupurile noastre își cresc temperatura, tremură și vomită, pentru a se curăța singure de organismele nesănătoase ce le-au invadat. Folosirea puterilor psihice pentru a trece peste natură și fluxurile Universale, în loc să fie folosite pentru a ajuta curgerea, va aduce represalii *și mai* grave. Transformările cataclismice vor fi 'efectul cauzat' de încălcarea Legilor Universale. Și dacă asta nu e de ajuns, Osirus, să vorbim și despre sclavia controlului minții a animataurilor. La toate acestea ai ajutat tu Osirus – ți-ai dat votul în numele lor – vot de care știi în străfundul tău că este greșit. Acum, după toate acestea știi că trebuie să-ți împarți responsabilitatea. Toate acestea vor fi plătite în viața ta separat, și în viețile noastre împreună ca Unul." și-a coborât brațele și m-a privit pătrunzător „Îți pot oferi acum mai mult decât aceste cuvinte, dragă Osirus. Calea este deasupra ta. Fă din Unul ghidul căii tale. Așa că, lasă să fie scris. Așa că, lasă să fie făcut. Așa să Fie."

Am știut că el nu-mi spusese prea multe astăzi, nu contează ce făcusem sau cât de mult mă rugasem. Când el a spus fraza „așa că lasă..." - așa a fost. Așa s-a făcut.

M-am umplut de rușine – și de vină. Toth avea dreptate. Eu *eram* responsabil pentru multe dintre problemele care afectau acum Atlantida. Cu toate că mă schimbasem și nu am mai făcut aceleași lucruri, îmi acordasem o șansă pentru a trece de acestea și a trăi mai departe. Cred că de asemenea, Toth știa acest lucru. El trebuie să fi știut că exista o speranță pentru mine, altfel nu s-ar fi deranjat niciodată ca să vorbească cu mine. Cu trecerea anilor, m-am dezvoltat încât să înțeleg că indulgența creează un ciclu de insațiabilitate. Pentru fiii lui Belial, acesta nu avea nici un sfârșit, nici o limită – nici un preț nu era prea mare pentru vreo acaparare sau pentru auto-mărire – atâta timp cât altcineva plătea prețul. Asta s-a întâmplat atunci când am început să-mi dau seama în cele din urmă de efectul distructiv al căilor lor, acestea m-au făcut să mă întorc treptat înapoi la Legea Lui Unul. Dar nu înainte de a contribui la aducerea de prejudicii serioase celorlalți – și mie însumi. De atunci, împreună cu Toth și Isis, am obținut marile abilități ale auto-disciplinei și auto-determinării în armonia cu fluxul Universal. Însă, după prelegerea de astăzi a lui Toth, am înțeles că totuși mai aveam de străbătut unele căi. În trecut, belialienii profitaseră de mine de prea multe ori... probabil că ar trebui să spun că le-am oferit avantaje de prea multe ori belialienilor – și adânc în sinea mea am știut întotdeauna acest lucru. Dar, GATA AJUNGE! Am jurat asta.

Am plecat din camera de meditație a lui Toth și am trecut prin labirintul de pasaje care duceau către camera Focului din Mijloc. Am vrut să contemplez acolo pentru un

timp, şi probabil în imersiunea energiei Pământului-Mamă care era concentrat acolo, acesta mi-ar fi oferit un indiciu în legătură cu ce aveam de făcut în continuare. Am înţeles în mod intuitiv ceea ce îmi spusese Toth. Chiar dacă nu era ceea ce îmi dorisem – era ceea ce aveam nevoie.

Camera Focului din Mijloc era un loc cu o putere extraordinară. Putere de toate tipurile. Era unul dintre scopurile principale ale arhitecturii Templului şi lucrul după care modelul fusese numit după aceea [pyr-a-mid] (eng. pyr, pyre = rug aprins, material combustibil aranjat în mod special pentru arderea unui cadavru, ca parte a unei ceremonii de înmormântare, în română există cuvântul piroman, piromanie care desemnează o tulburare psihică manifestată prin impulsul de a da foc, de a provoca incendii. În acest caz, pyr-a-mid înseamnă focul din mijloc şi se referă la energia, efectul de piramidă.) Acest model adună şi concentrează diferitele energii ale Pământului-Mamă: forţa vieţii; energia de bază care alimenta vehiculele şi clădirile noastre; precum şi conştiinţa şi inteligenţa adevăratei fiinţe a Pământului-Mamă. Camera Focului (din mijloc) era de asemenea ultima etapă în care avea loc Iniţierea.

Am intrat în cameră oprindu-mă la fântâna focului veşnic care ardea la intrare. Am adunat câţiva muguri din planta sacră Shin care era pusă într-un container în apropierea focului. Am binecuvântat Shin-ul cu energia vieţii mele aruncând mugurii în foc şi mulţumind Pământului-Mamă pentru darul ei în timp ce acesta era ars. Marele vortex de energie al camerei a început să se contureze în timp ce fumul umplea aerul. Aflat în Sarcofagul Iniţierii, am început să inspir fumul şi energia în modul prescris (respiraţia Focului). Corpul meu a început să aibă furnicături. După ultima mea iniţiere, Toth mi-a oferit cheile dezlegării trupului şi receptarea viziunii. Am hotărât să folosesc acum tehnica pentru a mă ajuta în ghidarea contemplării. Mi-am vizualizat trupul înconjurat cu o sferă de lumină (protecţie pentru invazia din timpul absenţei mele). Apoi, mi-am schimbat centrul de conştientizare în trup, coborându-l încet din cap către picioare, şi din nou înapoi. Am repetat tehnica până când am fost „dezlegat". În cele din urmă m-am desprins – am fost eliberat din trup! Ce sentiment minunat. Am cerut îndrumare Marelui Unu. Instantaneu am zburat către un loc şi m-am familiarizat cu acesta. Era o centrală generator solar/geotermală la aproximativ 10 mile de casa mea. Dintr-o-dată a erupt cu o forţă explozivă cum nu mi-am imaginat niciodată că ar putea exista. A împărţit pământul printr-o crăpătură largă, lava fiind aruncată la mile în aer. Apoi pământul a început să tremure, aşa de puternic că nu mi-am putut da seama la ce nivel. Atunci s-a întâmplat – departe la orizont am putut vedea pământul care începe să se scufunde. Acest lucru a continuat până când tot ţinutul, în toate direcţiile, a dispărut sub valuri... fără nici o urmă că ar fi existat vreodată. Viziunea s-a încheiat brusc şi am urmărit cordonul de argint înapoi către trupul meu. Distrugerea era numai cea la care am fost martor şi unul dintre evenimentele despre care ne avertizase Toth. Dar de ce îmi arătase ierarhia aceste lucruri mie? Probabil că acesta era un indiciu pentru moartea lui Keph şi calea pe care mi-a spus Toth că trebuie să o urmez.

Gardienii s-au întors pentru a mă conduce către nava mea. În timp ce coboram

pe holuri, mă gândeam la tot ce tocmai sa întâmplat. Toth nu răspunsese la nici una dintre întrebările mele... ceva de genul ăsta. Cu toate acestea, el răspunsese la întrebarea în legătură cu ceea ce trebuia eu să fac. Viziunea mea crease mai multe întrebări decât răspunsuri. Încă mai aveam o mulțime de lucruri de contemplat, și multe de descoperit, însă m-am *simțit* ca și cum aș fi învățat mai multe, chiar dacă atunci nu m-am *gândit* la acest lucru... nu cred că am vrut să mă *gândesc*??

Computerul navei mele a cerut coordonatele. Trebuia să merg la Alta pentru a căuta răspunsuri în legătură cu moartea lui Keph. Dar nu exista nici un punct care să mă preseze acum – nimic ce ar fi putut ajuta în legătură cu ce deja se întâmplase. Era târziu, și ca să spun așa, o zi lungă pentru a fi minimalizată o crimă. Am nevoie de recuperare înainte de a putea gândi direct. O infuzie de energie sexuală de la Isis, un somn de noapte bun fusese ceea ce tocmai medicul recomandase (sau cel puțin acesta ar fi fost scopul dacă ea ar fi fost aici). Oh, nu! - Sidome! Am uitat de avertizarea ei în legătură cu pericolul din partea A.B.S.! Așa că am încercat să o chem, Isis „mi-a venit" în minte. „Nu îți face griji Osirus, am contactat-o deja pe Sidome în legătură cu situația – ea este bine."

„Mulțumesc iubire, uneori nu știu ce m-aș face fără tine."

„*Nu ai* face"

Gândurile mele mă duceau la o legătură cu Sidome. Și după ce nava mea a accelerat în tăcere pe cerul albastru-întunecat al nopții către casă, ea și eu ne-am petrecut câteva momente împreună în tăcere. Blocat în îmbrățișarea sufletului care nu poate fi descris corect prin intermediul limbajului (sau chiar prin gând), ne-am dăruit și ne-am atins unul pe celălalt într-un mod imposibil de atins.

De curând Sidome trebuise să întrerupă legătura sa cu mine ca pacient. Însă a doua zi, am avut cu adevărat un timp bun de petrecut împreună. Eram precum în așteptarea unui copil.

Să fi fost cu câteva minute înainte de a ajunge acasă – eram la aproape 1000 de kilometri distanță. Am hotărât să prind știrile. Ambele rețele de prezentări ale știrilor nu aveau nici un raport în legătură cu asasinarea lui Toth. Chiar și propria emisiune a lui Keph nu a oferit nici o explicație cu privire la absența sa. Acoperirea trebuia să fi fost concepută la cele mai înalte nivele ale structurii de putere a belialienilor.

Mă îndreptam foarte nerăbdător către casă. Aceasta devenise deja sanctuarul meu în această lume tot mai nebună... numai acesta mai era singurul loc în care mi-ar fi plăcut să mai fiu. Iar *acum*... acesta devenise mai mult precum un refugiu pentru un evadat disperat.

CAPITOLUL TREI

Casa noastră era la marginea oraşului Eden, chiar pe malul Mării Atlantidei. Isis, Sidome şi eu iubeam apa – pentru frumuseţea sa de la suprafaţă, cât şi pentru minunile de sub valuri. În scopul de a ne extinde locaţia, am construit o parte a casei pe plajă şi am extins-o cu încă 300 de metri. Una dintre aripi se afla în subteran şi sub apă, ajungând cu totul până la calea de ieşire a faimosului Recif Grădină.

Casa noastră era cu adevărat o „casă de vis" iar eu am folosit un computer de scanare a gândului şi imaginaţiei noastre pentru a o proiecta. Precum majoritatea dintre clădiri, aceasta era construită după metode moderne de construcţie şi prin proiecţia materiei de construcţie, însă casa noastră era cu mult mai unicat decât majoritatea (atât cât ar fi putut să vină din imaginaţia a trei astfel de oameni excentrici). Fiecare detaliu al gândului concepţie pentru o casă, era replicat şi manifestat prin sinteză moleculară.

Materialul sintetic de construcţie creat prin proiecţia materiei era denumit tels. Acesta a avut o bună calitate, era satinat şi cu o minunată reflexie albă. Stimularea materialului cu elenergy îi dădea o strălucire cu o luminozitate blândă pe întreg segmentul, iar culoarea luminii pe care o oferea acesta putea fi modificată prin schimbarea frecvenţei materialului elenergy. Legătura moleculară strânsă a tels-ului respingea literalmente toate substanţele străine. Mizeria era eliminată uşor prin şine de aspiraţie care se deplasau pe lungimea şipcilor de la bază (la noi în casă acest lucru se făcea în mod automat de 6 ori pe zi). Acestea erau dintr-un uimitor material omni-versatil cu densitate şi rezistenţă variabilă. Acesta era folosit pentru aproape cea mai mare parte a structurii şi a însăşi clădirii, pentru mobilier – toalete, veselă, pereţi, paturi, scaune, podele, piscine, postamente, sculpturi 3D, acoperiş – chiar aproape pentru orice nu era comestibil putea fi făcut din acest tels!

Forma generală a casei noastre era precum o lungă sală arcuită ce se întindea pe întreaga distanţă de la plajă până la recif. La fiecare dintre capete era câte o jumătate de dom tipic, cu forme de arc rotunjite şi care oferea casei o excelentă rezistenţă împotriva ocazionalelor furtuni care loveau casta Eden-ului. Aceste furtuni puteau crea uneori valuri monstruoase de peste 9 metri înălţime – însă, chiar dacă acestea ar fi lovit încontinuu, nu ar fi putut defaza arcurile-dom ale domiciliului nostru. Principala noastră zonă de odihnă era pe partea cu litoralul. Ferestrele înconjurau segmentul domului înainte şi în sus. Pe acest nivel, valurile înconjurau partea de jos a ferestrelor făcând să pară că te-ai fi aflat într-o navă care începea să se scufunde. Nu m-am săturat niciodată de felul cum arătau sau de formatul acelei privelişti. În centrul zonei de odihnă se afla un bazin. *Acest* bazin avea acces liber la mare şi era conceput special pentru a fi confortabil pentru oaspeţii noştri ocazionali şi pentru dragii noştri prieteni din comunitatea Delfinilor. Un perete despărţitor împărţea piscina noastră de aerare şi terapie prin căldură de piscina mareelor (locul nostru favorit de relaxare în timpul vizitei Delfinilor). Camerele noastre de dormit şi camera pentru pregătirea mâncării erau sub zonele de odihnă, şi se aflau sub nivelul mării. Ferestrele camerelor inferioare dădeau

direct către partea de sus a recifului. Frunzișul luxuriantului coral de acolo era expus instantaneu oricărui observator și era numit Grădina Recif a Edenului. Formele exotice și culorile creau un stil și o atmosferă pe care nici un decorator nu ar fi sperat vreodată s-o realizeze. Vederea creată de ferestrele dispuse pe 180 de grade îți oferea senzația că de fapt trăiești în recif, un sentiment de care noi cu toții ne bucuram enorm.

Ajuns acasă, i-am spus lui Isis tot ce a rezultat în timpul întâlnirii mele cu Toth la Templu. Ea a ascultat cu răbdare și uneori a dat din cap. Am sperat că ar fi putut fi cel puțin o parte a poveștii pe care ea să nu o cunoască deja – însă nu știai niciodată ce anume cunoaște ea – îi plăcea să-i ghicească pe oameni, inclusiv pe mine.

Am coborât în camera de dormit și am adormit imediat. A fost un somn agitat datorat combinației energiei unei luni pline și coșmarurilor continue. A fost un gen de noapte care te face să te simți precum într-o 'aparentă' și constantă cădere. Una în care vrei să apară zorile pentru a pune capăt nopții, dar în același timp, pe care le aștepți îngrozit pentru că ești al naiba de obosit. Dar în loc de apariția inevitabilă a zorilor, m-am trezit cu „apariția" caldă, cu mângâierea caldă a mâinilor lui Isis în jurul coapselor mele interioare. Curând ne-am găsit în îmbrățișările intense ale interacțiunii tantrice și ne-am alăturat energiile în extazul eteric. Pentru următoarele câteva ore ne-am cufundat total în vârtejul spiralei orgenergiei [n.tr. probabil cuvântul orgenergie are vreo legătură cu energia orgonică, orgon, cuvântul propus de Wilhelm Reich]. Cu fiecare ondulație a ei, un nou val de energie era adăugat vârtejului nostru al unității – acesta curgea prin ea, în mine, apoi din mine către ea, niciodată nu începea și nu se termina, precum un simbol al infinitului. Chiar dacă fizic Sidome nu era cu noi, încă îi puteam simți prezența, iar în curând ne-am conectat la esența ei. Dansul nostru tantric a devenit o triplă celebrare comună a energiilor Forței Vieții. Pentru un timp, am fost în atemporalitatea energiei pure, în afara trupului, în totalitate o singură minte, o singură ființă. Am împărțit experiența cu voința fiecărui celălalt trup, precum un întreg. Am devenit reînnoit în trup și spirit, din puterea dezlănțuită prin dragostea noastră și prin prețiosul dar al Forțelor Vieții.

În cele din urmă Soarele a răsărit. Lumina moale și difuză a Soarelui se reflecta din recif în camera de dormit într-o strălucire frumoasă verde-albăstruie. Eram din nou cu mintea clară și centrată. În timp ce așteptam întins în pat, cu ochii pe jumătate deschiși, privind la reflexiile apei pe tavan, am analizat evenimentele de ieri și am luat în considerare necesitățile zilei de astăzi. Încotro trebuia să o apuc? De unde să încep? Domul de la țară al lui Keph ar fi putut conține unele indicii – în mod normal el își scria poveștile de investigație acolo și avea o legătură de computer cu biroul său de la redacția de știri.

Am ieșit din dormitor și mi-am făcut drum către baie. Aceasta era din păcate înconjurată de vederi ale recifului. Era probabil doar o parte a proiectului lui meu pe care am regretat-o. {{Ptiu!...}}, am gândit în sinea mea, {{Nu-mi place atunci când peștii se adună împrejur atunci când mergi la baie! Oh, ce naiba, poate că voi ajunge să mă folosesc într-o zi de aceasta}}. Trecând către duș prin fața visi-com-ului în timp ce

se difuzau ştirile de dimineaţă – încă nu menţiona despre Keph. Prezenta cifre. În timp îmi evaporam apa de pe piele, am schimbat canalele din camera rotativă de pe acoperişul nostru. Era o zi frumoasă, valurile erau mici iar apa te invita către ea. Totuşi, *astăzi* nu era timp pentru scufundări. Isis era deja în camera pentru pregătire a mâncării pregătind micul dejun.

„Nu am timp pentru mâncare în această dimineaţă, drăguţă."

„Osirus, trebuie să-ţi păstrezi puterea – nu sări peste masă."

„Oricum nu pot digera asta, Isis. Ar putea fi mai rău decât a nu mânca, nu crezi?"

„Nuuuu."

„Te voi vedea mai târziu – am de gând să merg la domul din provincie al lui Keph pentru a vedea dacă pot găsi ceva ce ar putea face lumină în motivele pentru care a fost ucis."

„Nu pot face nimic să te răzgândeşti?", a spus ea în timp ce îşi rotea trupul către mine printr-un mic truc artistic belialian belly-yogi.

„În legătură cu micul dejun? Nu."

„În legătură cu altceva?"

Mai târziu în acea dimineaţă, am reuşit în final să urc în nava mea şi să plec. Micul nostru dejun tantric mi-a fost oferit mai târziu, însă luând în considerare genul de zi pe care îl avusesem ieri, felul în care era susceptibilă să înceapă ziua de astăzi, plusul de energie avea probabil să vină la îndemână. Am decis să comut pe translatorul de unde cerebrale şi să încerc a-mi comanda din nou mental nava. Nu aveam mintea la sinucidere, voiam numai să fiu extrem de atent şi să nu îmi las de această dată gândurile să rătăcească. (Puteam doar să *văd* acum acest lucru – accidentele de mai târziu ale navelor controlate mental pe teritoriul ţării, apoi începerea campaniilor educaţionale – o doamnă care vine la visicom şi spune, „Noi *trebuie* să împiedicăm oamenii să *doarmă* în timp ce *conduc*"). Semne de circulaţie pentru nave plutitoare şi trasee blocate peste tot. Ce gând straniu... Eu cred că mă aflam totuşi un pic sub efectul Shin-ului din Camera Focului de ieri! Oricum, am plecat – {închide trapa}. {Pornire auto-pilot}. {Direcţia – domul de provincie al lui Keph}. În ordine. Am plecat. Dar, *numai* pentru fi sigur, am comutat controlul mental pe poziţia oprit înainte de a mă gândi la *orice* altceva. Cel mai bine era să menţin această procedură standard în timpul zborului.

Locul lui Keph era la numai 10 kilometri de cel al nostru, aşa că am ajuns aproape instantaneu. Am comutat auto-pilotul navei mele înapoi pe control mental pentru aterizare şi a mers foarte bine. Casa lui Keph avea un singur dom cu multiple panouri către cer. Aceasta era mică dar frumoasă, şi mai mult decât adecvată pentru un bărbat fără legături precum Keph. La fel ca şi mine în zilele de demult, indulgenţa lui Keph cu femei belialiene îl ţineau destul de stimulat şi de ocupat de mulţi ani. Pentru că jurase împotriva sexului fără angajament şi fără energiile fine de legătură, însă Keph se împotmolise totuşi. Cunoşteam faptul că Keph păstra o cheie Soni ascunsă sub o piatră. Aceasta era încă acolo. În timp ce începeam să deblochez uşa, mi-am dat seama că

aceasta fusese deja deschisă. Nu era stilul lui Keph, ca să spun aşa în cele din urmă. Altcineva decât Keph şi prietenii săi trebuie să fi fost aici – şi încă putea fi. Casa era într-un hal fără de hal! Cineva o răvăşise cu adevărat căutând ceva – probabil acelaşi lucru pe care speram şi eu să-l găsesc – ceva ce avea legătură cu un lucru atât de mare încât îi pusese viaţa în pericol lui Keph.

Camera lui de dormit era plină cu haine aruncate din raft şi rupte în bucăţi – erau acolo şi câteva lucruri de femei la care desigur că nu mă aşteptam, iar unele dintre acestea cumva puţin atrăgătoare, sexi... {{nu te lăsa distras, Osirus}} (nu eram destul de sigur dacă era vocea conştiinţei mele sau era vocea lui Isis). Computerul său era pornit – cineva îi căutase prin fişiere. Toate opti-discurile sale dispăruseră. Totuşi calculatorul său era încă într-o conexiune cu biroul său de la redacţia de ştiri. Cine aparent făcuse acest lucru nu a putut sparge parola sistemului său. Asta înseamna că pe viitor la biroul său s-ar fi dat lovitura, în cazul în care deja nu se făcuse acest lucru. Odată, Keph mi-a spus ceva în legătură cu parola computerului său. Cea pe care el o folosea...? Îmi amintesc. Aceasta se baza pe una dintre distracţiile sale favorite, pe conceptul său de fizic ideal pentru o figură feminină. Putea fi aceasta... 36-24-36? Am introdus-o în computer. Nu am intrat. 38-24-36? Nici cu asta nu se intră? 40-22-34? BINGO! Aveam acces! „Keph eşti un căţeluş ciudat – oriunde te-ai afla!" Şi acum? Nu puteam rămâne aici atâta timp cât trecem prin toate acele fişiere, trecusem tehnic peste toate şi era greu de explicat condiţia în care se afla casa. Ce noroc! Tocmai mi-am amintit că aveam un mic opti-disc în buzunarul meu, rămas de când lucrasem la programul de control al climei din nava mea. Am hotărât să descarc toate fişierele din redacţia de ştiri pe disc şi să le revizuiesc acasă. Am făcut acest lucru. Acum era timpul să mă car odată de acolo.

Când m-am întors la bordul navei mele, mă aştepta o surpriză. Dar nu o surpriză de genul care te face să simţi că ai spune „Oh, ce bine!". Erau doi agenţi de la Agenţia de Securitate Belialiană cu două dintre cele mai mari arme cu impulsuri pe care le-am văzut vreodată.

„Vă pot fi de folos?" am spus eu cu inocenţă.

„Sigur, vrem numai discul cel mic pe care îl ai acolo în mână."

„Oh, acesta... de ce îl vreţi? Este numai un program de control pentru grădină. Eu sunt grădinar aici, şi vezi tu, vin în fiecare joi pentru a monitoriza necesarul de întreţinere a peisajului." {{Gândeşte repede, Osirus}} am gândit în sinea mea ca o mângâiere mentală pe spate.

„Această casă nu are o grădină. Şi noi ştim cine eşti *tu*."

„Cine *crezi* tu că sunt eu?"

„Os-Irus. Şi ştim că l-ai sunat pe Keph. Acum numai dă-ne discul din mână altfel îl putem lua noi. Încă nu este nevoie să te dezintegrăm, vezi tu, şi trebuie să mergem la masa de prânz." Mi-am amintit de controlerul meu de gânduri care era încă pornit! {Închide trapa} „Ce???" Cei doi agenţi s-au speriat şi au crezut că este cineva afară care trebuie să fi închis trapa navei de la un post de control extern. Dar înainte ca ei să

apuce să-și țină respirația… {300 de metri urcare verticală – viteză maximă}.

M-am agățat de scaunul meu de pilotaj și m-am ținut pentru a rămâne în viață. Nava a pornit pe o parte și în același timp a accelerat la viteza maximă – drept în sus – apoi s-a oprit în sustentație. Agenții au fost luați complet prin surprindere. Nu aveau nici o idee care era cauza pentru care au fost aruncați prin cabină precum o mică frunză salată (cu crutoane) veștejită. Eu am reușit să mă așez în scaunul meu cu asigurare.

{Orizontal, 300 de metri, viteză maximă}

Sssss, BANG! Hopa, s-au izbit de podea. Am făcut această manevră de mai multe ori pentru a fi sigur. Așa că agenți loviți de pe o parte pe alta a navei, au fost scuturați, nu doar zguduiți, și bătuți bine în mod inconștient (cu toate că nu i-am considerat a fi foarte conștienți chiar dacă *ar fi fost* „conștienți"!)

Am stabilizat nava, am deschis trapa și am descărcat pe cei doi vizitatori nedoriți prin intrarea magaziei. Toth probabil că nu ar fi aprobat eliminarea acestor ticăloși, însă așteptarea puțin mai lungă a inițierii finale era valoroasă în eliberarea Atlantidei de acest gunoi. Deci, așa să se facă. „Să aveți poftă bună la prânz, băieți", am spus eu în timp ce mă grăbeam să ajung la sol. M-am întors acasă pentru a o găsi pe Isis așteptându-mă – și uitându-se pieziș la mine.

„Îmi pare rău…" am spus eu ridicând din umeri, „dar m-am simțit *bine*."

Ea a continuat totuși să mă privească cu dezaprobare.

CAPITOLUL PATRU

Un Bănuţ Pentru Gândurile Tale

„Știi... ai fi putut aduce acești agenți la Templu pentru scanare mediumnică.” a spus Isis ca mustrare.

„Da. Dar nu ar mai fi fost așa de distractiv.”

„Ei bine, cel puțin mă bucur că ești în regulă.”

„Da, mulțumesc.”

„Deci, ce ai de gând să faci acum?”

„Am copiat pe unul dintre discurile mele optice toate fișierele din redacția de știri ale lui Keph. Voi începe imediat să caut în acestea ceva în legătură cu motivul pentru care ar fi putut fi ucis.”

„Simt ceva în legătură cu fișierul 13, Osirus. Poate vrei să îl verifici mai întâi pe acesta.”

„Bine.”

Nu am pierdut timpul, am deschis baza de date şi am accesat fișierul 13. Isis de obicei avea dreptate în legătură cu „bănuielile” ei. Ecranul s-a umplut cu titlul fișierului. Fișierul treisprezece... ah, asta era. Hmm, numai o poveste în legătură cu elenergia, cu rândurile „parțial acoperite” din partea de est a orașului Eden. Nimic ieșit din comun pentru Keph. Citind din aceasta, nu am putut găsi nimic ce să poată fi considerat de natură „gravă”. La naiba, nu era chiar nimic ce poate fi deranjant, ca să nu mai vorbim de a fi necesară comiterea unei crime pentru asta. Bănuiala lui Isis pare să nu fi funcționat de data aceasta... ciudat. Am început să citesc fiecare fișier – treizeci şi trei cu toate. Dar nici unul nu părea să ofere vreun indiciu. Toate acestea păreau să fie povestiri banale: Grădinăritul în condițiile de secetă; Traficul; Recomandări pentru siguranța la domiciliu; etc. - multe lucruri normale ale lui Keph. Fie îmi scăpa mie ceva, fie cineva deja ajunsese la fișierul pe care îl vroiam eu şi în șterse. Mi-am amintit vag de cineva în timpul unei petreceri care mi-a spus că fișierele din computere nu sunt cu adevărat șterse. Isis fusese cu mine în acea noapte – poate că ea își amintea mai multe. Am găsit-o în camera de meditație atârnând cu capul în jos de inelele inversate.

„Isis, îți amintești ceva în legătură cu discuția pe care am avut-o în timpul unei petreceri anul trecut – despre ștergerea fișierelor din computer?”

„Numai o secundă, Osirus. Lasă-mă să accesez. - ..... Da. Am o imagine cu un om al cărui păr este cărunt. El a venit cu Tel-Us, Ri-Va şi Ju-Ti. Cred că era prieten bun cu Telus şi Riva. Numele lui era... Shi...Ro .... Ta.”

„Îi voi suna şi le voi cere numărul lui. Mulțumesc, Isis.”

„Lasă numai o jumătate de chip auriu pe standul de haine.”

Am comandat visi-com -ului apelarea lui Telus. {{Haide... răspunde naiba la telefon...!}}

„Da?”

„Juti, mă bucur că ești acasă. Am nevoie de o oarecare informație. Băieții sunt acasă?"

„Nu. Telus și Riva au plecat într-o călătorie în timpul nopții. Eu nu am putut merge pentru că mi-am scrântit genunchiul."

„Îmi pare rău să aud asta, cum ți s-a întâmplat?"

„Ei bine... s-a întâmplat în pat. Este stupid – nu vrei să auzi despre acest lucru."

„Bine, eu *sunt* grăbit. Dar sper că în curând să fie mai bine, poate ar trebui să o vezi pe Siddy."

„Nu, va fi totul în regulă... atâta timp cât îi păstrez pe acești băieți pe lângă mine o săptămână sau două."

„*Ooohh*. M-am prins. Bine, oricum, probabil că tu îmi vei putea da informațiile de care am nevoie."

„Ce este, Osirus?"

„Informații? Asta însemnând conținut – lucruri în legătură cu un subiect de explicat și descris. Dar asta nu e important acum."

„OK, înțeleg omule. Care...sunt...acestea...ce dorești...să...știi? Este mai bine *astfel*?"

„Cu mult. Ai numărul prietenului lui Telus, Shi-ro-ta?"

„Sigur. Numai o secundă. Iată-l. 2 Baker Alpha Zero, în Alta."

„Mulțumesc Juti – Pa."

„(?)...Pa, Osirus. Transmite salutări lui Isis și lui Si (click).?"

Am sunat la acel număr și am așteptat cu nerăbdarea mea obișnuită ca el să-mi răspundă.

{{*HAIDE*!}}

Un om cu păr cărunt a apărut pe ecran.

„Da." El îmi părea familiar, însă trecuse o lungă perioadă de timp.

„Shirota?"

„Da."

„Te-am cunoscut la o petrece anul trecut la mine acasă. Ai venit cu Telus, Riva și Juti?..."

„Oh, da. Îmi amintesc de tine. Os-Trus, nu-i așa?"

„Os-Irus."

„Oh, așa este. Ce mai faci, Osirus?"

„OK. Ascultă Shirota, am nevoie de ajutorul tău. Îți amintești când mi-ai spus ceva în legătură cu fișierele șterse de pe un computer, că acestea nu sunt cu adevărat șterse?"

„Nu, Nu-mi amintesc."

„Oh, *minunat*."

„Dar acest lucru *este* adevărat."

„Așa este?! Fantastic. Știi vreo modalitate de a le accesa după ce acestea au fost 'șterse'?"

„Da. Fișierele în sine nu sunt șterse, numai numele fișierului și numărul în folder. Acest lucru face ca fișierul să fie ne-accesibil – și să 'apară' ca dispărut. Eu am un program care poate uneori să recupereze fișierele 'șterse', însă nu este garantat, este dificil și utilizarea sa consumă timp."

„Este implicată aici uciderea unui prieten de-al meu, Shirota. Este foarte important pentru mine și probabil pentru mulți alții. Vrei să mă ajuți în legătură cu acest lucru?"

„Desigur, Osirus. Vrei să vin acolo?"

„Cât mai curând posibil."

„Voi pleca de îndată ce îmi voi găsi programul."

„Mulțumesc Shirota. Ne vedem în câteva minute." Shirota a ajuns imediat – nu numai cu programul său, dar de asemenea și cu un nou supercomputer în servieta sa. El l-a numit compilator, iar acesta era foarte avansat față de computerele obișnuite prin revoluționarul sistem de prelucrare a datelor.

„Acesta ne va salva o sumă de timp.", a spus el în timp ce a bătut încet pe mica emblemă de pe capac.

„Îți mulțumesc din nou pentru ajutor, Shirota. Nu îți pot spune cât de mult înseamnă acest lucru."

„Nu te gândi la asta, Osirus. Lasă doar un sfert de cip auriu pe servieta mea."

{{Oh, *frate*! Doi mari comedianți într-o zi! Nu merit asta!}}

„Uh, în ordine, Shirota. Una bună."

„OK, unde este discul pe care vrei să-l scanezi?"

„Iată-l."

„Bun. Numai voi stabili acest parametru și..."

„Cât timp va dura pentru întreaga scanare?"

„De obicei, atât de multe date ar dura aproape 2 ore dacă ai noroc. Dar cu acest micuț – 2 minute – dacă suntem cu *adevărat* norocoși. Am uitat să-ți spun, tocmai îl primisem. Nu mă gândisem la el decât după ce ai sunat."

„Am auzit despre aceste noi computere, dar este prima dată când văd unul în acțiune. Impresionant."

„Da, așa este. Este gata. Ah, nu era numai un singur fișier șters – le încarcă acum. A pornit." A fost o altă problemă, o poveste stupidă. *Proiectoarele de construcție defecte crează obstacole care anulează culoarea*. Nu înțeleg! Ce îmi lipsea?

„Putem avea acest fișier 13, Shirota?"

„Ar fi putut fi, nu pot spune, pentru că fișierele au fost re-numerotate în mod automat atunci când le-ai șters. Sper că asta te va ajuta."

„Mulțumesc, Shirota. Sunt sigur că va fi... cumva. Am să contemplez totul acum pentru a încerca să dau un sens acestui lucru. Voi merge cu tine la navă." Dacă nu ar fi fost „atitudinea" lui Toth, eu deja aș fi *știut* despre ce era vorba. Oh, bine. M-am dus înapoi în camera de meditație pentru a face o relaxare. Trebuie să revăd aceste lucruri

cu o minte clară. Isis era încă acolo.

„Cum merge, Osirus?"

„Știi *tu*."

„Te-ai uitat la fișierul 13?"

„Da. Dar era numai o grămadă de rapoarte fără însemnătate ascunse în modelul Eden. Ai fost pe dinafară în acest timp, copilă."

„Ce spun acestea în legătură cu asta?"

„Tratează numai despre ineficiența sistemului de putere belialian și explică în mod obișnuit temporarele opriri ale circuitului. Toate lucrurile au fost spuse de un milion de ori mai înainte."

„Nu ai spus tu că ai avut o viziune la Templu în care era implicată o centrală energetică în apropiere. Era o centrală de tip belialian?"

„... corect! De ce nu m-am gândit la asta mai înainte?!"

„Ușurel, dragule."

„Da. OK."

„De ce nu faci o ședință de relaxare în timp ce eu merg să pregătesc cina."

„Mulțumesc, Isis. Sună bine. Îmi pare rău că m-am îndoit de abilitățile tale."

„Totul este în ordine, Osirus. *Pune numai o jumătate de cip de aur pe masă atunci când pleci.*"

„Ohhh, Nuuuu! Voi supraviețui vreodată acestui lucru?!"

CAPITOLUL CINCI

Cavaleri Îmbrăcaţi în Satin Alb

De mulți ani existau aici în Atlantida două tipuri complet diferite de centrale generatoare energetice. Acestea au ajuns să fie rezultatul disputelor dintre Fiii Legii Lui Unul și Fiii lui Belial. Inițial, cu toții aveam același tip de centrale generatoare pasive pe care Frăția încă le utiliza. Însă, acest tip de centrale nu genera la fel de multă energie precum tipul belialian.

Pentru că belialienii erau risipitori și ahtiați după energie, aceștia solicitau cantități mari de energie pentru stilul lor de viață extravagant.

Vechiul model de centrală era în armonie cu fluxul Universal și în mod practic nu avea nici un impact asupra mediului înconjurător. Acesta se baza pe forma de piramidă. Această formă, atunci când este aliniată în mod corespunzător cu câmpul electromagnetic al Pământului-Mamă, concentrează energia în centrul ei. În centrul ei era plasat un chivot a cărui dimensiune era o traversare a trunchiului. Acest chivot era izolat în straturi placate cu aur în interior și exterior, astfel oferindu-i-se capacitatea de colectare a elenergiei. Chivotul realiza elenergia care era concentrată pe acesta, apoi o elibera sub formă de unde în vârful piramidei. Cristalele din vârful piramidelor generatoare de energie schimbau frecvența elenergiei permițând acesteia să fie transmisă prin aer. Astfel, energia era disponibilă pentru oricine avea un cristal convertor pe casa lui, pe clădire sau nava de transport. Convertorul de cristal schimba frecvența înapoi în forma energiei utilizabile și „rapid”... aveai puterea oriunde aveai nevoie de ea. Însă, această formă de generare a energiei putea crea doar cantități limitate de energie, iar din cauza naturii vârfului de undă din chivot, aceasta nu era de putere, o putere continuă. Spre exemplu, după conversia de acasă era nevoie să fie trimisă către modulele de stocare în scopul de a realiza un flux continuu al elenergiei.

Sistemul belialian avea la ieșire o putere mai mare și un flux continuu direct, însă cu un cost mai mare al perturbării Pământului-Mamă. Și spre deosebire de vechile centrale piramidă care se întreținеau liber, centralele belialiene aveau întreținere intensă care necesita munca manuală a animataurilor și a muncitorilor belialieni cu gulere albe pentru monitorizarea și reglarea continuă. Sistemul implica folosirea unei combinații de laser solar de putere (iar pe timpul nopții, laser bazat pe puterea stelară) și generator geotermal. Laserele alimentate de la Soare erau implantate adânc în carnea Pământului-Mamă și ajungeau în locurile focului lichid, acesta umpleau bobinele cu supra-temperatura lichidului prin transmisie termică. Căldura schimba rapid lichidul într-un gaz cu expansiune rapidă care era apoi folosit pentru rotirea uriașelor turbine care generau elenergia. Elenergia pe care o creau putea fi apoi convertită în elemergie care era transmisă în fascicule laser controlate de computer la receptoarele / convertoarele ale caselor, etc. Navele de transport erau ghidate prin computer și tot computerul le pilota pentru a le menține cursul pe linia semnalului. Dezavantajul era necesitatea menținerii

acestei linii a semnalului. Fasciculele laser puteau traversa mii de kilometri, iar navele lor de transport puteau rezista întreruperilor temporare (cu ajutorul modulelor de stocare a energiei), însă în esență tot era nevoie să rămână pe cursul fasciculului. Însă atâta timp cât rămâneau pe acest curs – acestea erau *puternice*. O navă de transport belialiană putea zbura în cerc în jurul unei nave de transport a Frăției. Înainte ca în Atlantida să fie permise generatoarele belialiene au fost zeci de ani de dezbateri politice aprinse. Cei de partea Fiilor Legii Lui Unul au luptat cu înverşunare împotriva dezvoltării şi implementării acestora, invocând abuzarea de forțele naturii și Universului, distrugerea Pământului-Mamă şi abuzul în continuare a animataurilor ca sclavi. Riscul unui accident – un fel de topire din cauza unui laser direcționat greșit, era de asemenea o mare problemă. Dar belialienii susțineau că existau prea multe sisteme de siguranță în loc să fie vreodată vreun pericol. Însă cei înțelepți au prezis că mânia naturii va fi inevitabilă, chiar dacă nu fuseseră accidente, deoarece modul în care funcționau centralele era în dizarmonie cu fluxul ecosistemului. În cele din urmă, prin multă influență și corupție, a fost făcut un compromis. Belialienilor le-a fost permis să construiască un număr limitat de centrale, dar acestea să fie sub monitorizarea unei noi agenții guvernamentale. Din păcate, această agenție a fost în curând „pe mână" cu belialienii şi „pe ștatele" lor de plată. Publicului i s-a permis să decidă în mod individual de unde se va alimenta cu energie. Cei care aderat cu strictețe la Fiii Legi Lui Unul desigur că nu au considerat aceasta o alegere, însă cei care nu au făcut-o au fost din ambele tabere. Mulți însă, au fost destul de conservatori în utilizarea acestei puteri a lor, în scopul de a preveni abuzurile pe care le suportau animataurii. Noi ne-am instalat un computer de monitorizare a energiei în casa noastră. Acesta controlează modul cum funcționează multe aparate, şi câte pot fi în funcțiune la un moment dat, pentru a oferi o mai bună utilizare a energiei noastre. De asemenea, acesta monitorizează oprirea luminilor în zonele casei care nu sunt ocupate.

Tipul de instalație energetică pe care am văzut în viziunea mea era belialian şi nu se afla departe de aici. Din moment ce povestea lui Keph era despre penele de energie de pe această parte a orașului Eden, aceasta ar fi fost singura centrală care ar fi putut fi implicată. Moartea lui Keph avea oarecare legătură cu aceasta. Dar, de ce? Trebuia să gândesc precum un reporter. Ce ar fi făcut Keph pentru a-şi acoperi povestea „de neacoperit"? Un singur lucru, (în mod evident) el ar pune întrebări. Cu cine ar fi vorbit el? Desigur, cu conducerea executivă a companiei energetice. Și probabil că el însuși ar fi mers la centrală pentru a lua un interviu conducerii.

Am hotărât să merg pe urmele lui Keph pentru a relua investigațiile sale. Dacă aș putea să mă deghizez eu însumi ca reporter, probabil că aș da peste aceleași lucruri pe care le-a descoperit el. Aveam nevoie de un oarecare ajutor pentru a crea o „acoperire" validă. Hai să vedem – pe cine cunoștea el bine la stație? Mai important, în cine de la stație aș putea să am încredere? Era timpul să merg pentru a o lua pe Siddy de la templul vindecării. În timp ce plecam, mi-am comandat nava să facă o trecere la înălțime, ușor pe deasupra centrale energetice. Am vrut să privesc mai bine la acest

lucru care părea să fie acum așa de mult în centrul vieții mele. În timp ce zburam zburam pe deasupra am gândit în sinea mea, „Doamne, cu siguranță nu arată așa de plăcut. Cu siguranță nimic ieșit din comun. Numai că sunt și chestii invizibile." Știu mulți oameni care nu ar fi văzut petele de sânge ale lui Keph peste tot – dar eu le vedeam. Sidome mă aștepta la poarta de acces. I-am spus despre noul meu computer pentru controlul mental al navei și cum această mică jucărie a mea mi-a salvat viața în timpul aventurii mele cu agenții (am schimbat un pic povestea – în scopul de a-i proteja pe cei nevinovați – în principal să-mi apăr curul). Știam că probabil Sidome va gândi la faptul că acțiunile mele au fost brutale și nu am vrut să-i spun exact cum au mers lucrurile.

„Ce s-a întâmplat după aceea, Osirus? Ce ai făcut cu ei? I-ai adus la Gardienii Templului?"

„Ei bine... Oh, ar trebui să ne oprim și să luăm ceva Oolang pentru mai târziu." am schimbat eu subiectul în mod inteligent.

{{Spune-i Osirus}} Nici o întrebare în legătură cu *acest lucru* de data aceasta. Aceasta era Isis și nu conștiința mea.

„Ei bine Siddy... vezi tu... Am avut de lucru acolo sus. Știi, toată adrenalina mea nu se mai afla sub control. Cumva i-am împins."

„Ce vrei să spui cu i-am împins? Unde i-ai împins?"

„Afară din nava mea..."

„În timp ce erai încă în aer?"

„Cam așa ceva."

„Oh, Osirus... uneori ești așa de amuzant."

„Amuzant uneori?" Și câteodată Siddy putea să pară cu adevărat amuzantă pentru mine. Uneori ea chiar mă surprindea – ca acum.

„Da. Te-ai gândit că aș putea fi supărată sau dezamăgită de tine sau ceva de genul ăsta?"

„Ei bine, ești într-un fel grijulie și compasională... și o mare vindecătoare și toate celelalte."

„Da, dar acei oameni au încercat să te *ucidă*, dragostea mea. Ei nu aveau nimic de a face cu salvarea, din punctul meu de vedere."

„Mă bucur că simți asta, Siddy. Îmi *era* teamă că nu te vei gândi puțin și la mine."

„Imposibil, Osirus." A spus acest lucru cu un zâmbet pe față.

„Hei... Ce vrei să spui cu asta?"

„*Nimic*, prostuțule. *Doar* te tachinam."

„Oh."

Când am ajuns acasă, Isis aștepta în ușă. Am avut o lungă îmbrățișare triplă și o tehnică de legătură energetică ce ne-a oferit tuturor destulă „înălțare". În curând am alunecat afară din hainele noastre și ne-am vârât în bazinul aerat cu căldură.

„Siddy iubito, nu pot obține nimic de băut?" a întrebat Isis.

„Ba da, dragă. Ceva din acest Oolang ar fi bun!”

Noi aveam un bar cu băuturi care se întindea peste piscină.

„Tu, Osirus?”

„Da. Unul dublu, te rog.”

„Oh, săracul Osirus. Siddy, asta a fost o săptămână dură pentru el. Va trebui să-dăm ceva bun de lucru în plus.” a spus ea zâmbind.

„Oh, *vreau* Isis. Și tu de *asemenea*.” primind cel mai mic și răutăcios zâmbet.

„Oooooo!”, a replicat Isis.

Numai că atunci capetele a trei dintre prietenii noștri delfini s-au ridicat din piscina mareică.

„[illegible]!!!”

„E așa de bine că vă pot vedea și eu!” a spus Sidome către ei.

Erau Nur-ree, Sur-ree și Neph-toon. Nephtoon era un delfin mascul mare și liderul întregii comunități de mamifere marine care trăia în zona Mării Atlantidei. Nurree și Surree erau două dintre perechile sale. Ei erau cu toții prietenii noștri foarte apropiați. Isis și Sidome se puteau înțelege cu ei, dar eu, cu toate că am încercasem, nu îmi dezvoltasem încă destul abilitatea. Pe de altă parte, toți delfinii păreau să *nu* aibă probleme în a ne înțelege.

„[illegible]?” Au întrebat dacă nu dorim să ne jucăm cu ei. Aveam cărți de plastic rezistente la apă pe care le foloseam în mod special pentru a ne juca cu ei. Jocul lor favorit era acela de a încerca pe rând să ghicească ce carte are cineva în mână (sau flipper, după caz). Dacă el, întorcând cartea din mâna cuiva, o ghicea în mod corect, atunci primea cartea. Dacă acesta greșea, atunci trebuia să meargă să mănânce un pește. Jocul era mult mai distractiv pentru delfini. Și pentru că eu eram cel mai lipsit de facultăți mediumnice, de obicei încheiam cu cel mai mare pește – dar ei știau că le dădeam peștele meu în loc să-l mănânc.

„Nu, nu chiar acum drăguților, poate mai târziu. Nu am putut să ne petrecem mai mult timp împreună în ultimul timp și vrem numai să ne relaxăm și să avem doar o Tantra frumoasă.”

„[illegible]” După asta au sărit în aer și s-au scufundat înapoi în piscină plecând într-o clipă, eu cred că au înțeles destul de bine.

Isis a mers pentru a pregăti camera de dormit în timp ce Sidome și eu am continuat să ne ghemuim în apa caldă și cu bule.

„Eu voi fi în camera de dormit până ce voi doi sunteți pregătiți.”

„Vom fi acolo în câteva minute, iubire.”

Am ieșit afară din bazin și am intrat rapid în bazinul ce avea legătură cu mareea. Apa rece și sărată era așa de revigorantă și o simțeam așa de dătătoare de viață. În timp ce mergeam împreună spre camera de dormit, Sidome m-a luat de braț aplecându-și capul pe umărul meu.

„E foarte greu să fiu atât de departe, Osirus. Știu că asta este datoria mea și trebuie să-mi îndeplinesc rolul – și mă simt bine atunci când îi ajut pe oameni, dar... am

nevoie să fie cu tine şi cu Isis mai mult şi în special acum."

„Ce vrei să spui cu în special acum?"

„Nu ţi-a spus Isis. Eu voi fi cu un copil."

„Ceee? Nu, *nu* mi-a spus. Ştii că lui Isis îi place să păstreze secretele."

„Cred că şi eu sunt un pic misterioasă." şi a privit în sus la mine cu acei ochi blânzi de pisică. Arăta de parcă ar fi cerut aprobarea.

„Ei bine, când ar trebui să se întâmple asta?"

„La noapte."

„Îţi mulţumesc că mi-ai spus şi mie!"

„Eşti supărat?"

„Nu. Presupun că eu sunt numai obosit pentru a fi aşa de pe dinafară şi ultimul care ştie ceva în legătură anumite lucruri care se întâmplă prin jur. Dar nu sunt supărat pe tine dragostea mea. Cred că este minunat. Şi aştept cu siguranţă să văd ceva mai multe din partea ta pe aici prin împrejurimi. Tot cea am ajuns să văd în aceste zile este Isis (i-am spus eu în glumă)"

{{Am auzit despre acest lucru!}}

{{Bun. Acesta este gândul care mi-a venit tot timpul!}}

„Dar Siddy, eu nu cred că vom mai fi aici pentru mult timp." M-a privit cu nostalgie şi a zis, „Ştiu. Am simţit şi eu acest lucru. Sper ca copilul să se nască aici cu noi toţi, cu delfinii în jur pentru a sărbători sosirea lui."

„A lui?"

„Ştiu că va fi o fiinţă bună şi puternică. Toth mi-a spus că este pe 'lista de aşteptare' pentru mine. Îţi poţi imagina?"

„Cum ar putea fi altfel decât aşa de iubitor, aşa cum eşti tu?"

În timp ce ajungeam în camera de dormit, Isis s-a întins într-un mod seducător pe pat. Ea îşi puse fâşii albe din satin pe saltea şi „rondele" de satin alb pe sfârcuri. She had erotic black-webbed crotch riders on (if you could call it having "something on"), and a stimu-wand in her hand.

„Oh, băiete. Se pare că îmi place asta acum, Siddy."

„Osirus, trebuie doar să cobori aici jos şi să taci altfel de leg acolo jos. Siddy, am unele lucruri noi şi drăguţe pentru tine - acolo pe raftul pentru haine."

„Ummm, asta e drăguţ, dulceaţă. Mulţumesc. Oooo, pentru ce este *asta*?"

Am privit în sus la ciudatul obiect. Apoi am privit la Isis şi am spus, „Ştiu, ştiu. Asta e pentru tine şi pentru mine ca să aflu, nu-i aşa?"

Mai târziu în acea seară a venit timpul pentru concepţie. Aceasta putea fi o concepţie conştientă, aşa cum era calea, modalitatea cu Frăţia Surorilor şi Marilor Iniţiaţi ai Frăţiei. Când a venit vremea (şi pentru mine de altfel [ştiu, ştiu], toţi dintre ai noştri erau în profunde niveluri de legături tantrice.) Sufletele noastre erau ca unul în relaţia unuia cu celălalt şi cu Unul Universal. În gândurile noastre am decretat cu toţii simultan, {{Voinţa Lui Unul să se facă prin noi}}.

Apoi ne-am simţit într-un minunat orgasm reciproc şi am simţit că şi Pământul-

Mamă a fost în orgasm chiar atunci cu al nostru. Într-un fel cred că așa a fost. Un mare suflet ni s-a alăturat și el a fost o mare binecuvântare pentru toți – chiar și pentru Pământul-Mamă. Siddy și Isis puteau vedea noua aură și esența care sosea. Eu doar am putut simți aceasta. Puteam spune că era un bărbat și l-am simțit foarte apropiat mie.

„Știți cine este?" am zis eu.

Isis a răspuns, „Desigur, Osirus." și a privit către Sidome cu o privire a pisicii care tocmai mâncase canarul. Sidome mi-a zâmbit cu tandrețe și a zis „El este Tatăl tău, Osirus. Ho-rus din Alta."

Nu am mai putut spune nimic. Gura mi-a rămas deschisă. Eram entuziasmat! Tatăl meu și eu eram foarte aproape. El fusese un Inițiat complet al Frăției și stătuse odinioară la dreapta lui Toth. Ar fi fost o plăcere să fim din nou împreună și să am grijă de el ca și de un copil, ar fi fost o mare onoare. Ne-am așezat cu toții într-un cerc, cu esența lui Horus în centru și i-am urat bun venit cu cântecul sacru al diversității lui Unul, Tetragrammatonul. Și desigur, dragostea noastră.

CAPITOLUL ŞASE

Cavalerul Delfin

BUF!... BUF!... BUF!...

„Ce naiba e cu zgomotul ăsta?!" am murmurat pentru mine însumi în timp ce mă luptam cu somnul meu profund. M-am ridicat şi am ascultat. Nimic. M-am uitat la ceas – ora 3 dimineaţa. {{Minunat – Acum probabil voi fi în stare să adorm din nou.}} M-am pus înapoi sperând că voi reveni în visul meu, în acelaşi loc din care plecasem.

BUF!... BUF!... BUF!... acesta a revenit!

„[illegible]!!!!"

Delfinii discutau! M-am ridicat din nou şi am privit în jur cu ochii pe jumătate deschişi. M-am trezit şi am aprins luminile de pe recif. *Erau* delfinii! Ce naiba căutau acolo?

„Isis! Sidome! treziţi-vă!"

„Ce este Osirus?" a spus Isis morocănoasă.

„Delfinii lovesc cu nasurile în fereastră. Ei spun ceva, dar eu nu îi înţeleg."

„OK, OK. Voi răspunde la visi-com..."

„Lasă Isis, nu contează."

„Siddy, *tu* îmi poţi spune şi mie ce naiba zic?"

„Da, dragule... calmează-te. Voi vedea ce doresc."

Ea şi-a închis ochii şi a comunicat cu ei pe cale psihică. În mai puţin de un minut ea a deschis din nou ochii şi a spus brusc, „Osirus. Ei spun că acolo afară sunt scafandri, se îndreaptă către casă."

„Cât de mulţi?"

„Uh..." Ea şi-a închis ochii din nou timp de o secundă, „Doi."

„Par ar fi o altă echipă de şoc a agenţilor. Ei trebuie să fi planificat trecerea de sistemul nostru de securitate prin tunelul de acces al bazinului care face legătură cu mareea. La naiba! Ştiam că ar fi trebuit să-l includ în planurile noastre de securitate a casei."

„Isis! Trezeşte-te!"

Sidome a ajuns imediat la panoul de monitorizare al sistemului extern de securitate visi-com.

„Se înregistrează ceva la aproape 300 de metri de tunelul de acces."

„Nu cred că a primit cineva o armă cu rază a morţii portabilă?"

„Noi nu avem nevoie de aşa ceva, Osirus. Mă aveţi pe *mine*." a spus Isis pe jumătate trează, dar plină de bravadă.

„Da, dar ce vei face dacă va fi oprit sistemul de protecţie?"

„Cine... eu? Eu deja îi urmăresc. Nimeni nu poate sta departe cu nava *mea* de urmărire." Ea era totuşi un pic pe lângă situaţie.

„Uh... Da.. Sigur, Isis. Eu m-aş simţi mai bine cu o armă cu rază a morţii. Am de

gând să intru în costumul meu de luptă Tok-Ri şi să-i aştept la bazinul care face legătură cu mareea. De îndată ce îşi scot capetele lor mici şi urâte din apă, eu le-am şi tăiat."

„L-ai tăiat, cu *ce*?" a spus Isis cu sarcasm.

„Cu una din armele mele Tok-Ri – ceva cu un frumos punct ascuţit."

„Ce? Capul tău? Îmi pare rău – glumeam."

„Nu *acum*, Isis. Este un lucru serios. Vrei să te trezeşti?! Sidome, îndată ce ei trec de bazinul mareic tu încui. Dacă vor trece de mine, foloseşte ieşirea de urgenţă – de acolo delfinii vă vor ajuta."

„Dar, Osirus..."

„Nici un dar, Siddy. Acum ai un copil la care să te gândeşti. Doar fă acest lucru – fără argumentaţii."

„OK." A spus ea fără tragere de inimă. „Dar mai bine ai avea grijă de tine însuţi sau vă vor ucide pe amândoi!"

„Isis, stai... Isis?"

Isis în timp ce eu vorbeam cobora pe hol în jos. Ea avea de gând să îi întâmpine singură pe intruşi. Suree a apărut din nou la fereastră,

„[illegible]".

„Ce a spus ea, Sidome?"

„...Că ei au încercat să-i oprească pe scafandri. Nuree a fost împuşcat cu o rază a morţii. Nephtoon l-a luat pe unul dintre ei, dar unul cu o rază a morţii a scăpat."

„Repede, Siddy, foloseşte interfonul reef. Anunţă-i pe toţi delfinii să păstreze o distanţă sigură. Eu mă duc după Isis."

„Osirus – este cineva la intrarea tunelului de acces. Oh, NU! Unul dintre delfini vine din spatele scafandrului. Este Nephtoon." Nephtoon era un prieten loial şi încăpăţânat. El părea să ignore avertismentul nostru.

„L-a apucat pe scafandru de picior. OHHhhh! Nephtoon a fost împuşcat!"

„Ţine ochii pe monitor – mă duc să iau armele, mecanismul şi harnaşamentul Tok-Ri. Ţine-mă la curent cu fiecare mişcare."

„Osirus, scafandrul este acum în tunel! Comut pe camerele interioare. Scafandrul a ieşit afară din piscina mareică – îşi lasă armele acvatice. Nu o văd nicăieri pe Isis. Îl văd mişcându-se în salonul principal – se îndreaptă către partea din faţă a casei. Este la scara din faţă. Coboară jos – probabil pentru a ajunge la dormitorul nostru."

„Unde naiba e Isis?"

„Nu ştiu. Însă nu este vizibilă pe *nicăieri*!"

„Mergi şi încuie, *ACUM*!"

Sidome s-a grăbit să încuie - „Comută pe scanare cu infraroşii, Osirus – dacă Isis foloseşte un câmp de camuflaj ar trebui să poţi obţine ceva în IR."

Imediat am răspuns sugestiei lui Sidome. „Ea este *acolo*." Am putut să o văd acum pe Isis pe ecranul monitorului – era aproape de scările din faţă de la locul de aterizare... şi era un câmp de „Oglindă a Luminii", dar nu eram sigur. Nu îmi spunea nimic, numai aluneca. Dar, dacă nu era ea?! Ea a avut întotdeauna o problemă cu

trezirea – dar ce era şi mai îngrijorător pentru mine… ea avea de asemenea o problemă cu mersul în somn. Era prea târziu ca să merg după ea. L-am găsit… monitorul panoului de distribuţie a energie era chiar aici în camera de dormit. Poate mi-ar fi fost un pic de ajutor în a o găsi cei puţin pe Isis – prin crearea unui moment de distragere a atenţiei pentru intrusul nostru mortal. Am comutat computerul de distribuţie a energiei de pe automat pe manual. Acum puteam controla orice lumină din casă. Poate aş fi reuşit să-l fac pe intrus să gândească că cineva era sus la etaj în urma lui. Am aprins lumina sus în locul de aterizare. Intrusul a privit uimit în jur, la lumina care se aprinsese deasupra scării. Chiar atunci, Isis a revenit în vizibilitate, a întins braţele către intrus şi a lansat o asemenea lovitură energetică, încât l-a aruncat jumătate pe scări înapoi. I-am dat lui Sidome un semnal clar, iar ea a fugit înapoi de la docul de scufundare încuiat.

„Se părea că Isis are în gând să înceapă a găti un mic dejun pentru astăzi. ", i-am spus lui Sidome,

„…Şi ajunge ca şi *mine*, cum am aruncat pe cineva de pe nava mea!"

„Slavă Domnului pentru delfini. Noi *toţi* am fi fost 'micul dejun' dacă nu ar fi fost vigilenţa, ajutorul şi sacrificiul lor de sine. Voi vedea dacă pot face ceva pentru ei."

Sidome a folosit interfonul pentru a cere delfinilor să le aducă trupurile lui Nephtoon şi lui Nuree în piscina ce avea legătură cu mareea.

M-am întâlnit cu Isis în holul de la capătul de sus al scărilor. Ea era un pic ameţită din cauza folosirii prea intense a energiilor vieţii sale.

„Stai jos Isis. Toate au trecut acum. Te-ai descurcat bine, copilă."

„Sunt bine acum, Osirus. Nu cred că ştiam prea bine ceea ce fac. Poate că eram încă adormită. Sau poate sistemul de apărare al 'mamei surogat' era pe mod automat."

„Cred că aşa este! El nu avea cum să ajungă la experienţa ta în ceea ce priveşte trucul 'Oglinzii de Lumină', l-ai zburat departe şi aşa de repede!"

„…Eu…Eu nu cred că am folosit asta, Osirus."

„Oh, Isis!"

Pieptul tipului încă fumegă. Ciudat, el îmi pare cunoscut. Nu vreau să mă gândesc cum l-ai lovit pe agent.

„Isis, îi poţi contacta telepatic pe Gardieni, să le ceri să vină până aici chiar acum?"

„Sigur."

Sidome a trecut de noi, a sărit doi paşi în sus pe scări şi peste trupul intrusului. În timp ce ea trecea a strigat, „Osirus – adu-mi trusa de prim ajutor din navă!"

„Imediat, Siddy!"

„Gardienii vor fi aici în câteva minute." a spus Isis în timp ce era încă ameţită.

„Bun. Mergi jos şi întinde-te, dulceaţă. Siddy şi eu ne putem descurca aici. Trebuie să merg chiar acum să o ajut cu delfinii."

„Ohhh, sărăcuţii de ei, dulcii de ei. Ce fiinţe nobile… Sper ca Siddy să poate face ceva."

Am luat trusa lui Siddy şi m-am grăbit către piscina mareică. Siddy era deja în apă

evaluând starea trupurilor lipsite de viaţă ale delfinilor.

„Au arsuri grave de la raze, dar dacă am avea ceva…" ea începuse să scormonească prin trusa ei, căutând frenetic după ceva.

„Oh, mulţumesc Unicule! Am luat cu mine matricea restauratoare de ţesut profund. Acum, dacă nu este prea târziu pentru ei să se întoarcă în trupurile lor…"

„Pot face şi eu ceva?"

„Da. Ia-o pe Isis şi întoarce-te aici cât de repede poţi."

„Am chemat-o."

{{Isis!}}

{{Da, Osirus}}

{{Sidome are nevoie de noi aici la delfini.}}

{{Imediat.}}

„Vine acum, Siddy."

„OK. Atunci când ea ajunge aici, noi trebuie să ne conectăm energiile şi să le focalizăm pe trupurile delfinilor. Marea putere a lui Isis este singura noastră speranţă. Dacă ea poate adăuga destulă energie la a noastră, i-am putea aduce înapoi."

„Ea este destul de obosită, Sidome."

„Ştiu."

Isis venea alergând prin încăpere suflând din greu.

„Eşti OK? Sidome vrea ca noi să ne conectăm energiile şi să le focalizăm pe delfini."

„Sunt în regulă."

„Ea spune că are nevoie de toată puterea ta, eşti sigură că o poţi canaliza fără să suferi?"

„Nici o problemă. Chiar dacă ar fi periculos, delfini şi-au dat viţele pentru a ne ajuta pe noi. Eu nu vreau să fac mai puţin pentru ei. Dar nu îţi face griji, dragule. Voi fi bine."

Ne-am aşezat în cerc şi ne-am apucat de mâini. Sidome şi-a direcţionat energia cu mintea, deplasând-o în jur într-un cerc. La fel cum a făcut ea, Isis şi eu am impregnat luminosul cerc cu energiile noastre. Cercul tot mai mare, crescând în putere, făcea să vibreze mobilierul din jurul nostru. În cele din urmă, atunci când acesta a crescut destul în intensitate, Sidome l-a direcţionat într-un arc ce a lovit trupurile celor doi delfini. Am căzut la podea epuizaţi. Trupurile delfinilor erau slăbite şi în convulsii. Energia vieţii se infiltra acum în trupurile lor vindecându-le. Numai cât ai clipi s-au întors sufletele lui Nuree şi Nephtoon.

„[illegible]" Ei s-au întors! A funcţionat!

„Isis! Priveşte! Ei sunt bine! Isis?…" Isis plecase. Trupul ei era acolo… dar ea plecase.

„Siddy! Ce se întâmplă cu Isis?"

„Nu ştiu, Osirus. Scanările par în regulă. Trupul ei nu are nimic de-a face cu asta. Tot ce putem face este să aşteptăm. Ea se va întoarce în acesta, Osirus. Nu-ţi face griji."

Dar cum puteam să spun că nu eram îngrijorat în legătură cu ea. Eram foarte îngrijorat.

I-am luat trupul lui Isis până jos în camera de dormit și l-am întins pe patul meu. Acesta încă mai respira încet. Însă viața care încă locuia acolo plecase. Delfinii erau cu toții afară la fereastră și priveau. Era amuzant, ei păreau că zâmbesc mereu indiferent de ceea ce ar fi simțit. Însă puteam spune că acum nu zâmbeau.

CAPITOLUL ŞAPTE

Vă rog, adevăratul Gardian să se ridice

{{Toth?}}... {{Toth?...}}

{{Te-am auzit de prima dată, Osirus}}

{{S-a întâmplat ceva cu Isis. Şi-a părăsit trupul după ce şi-a canalizat o mare sumă de energie în timpul unei reînvieri a doi delfini. Nu s-a mai întors.}}

{{Ai Gardienii care îi vor aduce trupul la mine.}}

{{Da. Mulţumesc maestre Toth.}}

Gardienii au sosit la scurt timp după ce am avut comunicarea prin gând cu Toth. M-am întâlnit cu ei la poartă. Primul Gardian a ieşit din navă şi a alergat spre mine spunând, „Marele Gardian a recepţionat de aici un apel de urgenţă comunicat prin gând. Ce s-a întâmplat?"

„Am avut nişte vizitatori nedoriţi. Au spart şi au întrat în casă în jurul orei 3. Aveau raze ale morţii. Cred că erau o echipă de agenţi. Au ucis doi delfini care încercau să ne apere."

„Unde sunt ei acum?"

„Au venit printr-un tunel de acces al delfinilor până la piscina noastră interioară care avea legătură cu mareea. Delfinii l-au întâmpinat pe unul dintre ei şi Isis pe celălalt."

„Isis l-a întâmpinat pe celălalt?"

„Da. Ea l-a „lovit" cu o undă de energie."

„O undă de energie de unde?"

„Din resursele ei interioare."

„Înţeleg. Unde este agentul acum?"

„Urmează-mă."

L-am condus jos, acolo unde se afla trupul ucigaşului nostru. Trupul său *încă* fumega. Unul dintre Gardieni privind în jos la agentul „prăjit" a zis în glumă, „Hei – nu ştii că fumatul îţi face rău la sănătate?"

Gardianul Şef a apărut câteva minute mai târziu. A venit separat, împreună cu echipa sa de Gardieni de elită. M-am întâlnit cu el sus. Angel a privit în jur pentru scurt timp, apoi m-a privit pe mine zâmbind şi a spus „Drăguţ costum, Osirus." (Eu încă purtam hainele Tok-Ri)

„Se pare că a fost o petrecere pe cinste." a spus Angel.

„Petrecere. Ce mai petrecere! Da, *un fel de* petrecere."

„Care e treaba?" L-am privit din partea de jos a scării şi i-am spus povestea evenimentelor de peste noapte.

„Î-mi pare familiar acest tip Angel. Aş vrea să ştiu rezultatele scanării ID îndată ce le veţi obţine."

Angel a ridicat faţa omului pentru a o vedea. „Sfinte...! Nu este nevoie să aştepţi

după scanarea ID, Osirus. Îți pot spune cine este el chiar acum – dar aproape că nu îmi vine să cred."

„Ei bine, cine naiba este?!"

„Este Tu-Kam. El este un... Gardian."

„Un Gardian al Templului?! Ești sigur?!"

„Nu aș face speculații pe un asemenea lucru dacă nu aș fi sigur."

„Ce înseamnă asta?"

„Înseamnă mai multe chiar decât pot lua eu în considerare."

Angel a ordonat ca trupul să fie luat la bordul navei sale, apoi a început să scotocească prin armamentul acvatic cu jet al asasinului.

„Astea sunt chestii speciale – nu poți cumpăra așa ceva de la orice magazin. Și nu sunt lucruri standard ale A.B.S."

„Ce spui tu acolo?"

„Mi s-a spus că acesta era echipamentul cuiva cu poziție foarte înaltă în guvernare. Oricum, despre ce este vorba Osirus? De ce a venit el la tine?"

I-am completat povestea cu cea a lui Keph în legătură cu centrala energetică.

„Mai bine ai privi-o cu adevărat mai bine, Osirus. Nu este doar o spargere – Este un lucru guvernamental fierbinte. Tu, Isis și Sidome mai bine a-ți sta ascunși în spatele pereților până ce noi ajungem la capăt cu asta."

„Mi-e teamă că nu este așa de simplu, Angel. Voi lua aceste lucruri ca pe ceva personal – Toth a spus că aceasta va fi calea către Inițierea mea finală. Și Isis,... Isis este un alt subiect despre care trebuie să vorbesc cu tine. Toth a spus că trebuie să îi ia trupul la el."

„*Trupul* ei?!!"

„Da. Nu vreau să discutăm despre acest lucru chiar acum. Întreabă-l pe Toth dacă va explica acest lucru."

„Sigur, Osirus. Îmi pare foarte rău."

„Da. Și mie."

Am dus trupul lui Isis la nava Gardienilor. A fost o ironie ca ea să se afle alături de trupul asasinului care cu un timp în urmă „fumega". Nu vroiam să o părăsesc și să păstrez amintirea că acesta era doar trupul ei, că ea era încă vie... undeva. Și că acest lucru ar putea fi singura ei speranță de a reveni la vehiculul ei pământesc. I-am sărutat ușor buzele, poate pentru ultima dată. Am rămas cu ea până când gardienii mi-au spus că trebuie să plec.

Sidome tocmai terminase cu Nephtoon și Nuree.

„Osirus... Cred că ar trebui să spun că totul va fi bine cu Isis. Îmi pare rău."

„Nu este vina ta, Siddy. Nu este vina nimănui. Nu am fi putut face nimic altceva decât ce am făcut."

„Mă simt groaznic, plătesc salvarea unei vieți cu costul alteia, acest lucru este împotriva a tot ceea ce sunt eu, personal *și* profesional."

„A fost mai mult o alegere gândită și mai puțin de moralitate. Toth va fi probabil

în măsură să facă ceva în legătură cu asta, Siddy. Acum, acest lucru stă în mâinile ierarhiei și dacă există *vreo* ființă pe Pământ capabilă să o aducă înapoi pe Isis, aceasta este Toth. Avem nevoie în continuare să asigurăm casa, Siddy. Am îndoieli că altcineva nu va încerca altceva în seara aceasta, dar în orice caz..."

„Nephtoon a făcut aranjamentele cu un grup de Orca pentru ca să păzească tunelul de acces. De asemenea, el patrulează împreună cu aproximativ 20 de delfini mari."

„Să îi mulțumești din partea mea."

„Sigur, dulceață. Mergem acum să încercăm să ne odihnim, OK?"

Următoarea dimineață m-a trezit apelul visi-com.

„Da." am răspuns eu obosit. Pe ecran era Angel. „Osirus, am aflat vreo câteva lucruri despre Tukam și m-am gândit că ai vrea să le știi imediat."

„Da. Vreau, Angel. Mulțumesc. Despre ce este vorba?"

„În primul rând, se pare că el era un agent cu o bună acoperire. Un lucru straniu este că – el nici măcar nu știa acest lucru. Creierul său fusese modificat astfel încât conștientizarea sa de a fi unul dintre agenți A.B.S. și chiar convingerile și sentimentele sale Belialiene de bază erau încuiate adânc în mintea sa subconștientă. Chiar și Toth nu a putut simți vreo problemă în legătură cu el. Numai modificarea creierului său prin metode fizice îl putea face să-și reamintească adevărata sa loialitate și faptul că el era unul dintre agenți. El a fost o carte foarte importantă pentru cineva care știa să o joace. Uciderea sa este FOARTE importantă pentru cineva. De asemenea, mi-am amintit că eu l-am adus pe Tukam la petrecerea de la tine de acasă împreună cu vreo câțiva alți Gardieni. *Probabil* că acesta este motivul pentru buna sa acoperire – el îți cunoștea interiorul casei."

„Asta e incredibil, Angel. Acum ce este de făcut?"

„Ei bine, din cauză că el a fost atât de afectat de unda energetică a lui Isis, nu putem reconstrui vreunul dintre tiparele sinaptice de memorie – așa că nu știm cu cine a avut el contacte. Dar acum că știm ce să căutăm, vom face inspecții inopinate tuturor Gardienilor. Dacă mai există vreunul dintre agenții A.B.S. printre Gardieni îl vom converti. Dacă îl vom putea captura pe unul dintre ei în viață, vom fi capabili să-i controlăm contactele și să aflăm cine se află în spatele tuturor acestor lucruri. Doamne Osirus, sper ca eu să nu fiu unul dintre acești agenți A.B.S. sub acoperire!"

„Nu cred că trebuie să-ți faci griji, Angel. Nu ai acel tip de nerv pentru a fi un agent A.B.S."

„... Uh, mulțumesc. Așa *cred* și eu."

„Ai ceva de spus despre Isis?"

„Nu, dar trupul ei se află în camera Focului. Maestrul Toth l-a pus acolo. Dar nu a spus la nimeni nimic de atunci până acum."

„Păstrăm legătură, nu-i așa?"

„Desigur, Osirus."

Am hotărât să mă trezesc. Aveam încă nevoie de „interviul" de la conducerea

executivă a centralei energetice. Sidome mi s-a alăturat iar eu am pregătit micul dejun.

„Data viitoare... lasă-mă pe mine să pregătesc micul dejun, vrei scumpule?"

„Ce, nu-ți place pâinea neagră?"

„Nu atunci când începi cu cea albă."

„Trebuie să te obișnuiești cu gustul ei. Acesta ți se dezvoltă după un timp."

„De asta îmi era frică."

„Sidome, nu ai pacienți care sunt reporteri?"

„Nu. Dar am o prietenă la școală care este reporter. Ea este la Chronicle."

„Este în Legea Lui Unul sau Belialiană?"

„De partea Legii Lui Unul – foarte strict. De ce?"

„Am nevoie să găsesc pe cineva în care pot avea încredere și care să-mi ofere o acoperire ca reporter – astfel încât să pot investiga centrala energetică fără suspiciuni."

„Atunci, ea pare a fi perfectă. Este la biroul de distribuție."

„Vorbești cu ea pentru mine?"

„O sun acum dacă dorești."

„Nu. Hai să terminăm micul dejun. Și să apreciem pacea momentului."

Ea a zâmbit și m-a strâns de braț.

„Atunci e OK, o voi suna *acum*.", a spus ea în timp ce se strâmba din cauza micului dejun.

Numele reporterului era Re-Aht. Reaht a fost fascinată de povestea mea și a fost de acord să mă ajute imediat. Ne-am întâlnit în apartamentul ei pentru a discuta detaliile legate de operațiunea noastră sub acoperire.

„Ține minte Reaht, vei păstra toate acestea strict confidențial. Viața mea ar putea depinde de asta."

„Nu-ți face griji, Osirus. Înțeleg perfect. În plus, dacă cineva află vreodată despre aceste lucruri, ar însemna și sfârșitul vieții *mele* – cel puțin în domeniul știrilor."

„Mulțumesc, Reaht."

La întoarcerea acasă, Sidome și eu ne-am 'prăbușit' pe canapea. Stresul ultimelor câteva zile încă ne apăsa. Ea mi-a reamintit de medicamentația contra stresului și mi s-a alăturat la aceasta. După relaxare și obținerea din nou a centrării, am început să mă pregătesc pentru ziua mea ca reporter.

Precum un actor care se pregătește pentru un rol, am „intrat în caracter" - punând o pălărie cu boruri largi, îndoită în partea din spate în modul tipic reportericesc – mi-am ridicat gulerul și mi-am pus pe umăr o cameră visi-dat. În fine, eram pregătit. Mi-am pus ecusonul companiei Atlantis Belutility.

„Bună, aici este Roo-tee și sun din partea Eden Chronicle, am dori să facem un reportaj despre scandalul recent, cu cine ar trebui să vorbesc?"

„Numai un moment vă rog..."

Operatorul a lăsat linia deschisă timp de aproape cinci minute.

„Aici este Ho-Tep, ce pot face pentru tine?" I-am explicat din nou.

După explicația mea a fost o pauză de 10 secunde la celălalt capăt al liniei înainte

ca Hotep să rupă în cele din urmă tăcerea.

„... Noi... tocmai ți-am oferit să faci o poveste săptămâna trecută? De ce vrei să faci alta așa de repede?... Care ai spus că îți este numele?"

„Oh, Rootee este numele, de la știri. Noi dorim să aducem povestea dintr-un unghi diferit, știi? O mulțime de oameni sunt afectați de acest scandal și savurează aceste povești. Acestea vând ziarele, știi? Îți pot promite că voi prezenta compania dvs. într-o lumină bună dacă asta este ceea ce vă preocupă."

„Oh, înțeleg. Rootee, așa e? Despre ce fel de unghi vorbești?"

„În interes uman, știi? *Ceva* de genul acesta. Oamenii consumă așa ceva, știi?" Am jucat la cacealma mult timp, însă aveam sentimentul că era mai bine să o fac repede pentru că acest tip nu avea de gând să accepte răspunsuri de tip general.

„În interes uman? Ce fel de interes uman?"

„Oh, știi, oameni care lucrează la centrală și care pot ajuta alți oameni, să ajute în programele comunitare, nu-i așa?" {{Asta e Osirus – întoarce foaia cu el!}}

Am putut auzi șoptind în fundal.

„Oh, da, desigur. Voi aranja pentru tine o întâlnire de relații publice V.P. mâine la 2. Ea te va conduce jos în centrală pentru a intervieva managerul și pe cineva dintre lucrători."

„Bun. Voi fi acolo. Mulțumesc."

„Ești bine venit. Suntem întotdeauna fericiți să cooperăm cu presa. Acum rămas bun."

Băiete, atitudinea lui cu siguranță că s-a schimbat rapid. Ei bine, până acum toate bune. Am lăsat telefonul, pălăria și m-am întors către Sidome. Am vorbit cu ea cu încrederea unui mare reporter.

„Siddy, se pare că au sunt complet pregătit!" Ea m-a privit *neîncrezătoare* – în ceea ce privește abilitățile mele ca reporter – sau poate ca investigator – sau poate în ambele.

„Mai bine ai suna-o pe Reaht imediat astfel încât ea să poată colabora la întreaga ta poveste."

„Corect. Bună idee."

„Bună Reaht. Am obținut interviul. Este stabilit pentru mâine la ora 2."

„Știu. Ei deja au sunat aici pentru confirmare. Ai fost norocos când ai sunat."

„Cred că a fost mai mult decât noroc, Reaht. Bun. Atunci avem totul stabilit. Îți mulțumesc încă odată."

„Nici o problemă, Osirus. Noroc."

„Urează-mi mai mult decât noroc. Voi avea nevoie."

CAPITOLUL OPT

Una dintre zilele Grele ale Cavalerului

Am aterizat pe acoperișul clădirii Atlantis Bel. Trebuie să recunosc că eram mai mult decât nervos atunci când am coborât prin tubul vieții către birourile executivului. Eram reticent în legătură cu faptul dacă voi mai putea sau nu să ies din „con"-ul meu. În timp ce treceam prin uriașele și opulentele uși duble, am ajuns față în față cu secretara executivă din Hell (tr. iad, infern). Ea m-a privit de sus până jos, nemodicându-și deloc mai puțin unghiul de atac al nasului ei față de înclinația unui săgeți îndreptată cu vârful gata pentru atac. În cele din urmă ea a vorbit – cu un asemenea ton nazal, încât dacă al meu ar fi sunat astfel, aș fi alergat imediat către Templul vindecării.

„Vă pot *ajuta*, domnule?"

Mi-am intrat complet în rol și am replicat, „Bună, sunt Rootee. Hotep mi-a făcut o programare pentru o întâlnire cu V.P. - urile dvs., știi asta?"

„*Oh*, da domnule. Vă rog să luați loc. Îi voi anunța că ați ajuns."

„Pe ei?"

„Oh – am vrut să spun ea." Ea a mers în jos pe hol și a intrat în încăperea de pe partea stângă. După câteva minute, ea s-a întors arătând de parcă ar fi fost puțin amețită.

„Uh, mi-e teamă că ea nu se poate întâlni astăzi cu tine."

„Dar aveam o întâlnire."

„Îmi *pare rău* domnule. Ea s-a îmbolnăvit brusc și deja a plecat acasă." Eu nu văzusem totuși pe nimeni plecând sau venind.

„Dar Hotep te poate ajuta. Vrei să te duc înăuntru?"

„Sigur. De ce nu."

Am coborât amândoi pe hol și am intrat în încăperea de pe stânga – aceeași încăpere din care recepționera tocmai venise – chipurile pentru a anunța sosirea mea misteriosului V.P. care lipsea. Inscripția de pe ușă anunța, 'Ho-Tep – Relații Publice'. Ceva era foarte ciudat aici.

„Ah, presupun că ești Rootee?" el întinzându-și brațul pentru a-mi strânge mâna. Am sperat că nu va observa cât de transpirată îmi era palma.

„Da. Hotep?" El a aprobat din cap ștergându-și mâna „total întâmplător" pe sacou. Totuși un lucru amuzant – palmele *sale* erau mai transpirate decât ale *mele*.

„Ei bine Rootee, vrei să începi tu?"

„Da. Mergem la centrală?"

„Oh, da desigur. Putem lua luxoasa navă a companiei noastre."

„Uh, am propria mea navă."

„Este totul în ordine. Totuși las-o aici. Te voi aduce înapoi – nu-ți face griji." A râs în timp ce m-a bătut cu palma pe spate ca un vechi amic. Însă, pentru ceva ce trebuia să fie o glumă, acest lucru cu siguranță m-a zguduit în capul pieptului – ca să nu mai

spun de motivul pentru care părul de pe ceafă mi s-a ridicat.

„OK, bine." Am spus eu. Și am început să mă întreb dacă acestea aveau să fie cele mai faimoase ultimele cuvinte ale sale.

ÎNTRE TIMP, ...ÎNAPOI ACASĂ

„Sidome!" Vocea de pe visi-com era clară, însă nu era nici o imagine.

„Da? Cine e acolo?"

„Este Reaht. Vreau cu Osirus! Trebuie să vorbesc cu el imediat!"

„El nu este aici, Reaht. Ce se întâmplă? De ce nu există transmisie de imagine de la telefonul tău?"

„Nu am timp să explic acum! Trebuie să îl contactezi pe Osirus și să-l avertizezi – spunei să nu meargă la centrală – ei știu că nu este reporter!"

„Oh, nu! El este deja acolo! El m-a sunat chiar înainte de a ateriza, așa că ar fi o înregistrare visi-com în cazul în care s-ar întâmpla ceva cu el. Cum au aflat ei acest lucru?!"

„Ei au sunat înapoi pentru a schimba data întâlnirii – însă de data aceasta au dat de editor în loc să dea de mine, iar el le-a spus că nu știe despre ce naiba vorbesc – că nu a existat nici un Rootee care să fi lucrat pentru cronică."

„Oh, surioară! În ce a intrat. Mă întreb dacă ei știu că el este Osirus?"

„Nu știu. Nu prea cred. Ei ar putea crede că el este un Gardian sub acoperire."

„Sper să fie așa. În acest caz ei ar putea să încerce cu el un joc la cacealma. Dacă vor crede cu adevărat că este un Gardian în investigație, se vor asigura de realizarea unui 'spectacol' pentru a acoperi ceea ce fac ei acolo. Nu vor dori să riște impactul politic pentru uciderea unui Gardian. Însă dacă ei știu că el este Osirus... ar fi mai bine să-l sunăm pe Toth imediat. Pa." (Click)

ÎNAPOI LA ATLANTIS BEL -
OSIRUS ȘI HOTEP PLEACĂ DE LA CENTRALĂ

Nava lor era incredibilă. Nu mai văzusem așa ceva. Un bar cu băuturi; O piscină cu încălzire; chiar și încăperi cu paturi pentru lucrători.

„Ceva de băut?" a spus în timp ce își turna pentru el însuși.

„Nu, mulțumesc. Nu în timpul serviciului."

„*Da.*" A spus el cu o un straniu fel de indiferență. Acesta a mers din nou la mine în capul pieptului! Am ajuns la centrală în 30 de secunde. Totuși, în suficient timp pentru un mare și dolofan pahar de băutură belialiană chug-a-lug.

„Ei bine, am ajuns. Ai dori să începi cu intervievarea directorului centralei?"

„Sigur. Sună foarte bine pentru *mine*."

Biroul directorului era chiar în fața intrării în centrală. El era un bărbat înalt, arătos, nu la ceea ce mă așteptam eu. M-a privit precum un conducător dintr-o telenovelă.

„Rootee, ai dorit să te întâlnești cu Yo-Seph, directorul centralei noastre." Era în

mod evident tensionat. Nu – mai mult decât tensionat. Îi era *frică*.

„Mă bucur să te întâlnesc Yoseph."

„Asemenea."

„Ei bine, ce spui dacă mergem într-un tur al centralei în timp ce îmi răspundeți la câteva întrebări." El a privit către Hotep în timp ce a aprobat foarte subtil din cap.

„Sigur. Da. Desigur. Ei bine, să mergem chiar jos la generatorul principal." El plecând pe un drum greșit. Chiar dacă știam *asta* de mult.

„Oh – am vrut să spun la sala principală a circuitului." Se prinsese el însuși. Dar în măsura în care eu eram implicat, pentru el era prea târziu. Îi scăpase – se expusese singur. Tipul acesta a fost ca o alarmă. Dar, de ce? Hotep și eu l-am urmat într-un fals tur prin labirintul de coridoare – rătăcindu-ne ocazional – în turul celor mai importante caracteristici ale centralei. În cele din urmă, acestea erau toate caracteristicile importante ale centralei pe care trebuia eu să le văd. Am jucat jocul lor, și mi-am jucat rolul, cu toate „oportunitățile", punând întrebări „îndreptățite" și obținând răspunsuri „corecte".

Când am ajuns la camera de control a laserului l-am întâlnit cu unul dintre principalii jucători din acest joc.

„Rootee, el este Da-Tera, inginerul șef de aici."

„Încântat de cunoștință" am glumit cu „atitudinea" mea de reporter blazat. Acest tip de asemenea era speriat. Însă era speriat într-un mod diferit față de tipul de sperietură a directorului. Ochii săi erau profunzi, goi, precum ai cuiva care văzuse prea multă acțiune în Războiul Lemurian. Atunci când „ghizii" mei s-au întors pentru un moment pentru a-și sublinia în fața mea meritele echipamentului lor, Datera mi-a „strecurat" un bilețel. Mi l-am strecurat în buzunar și am aprobat ușor din cap. „Da, am văzut camera unui băiețel prin împrejurimi?" Am spus eu către escortele mele. Yoseph a privit către Hotep pentru un răspuns – el era probabil mirat de același lucru ca și până acum! Hotep a luat în cele din urmă un arătător și a spus, „Uh, sigur. Chiar acolo, în spatele conductelor." M-am strecurat în spatele conductelor (asta nu mi-a putut fi de ajutor) și am despăturit bilețelul. „*Trebuie să vorbesc cu tine*" spunea acesta. Ceea ce avea de spus – nu putea de fapt să-mi *spună* în bilețel?! OK, bine, trebuia numai să scap de „urmăritorii" mei suficient de mult timp pentru a ajunge înapoi la camera de control și a asculta cea are Datera să-mi spună. M-am întors aparentul meu drum la baie și am spus, „Asta e o chestie bună, știi?"

„Ești pregătit să mergi mai departe?"

„Da."

Am pornit către axul geo-termal. Era nevoie să ne punem costume de protecție pentru căldură pentru acest loc – era cald. Foarte cald. Aceste costume erau așa de groase, cu instalație activă de răcire și în care abia te puteai mișca. De asemenea, ne lua mai bine de 10 minute pentru a intra sau pentru a ieși din ele. Perfect! Aceasta era șansa mea. În timp ce intram în costumele noastre voluminoase, m-am blocat și am început să spun glume proaste în timp ce ei se echipau. Eu erau complet echipați

înainte ca eu să-mi iau măcar pantalonii. Am privit la Hotep şi am spus, „Băiete, acesta este iadul. Dar cineva trebuie să facă şi pe-asta – ha!"

El şi Yoseph numai s-a uitat unul la celălalt cu indiferenţă. Apoi a urmat mişcarea mea cea inteligentă de a mă întoarce înapoi la camera de control a laserului. „Oh, Doamne, mi-am uitat reportofonul în mica încăpere a băieţilor – voi fi imediat înapoi."

Ei doar s-au uitat din nou unul la celălalt – apoi Hotep a spus, „Nu, eu nu cred că ar fi bine să mergi acolo de unul singur, te-ai putea rătăci. Acordă-ne doar un minut şi vom fi chiar după tine."

„Hei, eu nu m-am pierdut niciodată. Am nas pentru acest gen de lucruri, ştii?" am forţat eu lucrurile precum o mangustă pe lângă care trec vreo câţiva elefanţi.

„Aşteaptă!" a strigat Hotep.

„Nu – este *OK*. Nu-ţi face griji pentru mine – voi fi imediat înapoi." eram plecat înainte de a mai putea spune ei ceva.

Datera era încă în camera de control. Acolo erau împreună cu el alţi doi belialieni cu gulere albe, plus vreo şase animatauri. Acest lucru era ciudat… acolo nu ar fi trebuit să fie vreun animataur în acea secţiune a centralei. Operaţiunile de aici erau prea sensibile. Datera s-a apropiat de mine, precum şi colegii săi de lucru privind cu ochi nerăbdători.

„Te pot ajuta Rootee? Te-ai rătăcit?"

„Nu, am venit numai pentru că mi-am uitat reportofonul pe bazinul de la toaletă."

„Ei bine, dă-mi voie să te conduc înapoi, aşa numai pentru a te asigura că nu te pierzi."

„Da. Bună idee."

Am început să coborâm pe hol în direcţia axului geo-termal – dar de îndată ce am fost scăpaţi din vedere, ne-am întors în tunelul încrucişat.

„Deci, care e treaba? De ce mi-ai dat bileţelul?"

„Nu puteam vorbi în faţa lor."

„De ce?"

„Ei se tem să discute cu presa. Şi le e teamă să nu revină. Ei nu-mi dau voie nici măcar să părăsesc centrala."

Am făcut un alt ocol printr-un labirint de conducte cu diametrul de 2 metri. Aveam sentimentul că mergem către o anumită destinaţie.

„Vezi tu, din cauza tuturor grevelor care se întâmplă peste tot în ţară, clasa muncitoare belialiană se află în imposibilitatea de a ne asigura necesităţile de bază. Noi avem acum chiar şi momente grele în care ne obţinem mâncarea. Trebuie să aşteptăm câteodată la cozi cu zilele, şi chiar aşa există posibilitatea să nu obţinem nimic. Deci, am hotărât să facem grevă chiar şi noi. Nu mai există nici un loc de muncă atunci când nu ai bani nici măcar să-ţi cumperi mâncare. Acest lucru se întâmplă de atunci de când au început marile probleme."

„Aşteaptă o clipă. Vrei să-mi spui că voi oameni doriţi să plecaţi departe de aceste centrale energetice geo-termale şi să le lăsaţi nesupravegheate?"

„Da."

„Ești un nemernic de egoist! *Știi* ce se poate întâmpla!"

„Dar tu vei înțelege. Ceva trebuie făcut și nu există nici o altă modalitate."

„Trebuie să existe și alte căi. Nu poți lăsa să moară milioane de oameni."

„Acesta este unul dintre motivele pentru care am vrut să vorbesc cu tine. Tu ești reporter. Dacă tu poți duce povestea afară, poate că atunci guvernul va răspunde."

„Cred că asta ar putea fi una dintre probleme – eu consider că guvernul a răspuns deja. Însă ai dreptate – dacă putem face asta public poate vom întoarce situația. Însă, eu nu sunt chiar un reporter..."

„Ce? Atunci cine ești tu? De la A.B.S.? Unul dintre Gardieni?"

„Nici una, nici alta. Știu că e ceva neobișnuit – însă eu sunt un căutător spiritual și în încercarea de a găsi motivele pentru care un prieten de-al meu a fost ucis de către A.B.S. Și cred că acum știu cine a făcut-o."

„Acum știi chiar și mai multe." El m-a luat către un coridor care era accesat de un perete dublu. Am intrat într-un spațiu îngust, un spațiu gol din perete, și mi-a făcut semn să fac liniște. Acolo era o mică gaură în perete care dădea până pe partea din interior. El s-a uitat prin gaură apoi mi-a făcut semn să mă uit și eu. Mi-a venit greu să-mi cred ochilor. Acolo erau zeci de oameni – bărbați și femei – legați goi de pereți, de podea și de mese din oțel. Era evident că fuseseră foarte rău torturați.

„Ei sunt cei care au refuzat să muncească." mi-a șoptit el cu îngrijorare. „Executivul are animatauri care să facă cea mai mare parte din munca acestor oameni și o fac. Iar aceia dintre noi care *vor* să muncească, o să facă muncă în ture duble și triple. Dacă vreunul dintre acești animatauri o dă în bară – noi suntem morți cu toții. Și este numai o chestiune de timp înainte să se întâmple acest lucru – ei nu pot lua deciziile, nu au abilitățile care sunt necesare pentru îndatoririle noilor lor locuri de muncă."

„Te voi scoate de aici, astfel încât să poți spune toate acestea pe canalul de știri visi-com. Poți ajunge la biroul directorului, aproape de intrare?"

„Cred că da."

„Bine. Ascunde-te în apropierea acestuia. Eu mă voi duce cu Hotep înapoi la birourile executivului și îmi voi lua nava. Voi veni înapoi și voi trece chiar prin fața ușii. Când mă vezi, vei alerga către nava mea."

„OK. Voi fi acolo."

Ne-am despărțit iar eu m-am îndreptat înapoi către zona geo-termală. Însă, înainte de a ajunge acolo, am fost interceptat de gardienii centralei – care aveau razele morții pregătite. Ei m-au condus către biroul directorului, acolo unde Yoseph și Hotep așteptau.

„Îmi pare rău că a durat așa de mult. A trebuit să „merg" din nou la toaletă în timp ce deja mă aflam acolo. Trebuie să fie din cauza acelei fasole Oziană, la fel ca noaptea trecută!" Tăcerea era groasă în aer. „Ei bine, am văzut cum ai ieșit din costumul tău de protecție împotriva căldurii, totuși nu ați vrea să mai coborâm în gaură?"

„*Tu* ești Rootee – sau oricare ar fi numele tău adevărat. Dar noi nu mai vrem."

„Atunci ce să înțeleg?" am spus eu, încă jucând rolul inocentului.

„Știm că nu ești reporter. Cine ești tu cu adevărat?"

„Nu știu despre ce vorbești! Băieți, ați dat iama în sucul de cactus sau în ceva de genul ăsta?"

„Poți să-ți arunci „masca", amice. Am înregistrat conversația ta cu inginerul șef de la noi. *Ne-am* gândit că ești unul dintre Gardienii investigatori. Am sperat că vei face doar un tur drăguț pe aici și apoi vei pleca, dar se pare că acum tu nu vei mai merge nicăieri altundeva decât în groapă."

„Ce ai de gând să-mi faci?"

„Vei avea un tragic accident. Costumul tău de protecție împotriva căldurii va avea un defect și vei fi prăjit de viu. Păcat că noi deja am mâncat!" Hotep a spus asta în timp ce chicotea precum o șopârlă belialiană obeză.

„Dar, mai înainte vrem să te distrăm." El s-a întors către unul dintre gardieni și a făcut un gest. Gardianul l-a adus înăuntru pe Datera. El deja fusese bătut rău.

„Noi nu dorim să ucidem pe nimeni aici. După cum știi deja – suntem un pic la strâmtoare. Este greu de obținut un ajutor de nădejde în aceste zile. Dar vrem să reamintim inginerului șef al nostru că viața lui este și viața noastră. Că nu este nimic pentru el afară, decât această centrală." După asta, Hotep a scos un cuțit cu zimți. A ordonat gardienilor să-i tragă pantalonii în jos lui Datera. Apoi a început să taie foarte încet de la baza zonei inghinale a lui Datera. Datera țipa în agonie și cerea îndurare. Însă țipetele era extaz în urechile graselor șopârle – asta era numai cireașa de pe tort. Treaba a fost terminată. Au folosit o bucată de metal încins pentru a cauteriza rana lui Datera din care țâșnea sângele. În cele din urmă el a leșinat – mulțumesc Lui Unul pentru milă. Ei s-au asigurat că îl păstrează în viață – așa cum a spus Hotep, încă aveau nevoie de el pentru muncă. Hotep a tras de păr în sus capul omului inconștient și a zis, „Uite. Acum nu mai ai nici un motiv pentru a merge undeva – ești undeva?" Suferința lui Datera abia începea. Pentru mine aceasta era pe cale să se încheie.

„Acum, hai să-l luăm pe prietenul „nostru" reporter până la axul termal și să-i oferim turul său de final." Hotep a spus asta unuia dintre gardieni. Ei m-au dus la ax și m-au legat de mâini de macaraua aliniată cu laserul.

„Lăsați-l în jos – ușurel." Ei chicoteau cu toții.

În timp ce macaraua a început să mă coboare, s-a întâmplata ceva. Ceva asemănător nu mai experimentasem niciodată înainte. Viața a început să-mi apară în flash-uri pe dinaintea ochilor. Mi-am văzut timpul pierdut, preocupările irosite, durerea pe care am provocat-o celorlalți. Cu anumită claritate superioară și înnoită, am văzut răul cu care am participat la rănirea altor oameni – am putut vedea întregul lanț al cauzei și efectului chiar și al celor mai simple gânduri și acțiuni ale mele – și am văzut cum nu orice acțiune a mea a fost un ajutor activ pentru oameni, acestea au contribuit la rănire – chiar și atunci când eu nu făceam nimic deliberat pentru a răni. O teribilă creatură a apărut mi-a apărut dinainte – păzitorul pragului. Această creatură eram *eu*!

Era monstrul ego-ului şi egoismului meu, în toată splendoarea lăcomiei lui. Am fost terifiat, o asemenea urâțenie, o astfel de ură, o asemenea indiferență, negativitate și întuneric. Iar „lovitura" a fost că eu eram monstrul propriei mele creații – și mi-am dat seama că eu însumi îmi eram cel mai mare duşman. Eram într-un vid întunecat unde nu exista nimic cu excepția acestuia, plus un firișor de lumină. Toth îmi spuse despre acest fenomen. El l-a numit „Întunecata noapte a sufletului". A spus despre acesta că ar putea însemna moartea pentru trup şi atragerea în capcană a sufletului. Însă trecerea testului ar putea însemna iluminarea de o egală amploare. Toth m-a învățat modul de supraviețuire şi cum să trec de asta, să nu îmi fie teamă de nimic, să-l iubesc pe păzitor şi să continui să caut în direcția luminii. Am răspuns învățăturilor lui Toth aproape intuitiv. Inima mea s-a umplut de o compasiune așa cum nu am ştiut niciodată că există. Am urmat firul de lumină până când acesta s-a transformat într-o cale, apoi când totul a fost cuprins de sfera care m-a învăluit, m-a cuprins o asemenea frumusețe a minți și spiritului care nu poate fi descrisă. Am devenit cu adevărat Una cu Universul, toate lucrurile au devenit clare pentru mine. Am ştiut că nu va mai fi niciodată la fel.

Dar înainte ca transformarea mea prin această călătorie să ajungă la un final firesc, am fost rechemat înapoi pe Pământ, înapoi în trupul meu. Se părea că trecuse o eternitate, însă în iluzia de temporalitate a planului Pământului trecuse doar o fracțiune de secundă. S-a întâmplat asta tocmai în timp ce eram ridicat de macara. Am putut vedea camera de control a macaralei din această poziție „delicată" a mea. Operatorul macaralei era un animataur – unul mare cu coarne – cu copite în loc de mâini. Am hotărât să încerc şi să comand fiara cu ajutorul gândurilor mele. Mai înainte nu am fost în măsură să fac acest lucru, dar amândouă, atât Sidome cât şi Isis erau mental capabile să influențeze şi animalele şi animataurii, şi îmi spuseseră şi mie cum să fac asta. Dintr-o dată brațul macaralei s-a oprit complet.

„Ce se întâmplă acolo?!" Hotep a strigat în sus către operatorul macaralei.

Unul dintre gardieni a sugerat, „Poate copitele lui stupide nu sunt puse la locul lor."

Însă nu copitele erau problema – controalele macaralei fuseseră adaptate pentru acestea – numai că el nu mai putea răspunde la ordine. Hotep s-a concentrat asupra animataurului pentru a-i forța acțiunile în mod telepatic. Nici un răspuns. Eu îi blocasem răspunsul la ordine. Abilitățile lui Hotep nu se potriveau cu noua mea descoperire a abilităților multivibraționale. Hotep nu a putut să-şi dea seama de asta. El nu mai era capabil să-l controleze pe animataur. Belialienii erau experți în acest lucru – făceau asta în fiecare zi a vieții lor. Însă de această dată era diferit. De fapt, Hotep tocmai primise răspunsul în opoziție față de ceea ce se aştepta. Am comunicat din nou cu animataurul – macaraua a zvâcnit în jur lovind pe trei dintre gardienii lângă ax. Apoi mi-am influențat prietenul animataur pentru a lăsa brațul macaralei în jos. În timp ce acesta mă lăsa jos, gardienii m-a încercuit. Apoi s-a întâmplat ceva la care nu mă aşteptam – în timp ce unul dintre gardieni s-a apropiat pentru a mă apuca de braț, un sfredel de energie a țâşnit din trupul meu către pieptul gardianului. El a zburat înapoi aproximativ

trei metri şi s-a lovit inconştient de podea. Cu sunet de arc de elenergie (energie electrică) pe metal, încheieturile şi pieptul mi-au ars lanţurile. Un alt gardian a venit către mine şi a primit acelaşi tratament ca şi cel de dinainte. „Ce naiba se întâmplă acolo?" a intervenit Hotep, scoţând un mic „model pentru conducători" de rază a morţii din buzunarul vestei costumului său lucios format din trei piese.

„Nu ştiu cine eşti Rootee, dar nu vei putea fugi departe de această rază a morţii."

O nouă echipă de gardieni a intrat în încăpere. Au tăbărât din nou pe mine, şi din nou au primit un tratament de şoc. Privind către camarazii lor care fumegau inconştienţi, gardienii rămaşi au decis să nu se apropie de mine *prea* mult. Unul dintre gardieni m-a recunoscut. „Îl cunosc pe acest om. El este Osirus. Am încercat să-l invit la orgii, însă el este acum un împuţit de înalt Iniţiat al Legii Lui Unu. Presupun că este foarte apropiat de Toth."

Hotep a zâmbit şi a spus „Daaaa. Asta e foarte interesant. Îl ştiu şi eu. Era deja un ghimpe în coasta noastră de prea mult timp. Acest lucru se întâmplă pentru a ne oferi şi mai multă plăcere decât am crezut."

El a ridicat arma sa cu rază a morţii şi a ţintit către stomacul meu. Apoi a apăsat uşor butonul de tragere savurând fiecare moment. „..." Raza morţii s-a declanşat. Dar în loc de stomacul meu a făcut numai fum. A fost total surprins. A fost foarte surprins că nu a simţit supărare – pentru un moment. Apoi s-a înfuriat cu adevărat (literalmente). Înainte de a se gândi la ce s-a întâmplat – şi la faptul că raza a făcut ceea ce încerca el să facă cu mine – a tras din nou. De această dată către capul meu. După ce au văzut ce s-a întâmplat cu capul lui Hotep atunci când m-a atacat, gardienii au fugit spre locurile înalte. Eu nu-i pot condamna. Acest lucru m-am uimit şi pe mine la fel de mult ca pe ei. Ce se întâmplase? Asta a fost ceva aproape ca „Oglinda de Lumină" a lui Isis, însă nu m-a învăţat niciodată cum să o fac.

Am ieşit îndreptându-mă către biroul directorului şi către porţile principale. De-a lungul drumului nu era nici un semn de vreun gardian, însă când am ajuns aproape de intrare, al alergat către falsul director al centralei. El tremura într-un colţ al biroului – se pare că privise de acolo pe ecranul securităţii ceea ce ar fi putut fi o crimă.

„Te rog să nu-mi faci rău!" şi suspinând a zis, „Eu nu sunt unul dintre ei, eu nu lucrez chiar aici! Sunt actor – ei m-au răpit şi mi-au zis că îmi ucid familia dacă nu cooperez!"

„Relaxează-te. Dacă ceea ce spui tu este adevărat, nu trebuie să-ţi fie frică de mine. Dar ai ceva de făcut, atunci trebuie să te împaci cu propria conştiinţă şi cu fiinţa ta interioară. Pentru tine, a participa la acest rău teribil, din oricare motiv, ţi-ai creat o boală în sufletul tău. Ar trebui să cauţi consiliere la Templu. Fie ca dragostea lui Unul să-ţi călăuzească paşii."

{{Bine ai spus, dragostea mea}} Nu mi-am putut crede urechilor mele psihice – părea a fi Isis!

{{Isis! Poate fi adevărat?!}}

{{O navă Gardian este pe drum pentru tine, Osirus. Să fii acolo.}}

{{Drăguța Isis. - Isis, sunt foarte fericit să-ți aud vocea, vreau să spun gândurile tale! Îmi era teamă că n-o să te mai văd, aud sau să te simt din nou! Deci, tu ai fost în spatele câmpului meu de protecție, așa e? Oricum ar fi fost, iadul a fost acolo?!!}}

{{Am fost cu tine dragostea mea. Voi fi mereu și întotdeauna.}}

{{Nu mai pot aștepta până să te revăd... - te afli în trup... nu-i așa?}}

{{Nu, Osirus. Dar *acum* ar trebui să știi că asta nu contează cu adevărat. Sunt încă vie și sunt totuși cu tine.}}

{{Nu pot să înțeleg acum iubire. Cu o oră în urmă nu aveam experiența, însă am avut destulă acolo... și *știu* acum numai de lucrurile în care *credeam* mai înainte. Mulțumesc.}}

{{Am fost cu tine tot timpul, Osirus. Știu prin ce ai trecut și asta te-a schimbat – ne-a schimbat pe noi... cu toții suntem mai bine din această cauză. Acum, nimic niciodată nu poate interveni între noi, indiferent dacă ne aflăm în trup sau nu. Doar inima bate, iubitule. Toth a avut grijă de trupul meu și consideră că este o șansă pentru reanimare. Și stai să vezi ce obosit este trupul meu!}}

{{Tocmai de ce aveam nevoie – bântuire veșnică din partea unei fantome perverse! Tu nu ai nimic mai bun de făcut?}}

{{Nu. Cu siguranță, nimic nu este mai distractiv.}}

CAPITOLUL NOUĂ

Am intrat în biroul directorului pentru a vedea dacă pot face ceva pentru Datera. El se afla întins pe podea în propriul sânge, şi din nefericire pentru el, începuse să-şi recapete cunoştinţa. În timp ce îşi revenea, în suferinţa sa se întorcea cu un gând de răzbunare. El se răsucea înainte şi înapoi pe podea zvârcolindu-se în mare durere – o durere care nu era numai una fizică, ci şi emoţională. Trebuia să *fac* ceva, starea lui Datera necesita atenţie *imediată* – nu era timp pentru a-l duce la un vindecător. „Cred că dacă aveam de gând să fiu capabil a genera forţe de vindecare, acum era un bun moment pentru a începe." mi-am spus mie însumi. Mi-am pus mâinile pe rănile lui şi am început recitarea invocaţiei pe care o auzisem de la Sidome de atâtea ori mai înainte. „Să fie acest lucru în Voia Lui Unul, lasă-mă să fiu un instrument al Luminii."

Imediat, am văzut energia albă scurgându-se afară din mâinile mele în trupul lui Datera. Aceasta se împărţea în culori – mai multe culori diferite, fiecare mergând către o anumită zonă a trupului său. Pentru prima dată am putut *simţi* că ceva se întâmplă. *Ştiam* că acest lucru are un efect. Instantaneu, el s-a mai calmat puţin – se părea că o anumită parte din durea lui se diminuase. Spre marea mea uimire, rănile lui erau parţial vindecate. Datera nu mai sângera aşa de puternic dar cu toate acestea trebuia să scot de acolo şi să-l duc la Templul Vindecării cât mai curând posibil – viaţa lui era totuşi în pericol – nu numai din cauza rănilor, dar acum şi din cauza adversarilor noştri comuni. Gardienii încă nu sosiseră şi nu eram în siguranţă dacă am mai fi aşteptat. Chiar dacă nu era nici un semn de gardieni pe nicăieri, ştiam că se vor întoarce – şi la fel de repede ar fi adus şi întăriri. Din acest motiv, nu era un moment bun să luăm o pauză.

Am hotărât să comand navei belialiene a lui Hotep să vină în centrală (*lui* cu siguranţă nu i-ar mai fi fost de folos). Am încercat să-l fac pe Datera să se simtă cât mai confortabil posibil, însă nu puteam face mai mult fără echipament. L-am întins pe canapea şi l-am acoperit – în mod ironic, l-am acoperit cu haina lui Hotep (aceasta era destul de mare pentru a înlocui o pătură). M-am grăbit să ies afară din biroul directorului pe intrarea din faţă. Pentru a ajunge la locul unde era parcată nava, trebuia să trec pe o alee subterană de acces şi să deschid două mari intrări – ambele la vedere pentru oricare gardian care ar fi putut fi prin împrejurimi. Precum un elev atent, am privit în ambele părţi în timp ce traversam aleea din apropierea porţilor principale de la intrarea în centrală. Dar, spre deosebire de un elev, nu am fost atent la vehiculele terestre din jur, ci mai degrabă să mă feresc de ceva mult mai mortal – şopârlele care mergeau precum oamenii.

Pilotul lui Hotep fuma pe îndelete la poarta din apropierea locului de aterizare a executivului. El era în mod evident atent la interiorul centralei. Eu m-am strecurat pe furiş până sus, chiar prin spatele lui – Doamne el era mai atent *ca niciodată*! Am ajuns aşa de aproape de el încât îi auzeam respiraţia, dar el nu ştia că eram acolo! L-am atins pe umăr, iar în timp ce se întorcea cu faţa lui tâmpă şi surprinsă, i-am executat o foarte frumoasă lovitură de pumn Tok-Ri în partea laterală a gâtului. A încremenit într-o

fulgerare. Eu, în gândul meu, m-am bătut pe spate – în timp ce îmi frecam mâinile. M-am întors în biroul directorului şi l-am luat pe Datera pe umăr. L-am dus către navă şi se părea că sarcina era pe jumătate îndeplinită. El era un om plinuţ iar gemetele sale cu siguranţă nu ne ajutau să trecem neobservaţi. În timp ce traversam primul hol, le-am atras atenţia celor de care ne era frică (dar una întemeiată), doi gardieni care veneau dinspre calea de acces la axul sub-generatorului. „Bwwaaasshh!", „Bwwaaasshh!" A te feri de focurile razelor morţii nu era niciodată ceva distractiv, însă cu acest om greu pe spatele meu, întregul scenariul avea un aer al absurdului – ceva precum o comedie ridicolă. Vreau să spun că eu alergam în serpentine cu un om de două ori mai mare decât mine în spate, făcând zig-zag - uri în stânga şi în dreapta peste câmpul care semăna precum o gigantică ciupercă dintr-un desen animat. A fost un lucru bun că acei blestemaţi de gardieni erau trăgători aşa de proşti – un produs al ne-antrenamentului, din cauza celebrei delăsări a şopârlei. Sau poate că eu eram încă protejat de undeva „de sus". În orice caz, *am trecut* şi de asta. Însă, abia ajunşi în interiorul habitaclului şi am avut o altă surpriză. Acolo era un gardian care stătea la intrare – cu o rază a morţii în mână, dar neatent la mine.

„Ce cari tu acolo?" a întrebat gardianul. Combinaţia dintre poziţia sa cu arma pe jumătate pregătită şi întrebarea lui, mi-au spus imediat două lucruri: Că el avea suspiciuni în legătură cu mine; şi ştia că ceva este în neregulă, însă nu ştia cu adevărat *ce* se întâmplase în interiorul centralei. Aşa că am hotărât să joc la cacealma din nou.

„Nu te-au anunţat!?" am spus eu încrezător.

„Acesta este inginerul şef – el a fost implicat într-un grav accident la axul geo-termal. Hotep vrea să îl duc imediat la un vindecător."

„Ei nu *mi*-au spus nimic." a zis el cu oarece suspiciune însă nefiind cu adevărat sigur de nimic în acel moment.

„Toată lumea este chiar acum în panică. În mod evident ei au uitat să-ţi spună, ori sunt prea ocupaţi în încercarea de a stabiliza reactoarele geo-termale."

„Reactoarele?! Ceva nu e în regulă cu reactoarele?!" Acum şi-a dat el seama – propriul lui cur putea fi în pericol. De fapt, el s-a speriat aşa de tare încât aproape a fost şocat – nu făcea altceva decât să stătea acolo cu gura deschisă.

„Ei bine, hai omule! Nu vezi că el este rănit?! Dă-mi o mână de ajutor!"

„Ei nu mi-au spus nimic." a mormăit el abia răsuflând. A lăsat arma şi l-a apucat pe Datera de picioare ajutându-mă să-l mişc.

„OK – hai să-l punem pe unul dintre paturile din compartimentul din spate."

L-am pus pe Datera pe pat. Gardianul s-a aplicat peste el – în poziţia perfectă pentru a-i aplica un cot în partea din spate a capului. Chiar atunci a urmat bip-ul comunicatorului lui care anunţa urgent.

„Toţi gardienii să fie în alertă, reporterul Rootee l-a ucis pe Hotep – trageţi fără avertisment, repet – trageţi fără avertisment!"

El m-a privit – puţin confuz, puţin surprins, şi mai mult decât puţin, speriat. S-a îndreptat către armă, dar eu am fost cu un pas înaintea lui. L-am lovit peste mână

înainte să apuce să o scoată din toc. Apoi, am continuat cu multiple mişcări Tok-Ri combinate. Am fost lovit de o rafală de pumni şi lovituri care l-au lăsat inconştient chiar înainte să înceapă să se prăbuşească. Se părea că şi chiar aceste abilităţi Tok-Ri ale experienţei „Nopţii întunecate a sufletului" se îmbunătăţiseră semnificativ. În cel mai scurt timp, m-am aflat la comenzile imensei şi luxoasei nave. În timp ce urcam către înaltul cerului de deasupra centralei, am respirat uşurat. Era mai mult decât o uşurare să fiu departe de acel loc. Acesta a fost precum un coşmar care apare în viaţă – după care am primit o nouă şi minunată viaţă în mijlocul coşmarului. Însă, gândindu-mă la asta, mi-am dat seama că noua mea viaţă abia începea, coşmarul era departe de a se fi terminat.

M-am îndreptat către casă pentru a o lua pe Sidome. Am avut nevoie de capacităţile ei de două ori astăzi. În vindecarea lui Datera şi pentru a ne fi de ajutor până pe acoperişul zonei de parcare de pe acoperişul birourilor executivului de la Atlantis Bel. Mi-am imaginat că Siddy ar putea fi pilotul navei noastre în timp ce zburam pe acest crucişător behemoth belialian. Dar, ca de obicei, planurile erau pe cale să se schimbe.

Nu am putut ateriza acasă la noi, nava era prea mare, aşa că am dus-o deasupra pe nisipurile de pe plajă. Deja o chemasem pe Siddy pentru a-i spune ce se întâmplase. În timp ce ea alerga afară către navă, eu coborâsem scara auxiliară de evacuare. S-a căţărat la bord aducând cu ea o mică trusă.

„Ai tot ceea ce trebuie să ai?" am întrebat eu.

„Da – cel puţin în funcţie de ceea ce ai descris tu."

Ea a mers imediat în partea din spate unde se afla Datera întins pe pat. Nu cred că astăzi vor mai fi ostilităţi în plus, însă nu ar fi fost în regulă să fiu mort. 3 nave ale A.B.S. ne aşteptau. Acestea pluteau chiar deasupra acoperişului birourilor de întreţinere.

„Siddy." am strigat „Vino aici... am nevoie de ajutorul tău!" Siddy a ieşit afară din încăperea dormitor.

„El cum se simte?"

„Este stabil şi deocamdată nu are dureri."

„Bine. Se pare că A.B.S. -ul a întins o capcană pentru noi. Am o idee, dar pentru a funcţiona trebuie ca tu să pilotezi *această* navă."

„Oh, minunat! Ai de gând să ţipi la mine în timp ce conduc?"

„Vrei numai să te aşezi în scaunul copilotului?"

„OK, cred că aceasta este înmormântarea ta. Care este planul tău?"

„Aş putea să folosesc controlerul de gânduri de pe nava mea. Acesta a fost proiectat numai pentru a scana gândurile prin pereţii navei, însă dacă acesta este încă activat... aş putea să fiu în stare să-mi trimit gândurile prin transmisie radio."

Navele A.B.S. începuseră urmărirea. Ei erau înarmaţi până în dinţi cu raze ale morţii. Am cedat controalele lui Sidome fără tragere de inimă, în timp ce făceam un aranjament pentru interfaţa undelor cerebrale cu radioul. Ea nu fusese cel mai bun pilot

(așa spuse ulterior) iar eu abia dacă reușisem să o învăț să zboare cu aproximativ 2 anuls în urmă.

Din fericire, dispozitivele super-ionice din luxoasa noastră navă directorială „împrumutată" erau mai mult decât potrivite pentru navele A.B.S.

„Doar păstrează nava într-un zbor în zig-zag pe cer Siddy. Zboară în serpentine! Zboară în serpentine!"

„*Încerc*. *Încerc*. *Crede*-mă că *încerc*. Totuși nu țipa la mine. Asta mă face să fiu nervoasă."

„Nu *țip* la tine, Siddy."

„Doar fă asta mai repede, vrei?"

„Încerc, încerc." am găsit slotul de conexiune pentru transmisie de putere auxiliară și am conectat-o la radio și la EEG-ul meu portabil. „Am prins-o!" Am luat legătura cu nava mea și i-am comandat să zboare alături de noi. Biata noastră mică navă cu sursă de energie de formă piramidală nu era la fel de rapidă precum cea belialiană – trebuia să-i acordăm puțin ajutor.

„Siddy – zboară înapoi peste turnul Atlantis Bel. Trebuie să ne apropiem de nava noastră astfel încât aceasta să poată zbura alături de noi."

„Am înțeles, generale!" Sidome spunea că a executat exercițiul de zbor cu precizie.

„Doamne Siddy! Tocmai ai ratat nava noastră cu vreun metru sau cam așa! O vom lua de la început!"

„Dacă nu ai vrea ca eu să fiu unul dintre piloții de luptă Osirus, nu ar trebui să mă înveți să zbor."

Atunci când agenții A.B.S.au văzut nava mea decolând, s-au împărțit și au trimis o navă după aceasta iar alte 2 după noi. Trebuie să fi fost destul de surprinzător pentru ei să vadă că aceasta zbura – neștiind *cum* anume face asta. Nici măcar nu puteau să-și imagineze că aceasta era controlată cu ajutorul gândului – nici chiar să știe că există așa ceva. Cu toții știau că este cineva acolo care trebuia prins dacă îmi ajungeau nava. Ei trebuia să-și fi imaginat că eu sau altcineva care lucrează pentru mine a reușit să o conducă.

M-am întors la controale și am dat dispozitivele super-ionice la regim maxim. „Am putea *păstra* așa acest lucru." Am spus către Sidome în timp ce urmăritorii noștri rămâneau departe în urmă printre nori.

Siddy se lăsase pe spate în scaun, relaxată din calvarul ei la conducere. „Apropo, Osirus, există aici o serie de mici lucruri fierbinți care țin de sexul lucrătorilor – presupun că știi ceva în legătură cu asta?"

„Ei bine, da. Cel puțin Hotep a menționat ceva în legătură cu asta. Ar trebui probabil să păstrăm aceste lucruri la bord. La urma urmei, știi, asta nu este nava noastră – nu ar trebui să ne deranjeze conținutul."

„Da. Nu ar trebui să luăm în considerare conținutul, ar trebui?"

„Nu. Presupun că nu."

Ea, privindu-mă cu un mic rânjet, „Ar fi bine să ţii în minte şi la îndemână acest subiect."

„Aşa am să fac." Am spus asta ajungând şi ciupind-o de coapsă. Ea s-a uitat din nou la mine cu şi mai multă profunzime. Pentru o clipă, o privire de perplexitate i-a străbătut faţa, apoi aceasta s-a schimbat într-un zâmbet. „Tu ai trecut prin aşa ceva, nu-i aşa dragostea mea?"

„Dacă poţi spune aşa. Da."

„Ce s-a întâmplat?"

„Oh, nu prea multe. Numai o mare întâlnire cu moartea... şi întâlnirea cu mine însumi, faţă în faţă." I-am explicat în detaliu ce s-a întâmplat. „Sunt foarte fericită pentru tine, şi pentru noi toţi."

„Eu nu ştiu dacă pot spune că mă simt fericit, dar mă simt mult mai împăcat decât am fost vreodată şi asta mă face să mă simt bine."

„Încotro ne îndreptăm acum?"

„Către Templu. Aş vrea să-l întâlnesc pe Toth în legătură cu Isis."

Ne-am întâlnit cu Toth în Marea Sală şi am început să mergem împreună cu el către Camera Focului, acolo unde se afla întins trupul lui Isis.

„Ai avut dreptate, Toth. Cred că aveam nevoie de toate acestea pentru a înţelege cu adevărat întreaga realitate în legătură cu calea belialiană."

„Eu am întotdeauna dreptate. Ar fi trebuit să ştii acest lucru până acum, Osirus."

„Ar fi trebuit s-o fac, dar uneori am făcut-o în felul meu, ştii?"

„De ce vorbeşti ciudat, Osirus?"

„Asta este o poveste lungă." El a rămas acolo în aşteptarea unui răspuns.

„Are legătură cu rolul pe care eu l-am jucat pentru a mă infiltra în centrala energetică belialiană."

„Tu îţi joci în continuare rolul?"

„Nu – asta a fost o glumă... un fel de... vezi?"

„Ah, da. Foarte amuzant, Osirus. Sper că în curând vei înţelege şi nivelul umorului meu şi mi te vei alătura în acesta."

„Tu ai un nivel al umorului? Care se vrea să fie acesta?"

„Tu nu ai înţelege în acest punct al evoluţiei tale, Osirus. Ia-mi soţia de nevastă... Te rog."

„Eh, pardon... ce-ai spus?"

„Nimic."

„Toth, am experimentat Noaptea întunecată a sufletului. M-a schimbat într-un anume fel – foarte mult."

„Da. Te-ai schimbat, fiul meu. Dar nu ţi-ai terminat călătoria. Te-ai întors din experienţa ta înainte de a-ţi fi completat ciclul acesteia."

„Ştiu... Pot spune şi eu. Deci, ce pot face în legătură cu acest lucru? Trebuie să ajung aproape de moarte din nou?"

„Da. Dar într-o altă manieră decât în cea pe care te aştepţi. Eu am fost cel care a

interferat cu completarea ciclului tău. Acest lucru este de bine, deocamdată, vei trece prin noaptea întunecată în timpul Inițierii tale Finale."

„Sunt supus Inițierii Finale acum? Sunt onorat. Dar ce este cu Isis? Cum este ea? Voi fi în stare să o ajut să revină în trupul ei?"

În timp ce eu vorbeam, am ajuns în dreptul Camerei Focului.

„Acest lucru poate fi în curentul lui Isis, să revină în forma ei Pământească. Dar acest lucru nu este sigur în această conjunctură. Ea și-a sacrificat mare parte din organele fizice din trupul ei, organe care leagă trupul de esența ei."

„Sacrificat? Ce vrei să spui cu sacrificat?"

„Ea, în mod deliberat și-a rupt legăturile fizico-eterice în scopul de a locui într-un alt trup – un trup al luminii care i-a permis să acceseze întregile sale puteri într-o formă astrală – astfel, ea poate fi cu tine, pentru a te proteja, tot timpul – însă nevăzută și nebănuită de vrăjmașii tăi."

„Ea a făcut acest lucru pentru mine?"

„Da. Dar de asemenea a făcut acest lucru în serviciul Lui Unul – pentru binele tuturor. Ea a făcut asta în timpul infuziei de energie către tine, ea și Sid-Ome au adus la viață trupurile Delfinilor. Acest lucru a creat aparenta moarte sau incapacitate de a se trezi. Acest lucru a făcut ea pentru a duce în eroare pe agenții întunericului, pe Fiii lui Belial. Isis a înțeles că, atunci când ei au crezut-o moartă, nu va mai fi văzută de gardieni, nu va mai fi detectată ușor și iniția un alt atac prin tine asupra lor. În acest mod a putut ea să contracareze, și mai apoi să urmărească șopârlele pe calea de întoarcere către bârlogul lor. Cei ce se ascund în umbră trebuie să fie aduși către lumină. Ea știe acest lucru. Ea asta încearcă. Fără să se sfătuiască cu mine, pentru că acest lucru ia fost hotărât pentru ca ție să-ți fie descoperiți cei care au inițiat recentele acțiuni de violență."

Am simțit smerenie, iubire – un amestec de emoții. M-am dus în Cameră și am stropit cu Shin Sacru pe foc în timp ce treceam. Am privit în jos la fața ei, sau mai bine, aș putea spune, la aspectul trupului ei. „În curând vom mai exista pe același plan, dragostea mea, într-un fel sau altul, pe vreun plan sau pe altul." i-am spus, plângând în sarcofag.

Self-Help, Spiritual growth, & Health items

Our "mini catalog" (website has more). Order online or toll-free (see contact info).

SPEED UP YOUR GROWTH, GOAL ACHIEVEMENT AFFIRMATIONS & MEDITATIONS With the "Mega-Motivator" and "Motivator". Recommended by Jon & used by our monks. Use separately, or both for maximum effectiveness.

The Motivator looks like a pager, and vibrates silently at intervals you set (1 min. to 24 hrs.) When distracted by hectic days, it reminds you of your ideals, goals, or do an affirmation. Also great for doing "sets" of meditations without having to "clock watch" (setting it to 5 or 10 minutes allows you stay in the state you're already in, while seamlessly reminding you to do your next meditation). Developed by a clinical psychologist. An invaluable aid. Regularly $69.95, now only **$49.95.**

Mega-Motivator. Amazing software displays a spiritual or success affirmation (or your custom ones) on your computer. Set how often & how long they show for. You can even set them to "flash" so fast, that they can't be seen by the naked eye, only your subconscious. Even used by corporations to enhance employee performance, imagine how it can help you let go of destructive habits & stress, attain positive new goals, promote health & well-being. Regularly $99.95, now $29.95/download, or $39.95 for the CD-ROM. A great deal for incredibly helpful software. Doesn't interfere w/your work or other programs.

ATLANTEAN VIBRATIONAL SOUNDS

Ancient Hi-Tech

HELP PROGRAM YOUR AFFIRMATIONS & ACHIEVE YOUR GOALS

Jon's early studies of ancient texts about color & sound healing, and his later scientific work, led to the development of these sounds that take you into the deepest meditative states where you are most receptive to programming your subconscious mind with your affirmations. These CD's offer instant deep meditation at the push of a button, to help you achieve rapid changes. Take control of your life. Chose from the topics below and put what

YOU

want in your subconscious mind's programming. Great for gifts too.

1 - Spiritual Development/Growth.
2 - Healing affirmations/visualization.
3 - Breaking Bad Habits/Developing Healthy Habits.
4 - Male Virility.
5 - Stress Relief/Management.
6 - Sounds Only (no affirmations or induction).
7 - Ancient Chinese Healing Visualization. (Given to us by a Dr. who trained with Carl Simonton MD, a cancer therapist who uses psychology & visualization)
8 - Insomnia.
9 - Power Nap (feels like 3 hours sleep in 28 min.)
10 - Weight Loss.
11 - Emotional Healing. (Ties into many things such as eating/sexual disorders, smoking,
substance abuse, self-esteem, co-dependency, etc. - almost everyone needs this. Great for
those with history of emotional or sexual abuse)
12 - Intuition Development. Enhance your "inner-voice"
13 - Super Energizer Vitality Recharge.
14 - Eyesight
15 - Self-Less Confidence
16 - Blossoming Creativity
17 - Accelerated Mega-Learning
18 - Fantastic Memory
19 - Improving Relationships with Others
20 - Developing a Dynamic Success Oriented Personality
21 - Powerful Immune System
22 - Problem Solving Skill Booster
23 - Effective Communication Skills
24 - Becoming Better Organized/Time Management
25 - Willpower
26 - Healing and Victory for Survivors of Child Abuse
27 - Chakra Activation

FDA Disclaimer: These statements & products have not been evaluated by the FDA. They are not intended to diagnose, treat, cure, or prevent any disease or condition. Always consult your physician before using. This applies to all products, information, meditations or advice we offer.

These should ONLY be used when safely sitting or laying down in normal meditation postures.

VIBRATIONAL SOUNDS FOR COUPLES

(Requires two identical stereo headphones, and a "splitter" [available at Radio Shack])

28 - Developing a psychic bond with your partner

29 - "Rainbow Bridge" - Create a "chakra connection"

30 - Spiritual Sexuality CLO Tantra Guided Imagery (1st stage training level. For use with Jon's Sacred Sexuality/Tantra books "Sex & the Spiritual Guy (or Woman)", and "Primal Power Tantra"). Version (A), with Vibrational Sounds background. Version (B), with Classical Music background (Bolero & others)

VIBRATIONAL SOUNDS – MUSIC THERAPY

Meditation Music with Vibrational Sounds mixed subtly in the background.

31 - Crystal Gong Chakra Meditation

32 - Crystal Gong Group Meditation

33 - Didgeridoo Monk's Meditation

34 - Didgeridoo & Crystal Gong Monk's Meditation

35 – Transformation

36 - Vintage Classics

Ineffective "rip offs" of Jon's original work can sell for hundreds. All our titles (including "For Couples" & "Vib Sound/Music Therapy" versions) are **$29.95 ea.** Please specify title.

Our Videos Offerings

We presently have 2 Tibetan Yoga videos and a "Cayce Yoga" (tm) video. We're about to make a special ancient Hatha Yoga video, and a 5 min./day "anyone can do it" **self defense video** that will help people (even a small woman or teen) easily defend against almost all attackers, even expert fighters. Watch our website.

"Cayce Yoga"(tm)

Taught to a man who helped us make this video, by an Osteopath at the A.R.E. Clinic over 20 years ago. He had been given 6 months to live, and incorporated these exercises into his health regime.

This video demonstrates the simple rolls & stretches exactly as given in the Cayce readings as a general exercise routine to essentially help balance the forces in the body, and promote well-being.

Easy enough for a 4 year old to learn & easy enough to do by seniors. Many can even be done sitting on a stool. They also complement Tibetan Yoga.

(This is a short video - about 14 minutes. After basic tips, recommendations & Cayce quotes about Peniel, the exercises take only about 7 to 8 minutes to teach. However, even a 5 min. short-run video costs nearly as much to manufacture as a 60 min one. Longer videos usually sell for more, and better. We feel "padding" length to get more money or sales, is dishonest. We've heard some people made videos with "extra" exercises. We searched the complete readings on CD-ROM, and give only what Cayce gave – no more, no less. We believe quality & accuracy is more valuable than quantity).

$14.95

Tibetan Yoga

Yoga of the Children of the Law of One

Vol. 1 - Tibetan Yoga Instructional Video. Feel great everyday. Easy to learn, step-by-step instruction for doing the yoga routine we have done for thousands of years. Includes our unique secret meridian balancing techniques that get your body's energy systems flowing and in balance in just minutes - with only a few waves of your hands. They can be done anytime, even during a restroom break. Videod on the beaches of Maui. $19.95

Vol. 2 - Tibetan Yoga Flow 20 Minute Workout Video. Once you have learned the techniques, you can do the 20 minute yoga workout along with your "video partner", while simultaneously enjoying some of our beautiful music. Filmed at the hauntingly beautiful "Garden of the Gods" in Colorado. $19.95

ENERGY SPINNERS: You really CAN move things with your mind. Works instantly for most people. Sensitive to Universal Life Energy/Reiki, just put hands near it, and let the energy flow between them to spin its propeller! Prove that such energies exist. Further develop healing, concentration & visualization. Packs up pocket-sized to take anywhere. Comes with special experiments from Jon. Great gift too. $19.95

Would you like to Look & Feel Younger?

How about trying a totally unique (not HGH) anti-aging & rejuvenation product developed by an award winning Stanford graduate MD PhD pharmaceutical development specialist. Totally safe (we wouldn't use it otherwise). As soon as it's ready

for the public (possibly by the time you read this), it will be available exclusively (for now) from our order-line.

Until then, they still offer the only good HGH type spray we've found. Dr. Klatz, M.D. said "It is now possible to reverse the effects of aging 10-20 years" (speaking of HGH injectable). Researched and used since the 1950's, it was the secret of the rich & famous until now because of its astronomical cost and illegality. The spray has changed all that. See Jon's comments on our website about the remarkable results it had for him & other monks for years - for about the price of an espresso a day, or less (depending on wholesale or retail quantities).

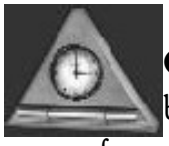

"Dream-recall-friendly" alarm clocks Zen Alarm Clocks - When the alarm goes off, a chime bar is struck, making a beautiful, soft, pleasant tone. 3.5 minutes later, it chimes again. It becomes more frequent over 10 minutes if you don't respond...eventually reaching every 4 seconds until shut off. During this progressive awakening you can work on dreams & affirmations in the alpha-theta state. Beautiful wood hand-made construction. $97.

Ionic Bracelets - Used by Jon, other monks, & thousands who rave about them for pain relief & energy. Better than magnetic therapy, Jon said these bracelets filter out negative energies and restore balance. Attractive surgical stainless steel twist band with gold plated balls. Easy to put on/take off. Compares to ones costing $180, even on our site. $49.95.

Coral Calcium - Ours is from an above ground mine unlike many other brands and sources. This insures that it isn't contaminated from polluted waters and that coral reefs aren't being harmed in the harvesting of it. It's also treated with ozone to make sure there is no bacterial contamination. We can't discuss all the amazing health claims but you can find many by searching the internet. We can say that it's great for pets too. We started giving it to our elderly, barely moving Tibetan mastiff and she started behaving like a puppy within a day. Call or see our web site for optional formulas and pricing.

The Music of Peniel & Friends, & CLO Monks

Jon & other monks influenced the lyrics & music of hundreds of hits, and have been producers, arrangers, & professional musicians. Jon started the first all digital record company in the 80's, and developed 3-D sound (used on some of his albums). He also "influenced" the creation of some of the great positive pop & rock music of the 60's & 70's. Then there are his personal recordings, spanning classical, meditation, "new age", children's, light jazz, to pop & rock music. There are over a couple of dozen you can read about on our website. Here's just a few. Regularly

$17.95, our readers and web visitors (at this time), get an introductory offer of $9.9 ea.
Sampler - Selections from a variety of our CDs, with the title announced between songs.
Vintage Classics - NOT the stuffy "made for royalty" stuff, but the most beautiful and inspiring pieces ever composed. Played and slightly modified by Jon.
Dreamweavers - This children's CD has 2 half-hour "positive" & success building stories, told by "Starry Eyes the Fairy Godmother". Using verbal and musical relaxation techniques, they gently bring children into a meditative state, where they calm down & sleep while getting good affirmations. Believe me, kids want to go to bed or nap, once they've heard them.
Transformation - A "new age" CD that includes a couple of minutes of the actual sounds recorded by the Voyager spacecraft as it entered the rings of, and past the planet Saturn.
Singing Trees - Featured for 10 minutes on CNN when it first came out years ago, it has a few "Native American feel" songs. But all the music was made from recording the sounds of trees from places like Sedona & Yosemite. The tree sounds were processed by computer to reproduce log drum sounds, flutes, and other instruments. They were then put onto Jon's synth, where he composed some great music. Includes other instruments, and a Sioux chant.
Tibetan - If your tastes lean towards light, soft jazz-fusion, you might try this. Using special technology, Jon played piano, flute, etc., using his guitar, and played guitar using his synth!
Crystal Gong - A meditation album using monks rubbing and tapping specially tuned quartz crystal Tibetan bowls. Recorded outside in a canyon at the new monastery site.
Digeridoo - Another meditation album with Austrailian Aboriginal influence, with monks playing multiple Digeridoos tuned to different pitches. Also recorded on site.
Sentimental - This CD is primarily beautiful true love songs, sung folk style or orchestrated. Most use a female lead vocalist, singing her own compositions with a bit of an Irish accent and lullaby-ish style. We've seen people brought to tears by a few of the songs on this one.

ENJOY SHARGUNG-LA TEAS - MADE BY *OUR OWN MONKS.* THE NEXT BEST THING TO HAVING TEA IN "SHANGRI-LA"!

Meditation & More blend - Exotic herbs carefully blended to aid spiritual/psychic/ intuitive sensitivity & development, and deep relaxation. # 2004 1 oz. $7.99
Citrus Grove Dream - A delightful & refreshing blend that almost tastes like lemonade or a citrus punch! Great Iced or Hot. # 2001 2 oz. $3.49
Mint Delight - Delicious minty blend that people love to enjoy as a before/after meal

tea. Also a wonderful blend for digestion. # 2003 2 oz. $3.49

Super Soother - Yummy, subtle, sophisticated flavors carry you off to our flower garden where you can sip your tea in peace, and relax. Also used to calm the tummy. # 2005 2 oz. $4.49

Super Upper - Tasty blend of delicious invigorating spices, combined with the healthy stimulation of Brazilian Mate (contains natural "Maffeine" which we believe is healthier than caffeine) # 2006 2 oz. $3.49

Tea Ball - These are bulk teas that require a tea ball or strainer, or teapots with one built in. We found a quality Stainless Steel tea ball for, $4.95

Other Books from J. Peniel

THE CHILDREN OF THE LAW OF ONE
&
THE LOST TEACHINGS OF ATLANTIS

This is the account of an American teenager who discovered a monastery in Tibet that was the inspiration for the legend of "Shangri La." It might be categorized as a "new age" or philosophy book, like The Celestine Prophecy, since it focuses on his spiritual training and their teachings in a novel-like format. Hard to believe, but interestingly, the subtropical region amongst the Himalayas that he describes finding, was later documented by explorers from National Geographic, then covered up (there is still evidence of this). Also interesting is that the author was apparently mentioned in the Edgar Cayce readings (the famous American psychic whose books have sold millions of copies), as someone who would one day bring an important message to the world. See our website to order paperback or eBook version (Electronic/Digital Book). Ebooks are less expensive and eco-friendly because no printing is involved.

"An inspiring and easy to-read book that sheds brilliant clarity on the meaning of true spirituality, how to achieve it, and how it can change our lives."
JEFF RENSE, HOST OF SIGHTINGS

"A must for anyone interested in Atlantis, alternative theories about creation and pre-history, or legendary ancient civilizations."
DAVID CHILDRESS, ARCHEOLOGIST

"This fascinating, amusing and very readable book provides a teaching of such purity and promise, that it opens a path to guide a reader into the individual truth which lies within each and every one of us."
ROBERT WATTS, PRODUCER/FILMMAKER

The GR Workbook

A Step-by-Step Guide for a better life & a better world.

Attain growth, improve relationships (even with strangers) at home, in public or in
independent groups. *Even our monks use the workbook section.*

Co-written by Jon Peniel, the GRW is a great aid for changing. That's why we promote and practice it. Not everyone wants (or is ready for) joining monasteries or

having teachers to get the constructive criticism & discipline necessary to achieve their goals. And some people are really "turned off" by things like the legends, pre-history, etc., found in the "Lost Teachings of Atlantis" (LTA). Thus, "The Golden Rule Workbook" (GRW), serves a dual purpose. It has nothing anyone could consider "strange", yet has important techniques for self-improvement - ones that help achieve the foundation of true spirituality - being a really good person. You can't be on a path like the CLO's without such a foundation. You don't need to believe in our beliefs about creation, humanimals, etc., in order to create a better world and get back to God. Things like that were just put in this book to make it more interesting and marketable so it would reach more people of a certain kind, with it's truly important messages.

Unfortunately, many "spiritual" people think the Golden Rule is no big spiritual deal, aren't really interested, and books like the LTA sell better.

Even those of you who have read the LTA and want to grow, really need the tools in the GRW. Plus, the GRW was created in a manner that everyone can agree with as long as they aren't strongly selfish, or have religious beliefs that are negative and hateful.

Now you (and others if they want to) can work on real spiritual growth or self improvement on your own, right in your own homes, with or without a teacher. We hope that the GRW can help your growth in whatever living circumstances you find yourself in, and apply the GR principle in your daily life. The ideals/fears/affirmations/constructive criticism practices can be used alone or with likeminded friends, family, and even strangers. Remember, don't try to force it on others - it's YOU who needs to be humble and WANT truthful constructive criticism. Your selfish self will hate it, so beware of getting negative or resentful.

The GRW covers various possible living scenarios - living at home with family, doing a "study group", church associated club, roommate situations, and creating an intentional roommate situation as a "semi-mini-monastery".

As with everything, that doesn't mean the GRW is a "magic bullet", you REALLY have to want to change, BE SINCERE and do more than "talk a good game". And even then, all those using it won't become "perfect", "saints", or unselfishly loving all the time - but if you are sincerely "working on it", you will eventually reach your goal, just like the old children's story "The little train that could". Just put one foot in front of the other, one step at a time.

As you've already read, we encourage the transcension of selfishness, and direct experience of oneness with the Universal Spirit/God. The big challenge is that separation from God, if you want freedom from the suffering and destruction selfish selves have created as a result. Surmounting that takes many things - clarifying your goals, using affirmations, meditation, understanding & flowing with Universal Law, but without humility, and using criticism as a mirror to see yourself, and then using that "reflection" to change, all the above is useless to burst the separation. If that is accomplished you can replace negative programming you didn't choose, with the positive virtues YOU choose to have, and let your inner spirit/soul emerge and become

One with, and a servant of, the Universal Spirit/God again.

The Ancient Teachings on, & My Personal Experiences with, Aliens and UFO's.

At the time of this writing, these booklets were only available as eBooks. (Please see our website to order, or contact us to see if they're in print yet. Includes the ancient CLO teachings and prophecy about aliens, Jon's travels with a UN ambassador on a mission from aliens, inner-Earth tunnels and a map discovered by a UCLA archeologist, ancient terrestrial UFO's, celebrity close encounters, and much much more.

Vol. 1, 2 and 3 $5.95 each (for eBook version ordered on our website).

The Spiritual Sexuality Series

At the time of this writing, these booklets were only available as eBooks. Please see www.at-tantra-tantric-sex.com to order, or contact us to see if they're in print yet.
Vol. 1 - Sex & the Spiritual Guy (or Woman). The first of two booklets that Jon wrote about spiritual sexuality. Topics include: The human predicament – "angels" in physical bodies; Inner conflict & guilt; The sexual aspects of nature/the universe; The various ways people deal with sexuality & spirituality (and the results). This book examines all viewpoints, and provides unique solutions to achieving spiritual sexuality in relationships. It is a prerequisite to Jon's book on his order's traditional sexuality training ("Primal Power Tantra"). We strongly recommend to read the books in order.
Vol. 2 - Primal Power Tantra. "Primal Power Tantra" is considered to be the highest form of spiritual sexuality, and more effective for spiritual development and raising consciousness than other forms of tantra, or regular celibacy. Plus, it allows for sexual ecstasy and spiritual bliss to become on in the same, and those who master it become "the world's greatest lovers", while returning to Oneness with the Universal Spirit. This booklet is the fundamental instruction manual for the positive tantric sex method taught and practiced by the CLO. We highly recommend you read the books in order. $7.95 each (for eBook version ordered on our website).

Coming Soon!

A. Jon Peniel's book on how to raise positive, successful, obedient children.
B. The Golden rule workbook is being edited with new, exciting additions, that include related works from Benjamin Franklin.

CONTACT, WEB, & ORDER INFO:

Our Website Features Great Things like:

inspirational quotes page (choose from - the Ancient teachings, Cayce, or Founding Fathers - get a daily quote or "instant answers" to "thought of questions" with just a

mouse click), a free Jon/CLO newsletter, important news updates, articles by Jon, free book chapters, news alerts, and spiritually oriented products. We also offer **"freebies" like astrology birth/compatibility charts, gems & jewelry,** etc, with orders (see details on the site).

Website address: www.atlantis.to (that's ".to", not ".com")

The best way to contact us is via email. Note: sometimes our email is up to date, but sometimes we get back-logged by days, and even weeks.

Email: caring@atlantis.to

Phone Orders: 1-800-845-7991. This is an order line for Windsor Hill, but brief messages can be left for us. When closed or the line is busy, please leave your name, number & the best time to reach you. Due to meditation schedules and our lifestyle, we don't take calls. But if you need to speak with a monk via phone, just buy a pre-paid calling card (either from our mail-order biz, or elsewhere), then email or call the order line to set an appointment. If you bought it elsewhere, give your pre-paid calling card info, your phone number, and various dates/times that would work for you. We'll set an appointment, and call you back. This service is normally backlogged by a couple of weeks.

Mailing Address: You can send orders or letters to us at: GRO c/o Windsor-Hill, 7450 W. 52nd Ave. M241, Arvada, CO 80002. (Note: Mail is forwarded to us and may take a week or two extra after reaching the above mailing address, and then who knows how long to get to and read.)

When you write or email, please specify exactly what you are writing for - it saves us time - thanks. If you feel like telling us about yourself, please do!

Don't Have a Computer or Don't Know How to Use One to See our Website or Email Us?

Libraries, Kinko's copies, and 'internet cafes' offer public access computers and will often show you how to do use them for email & internet - it's easy! Some are in the yellow pages under Internet services. You can also get your own email address, that you can use from any computer anywhere. Better yet, get your own computer, and internet access service, they usually come with free email accounts. We've had best luck with Earthlink, worst with AOL. Please keep in mind we are understaffed, and may be backed up on our correspondence, including emails, mail, and phone. Have patience please, but you may try again if you think your communication didn't get through (sometimes email, voice mail, and letters can all get lost).

Gifts

If you wish to make us a gift of money or whatever, please include a note letting us know if you want us to use it for anything we wish, or only for a specific purpose.

We're out here, so always remember, someone out there really loves you. There always has been, and always will be.

GWBD (God's Will Be Done)